

საერთო გაფატი

№14 (326) • 22 აპრილი, 2015 წელი • გამომცემი: ოთხშაბათი • WWW.SAERTOGAZETI.GE • ღირსი 1 ლარი

სოსო მანჯაძე:

შექმნილი სიტუაციიდან ერთადერთი გამოსავალია — დაუყონებლივ დავინყოთ მოლაპარაკებები ყველა ჩვენს მეზობელ სახელმწიფოსთან, მათ შორის რუსეთთან, უსაფრთხოების ერთიანი სისტემის შესახებ

შოთა აფხაძე:

თუ ასე გაგრძელდა, საქართველო შეიძლება ჯიჯადის სამოქმედო არეალში მოექცეს

გოგი თოფჩაძე - 75

ვინ შეინიჭებს საქართველოს პოლიტიკური ღვენილის სტატუსს?

რატომ უპირისპირდება ქართველ მეცნიერთა ერთი ჯგუფი ამერიკაში მოღვაწე ქართველ მეცნიერს გიგა ღვალს?

ს ჰეპათიტის სამკურნალო ახალი თაობის მედიკამენტებს პაციენტები უფასოდ მიიღებენ

აჩილ

Sal va abul azes aravin moukl avs. sami Tvis ganmavl obaSi

ჩუბინია:

is mamuka xazaraZes da mis damqaSebs emal eboda

ვანო მერაბიშვილი

ვინ მიანიჭებს საქართველოს პოლიტიკური ღვინის სტატუსს?

„ნაციონალიზმი“ ირწმუნებიან, პოლიტიკურად გვედევნიან საქართველოში, პოლიტიკური ნიშნით გვიჭერენ და გვაიწროებენო.

სინამდვილეში „ნაციონალიზმი“, კი არა თვითონ საქართველოა პოლიტიკურად ღვინის ქვეყანა, რომელსაც იმის უფლებასაც კი არ აქვს, რომ დავანაშაურობოთ პანონის ფარგლებში, ობიექტურად და მიუხედავად, სათანადო პასუხს მოვთხოვოთ.

ვერ დავთანხმდები ვინაობა და სულელთათვის გადმოვდებულ იმ დემაგოგიას, რომ ყველაფერი საქართველოს ხელისუფლების ბრალია და სწორედ მისი უუნარობის და უნიათობის გამო ვერ ხერხდება სამართლიანობის აღდგენა.

რა თქმა უნდა, ნაწილობრივ ხელისუფლების ბრალიცაა ის, რაც ხდება, მაგრამ მთავარი ფაქტორი, მთავარი დაბრკოლება, რის გამოც სამართლიანობის აღდგენის პროცესი ფერხდება, ე. წ. საერთაშორისო თანამეგობრობაა, რომელიც ამბრაზურასავით გადაეფარა ათასგვარ უმძიმეს დანაშაულში ბრალდებულ კრიმინალებს და თავისი ფრთის ქვეშ შეიფარა ისინი.

ბანა მთელი საქართველოს, მთელი ქართველი ხალხის უდიდესი შურისრაცხყოფა და აზურად აღდგება არ არის, როდესაც უპრაინაში მაღალ თანამდებობაზე ნიშნავენ ადამიანებს, რომლებიც იმ სისტემური რეჟიმის კონსტრუქტორები არიან.

განა თვალში ნაცრის შეყრა არ არის, როდესაც ჩვენი უცხოელი მეგობრები პოლიტიკურ დევნად ასაღებენ ქართველი სამართალდამცავების მიერ კონკრეტულ დანაშაულებებში ეჭვმიტანილ პირთა წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებს, თითქოს საქართველოში ამ ცხრა წლის განმავლობაში განსაკუთრებული არაფერი არ მომხდარა?

კი, მაგრამ, რომ მოხდა და ამის დამადასტურებელი უამრავი ფაქტი რომ არსებობს, ამას რა ვუყოთ?

ქუჩებში დახვედრებილი ასობით ადამიანი, 28 ათასი პატიმარი (აქედან 200 პოლიტპატიმარი) 300 ათასი პრობაციონერი, 7 მილიარდის ღირებულების უკანონოდ ჩამორთმეული ქონება – ეს ყველაფერი იყო და ეს ყველაფერი „ნაციონალიზმის“ ხელისუფლებაში ყოფნის დროს მოხდა.

რა ქნას ახლა საქართველომ, არ დააკისროს პასუხისმგებლობა „ნაციონალებს“?

ქვეყანაში რაღაც საიდუმლო, იატაკქვეშა კრიმინალური ორგანიზაცია მოქმედებდა, ხერხებდა, აპატიმრებდა, აყაჩაღებდა?

დებდა ადამიანებს. „ნაციონალები“ კი არაფერ შუაში არიან? ის უცხოური ორგანიზაციები, სახელმწიფოთა ხელმძღვანელები თუ ცალკეული პოლიტიკოსები, რომლებიც დღეს „ნაციონალიზმს“ მფარველობენ და ქომაგობენ, ფაქტობრივად, აიღიარებენ, რომ „ნაციონალიზმი“ – ეს იყო მათი დესანტი, მათი დასამსჯელი რაზმი.

კი, მაგრამ, რისთვის გვსჯით ასე სასტიკად, ბატონებო, ისეთი რა დანაშაული მიუძღვის ქართველ მრეწველთა და დამოკრძალებული მსოფლიო თანამეგობრობის წინაშე, რომ „ნაციონალიზმი“ მოგვისივით დამოკრძალებად?

რაც იყო, იმასაც არ სჯერდებით და ისევ ხელახლა გინდათ შემოგვისით ეს ბანდა, რომ საბოლოოდ გადაგვამტკრივოთ სერხემალი და ფეხზე წამოვდგომა ვერასოდეს ვერ შევძლებთ?

შემთხვევით, შურს ხომ არ ძიობთ თქვენ ქართველ ხალხზე,

რომელმაც 2012 წლის არჩევნებში უარი უთხრა თქვენს ფავორიტებს და სხვა არჩევანი გააკეთა?

მხოლოდ „ნაციონალიზმის“ მმართველობის ცხრაწლიანი პერიოდი კი არა, ოცდახუთი წელია საქართველო არნახული მსშტაბების ფსიქოლოგიური წნეხის ქვეშ იმყოფება და რომ არა ქართველი ხალხის გაუტყეხელი ბუნება და ხასიათი, ჩვენ კარგა ხნის წინათ ვიქნებოდით საბოლოოდ გასრესილინი და იავარქნილინი.

* * *

როდესაც სიტყვა კოაბიტაციამ პირველად გაიჟღერა, მაშინვე ვთქვი, რომ კოაბიტაციის თემა მხოლოდ იმისთვის კი არ

არის შემოგდებული, რომ „ნაციონალიზმი“ მოსალოდნელი პასუხისმგებლობისგან იხსნან, არამედ იმისთვისაც, რომ ახალ ხელისუფლებას კოაბიტაციის

ბორკილებით ხელ-ფეხი შეუბოჭონ და დროთა განმავლობაში მისი დისკრედიტაცია მოახდინონ-მეთქი.

ისე ავიხდათ ყველა ნატურა, როგორც ეს „წინასწარმეტყველება“ ახლა...

ვინც კოაბიტაციად წოდებული ეს მზაკვრული გეგმა შეიმუშავა, მან ნაწილობრივ მიაღწია საწადელს – საქართველოს მოსახლეობის ერთი ნაწილი უკვე იშვერს ხელს ახალი ხელისუფლებისკენ და სამართლიანობის აღდგენის შეფერხებაში მას ადანაშაულებს, ხოლო დაუსჯელობით გათამამებული და გათავებულებული „ნაციონალიზმი“ უფრო შორს მიდის და ხელისუფლების შეცვლას ითხოვს – ბრალს სდებს რა მას უნიათობასა და უუნარობაში.

რა გინდათ თქვენ, თქვენი სულწაფყამილი და ფარისებელი „ნაციონალიზმი“ – ისეთი უნარიანი ხელისუფლება გინდათ,

რომელიც ფხვანით ჩამოგვიდგამს ბოკაშა და თქვენს მიერ შემკრებილი ქართველი ხალხის სისხლს უპანაშაოვანად?

არა მგონია, თქვენ ამისთვის იკლავდეთ თავს.

თქვენ ამ ხელისუფლებაზე გაცილებით სუსტი და უნიათო ხელისუფლების მოყვანაზე ოცნებობთ, რომელიც უსიტყვოდ შეასრულებს თქვენი უცხოელი პარტნიორების ყველა დირექტივას, რაც არსებული ხელისუფლების პირობებში ჯერჯერობით ვერ მოხერხდა.

ვიყოთ ობიექტური და პირდაპირ ვთქვათ: „ქართულმა ოცნებამ“ ბევრ ამაღლ „ნაციონალს“ ამოაყოფინა ციხეში თავი, ხოლო რაც შეეხება გააქცეულ დიდებს, ხვალ იქნება თუ ზამ, მათაც მაშინვე გვერდით მიუჩვენან ადგილს.

ისიც გარდაუვალი მგონია, რომ ერთ მშვენიერ დღეს, უკრანელები და კიდევ სხვები და სხვები, სააკაშვილს და მის ამფონებს თვითონ გააკოჭავენ და ასე გააბარულ-გაკოჭილებს მოგვიყრან უკან.

დრო უნდა ამას, თორემ ეს რომ ასე მოხდება, ისე დანამდვილებით ვიცი, როგორც ის, რომ ხვალ აუცილებლად გათენდება.

* * *

– როგორც წერილის დასაწყისში ვთქვით, თუ ვინმე იღვწება საქართველოში პოლიტიკური ნიშნით, ეს თვითონ საქართველოა, რომლის მრწამსი და მსოფლმხედველობა პოლიტიკურად მიუღებელი აღმოჩნდა იმ ძალებისთვის, რომლებიც კაცობრიობის ახალ რჯულზე მოქცევას ცდილობენ.

„საერთო გაზეთი“
მთავარი რედაქტორი: ვანო მერაბიშვილი
გამომცემელი: შპს „საერთო გაზეთი“
მის: თბილისი, აღმაშენებლის 164;
ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97;
E-mail: saertogazeti@yahoo.com
რეგისტ. №202375349; შპს (სტ) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით.
შესაძლოა, ავტორის პოზიციას არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრი.
ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებისთანავე ერთი ჰვირის ვადაში.
შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.
ინაგრაფია შპს „გამომცემლობა საერთო გაზეთი“; ტელ.: 599 95 31 90

გვესაუბრება საკრებულოს დეპუტატი სოსო მანჯაშიძე:

– სოსო, ბოლო დროს საგარეო და საშინაო საფრთხეებზე საუბარი მთავარ თემად იქცა. ისლამური სახელმწიფო ქრისტიანობას თავზე აზის და ხმის ამოძღვება არაფერია. რა საფრთხეების წინაშე დგას ქართული სახელმწიფო?

– პირველ რიგში, ვთქვათ, ახლო აღმოსავლეთში რა ხდება – საქმე გვაქვს გლობალურ ცვლილებებთან, რომლის ათვლის წერტილი ტუნისის რევოლუციიდან იწყება. შემდეგ, ტალამ ლიბიაში, ეგვიპტეში, სირიისკენ გადაინაცვლა. მანამდე პროცესი ერაყში ვითარდებოდა, საუბარია ერაყის ერთიანი სახელმწიფოს დაშლაზე. ამავე დროს, პროცესები ვითარდებოდა იემენში. ყველაგან, ეს პროცესები, სამ რამესთან დაკავშირებული იყო: საერო ხელი-სუფლებების ცვლასთან, მეორე – შიიტებსა და სუნიტებს შორის ისტორიულ დაპირისპირებასთან, მესამე – ისრაელის სახელმწიფოსთან მიმართებაში, სხვადასხვა აგრესიული გრადაციებით, პოზიციონირებასთან. ყველა ამ პროცესში მთავარ საგარეო პოლიტიკურ ფაქტორს აშშ წარმოადგენდა, რომელიც, ამ რეგიონში, ე.წ. არაბულ გაზაფხულს და რეჟიმების ცვლას მიესალმებოდა. უფრო მეტიც, ტუნისის, ლიბიის და შემდეგ სირიის პროცესებში, ადარაფერს ვამბობთ, პირდაპირ იყო ჩართული. შემდეგ, ამაში, ჩართული აღმოჩნდა რუსეთი და ირიბად ჩინეთი. რუსეთის ჩართულობა, განსაკუთრებით, სირიაში, როდესაც პუტინის მიერ პირდაპირ იქნა ულტიმატუმი წაყენებული, რომ იგი დამასკოს ნებისმიერ ფასად არ დათმობდა, გარკვეულწილად, სირიის რეჟიმის ცვლილებების საკითხზე ზეწოლა შეაჩერა. ერთი მხრივ, ამ რეგიონის სირთულე უნდა გვესმოდეს, მეორე მხრივ, რა პროცესის მოწმე გავხდით და რას დაუდეს სათავე იმ გეო-პოლიტიკურმა ძალებმა, რომლებიც ამა თუ იმ ქვეყნის ინტერესების გამოხატვის ამბიციურ აღქმებში არიან. ეს უმძიმესი პროცესია, რომელმაც, შეიძლება, სავალლო შედეგებამდე მიგვიყვანოს. პირდაპირ ვთქვათ, ეს პროცესი უკვე მართულად აღარაა და რა შედეგებში გადაივლება, არაფერია იცის. ვილატებს ჰგონიათ, რომ პროცესის მართავენ და ევრაზიის ამ უზარმაზარ სივრცეებში მილიარდობით ადამიანის ურთიერთდაპირისპირებით და შემდეგ არბიტრის როლში გამოვლით, მას ასუსტებენ. მათი, მაგალითად, აშშ-ს პოლიტიკური წონა, იზრდება. ცხადია, არსებობს ასეთი მოსაზრება, კისინჯერი ხშირად ამბობს, რომ ისრაელმა იმის გამო, რომ მას შესაბამისი გეო-პოლიტიკური პარამეტრები არ აქვს, ახლა, ბუფერული ზონები მაქსიმალურად უნდა გაიფართოვოს და პოლიტიკური ძალები უფრო დაასუსტოს და მეტი არაფერი დაზოცოს. მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ, რომ მსოფ-

ლიო გლობალური გახდა და დაპატარავდა, სხვადასხვა ფორმებით შურისგება და ასეთი პროცესების ინიცირებისთვის პასუხისმგებლობა ძალიან სწრაფად დგება, მაშინ ჩვენ მსოფლიო პოლიტიკური ელიტის კრიზისზე უნდა ვილაპარაკოთ, რასაც, იგივე, ისლამური სახელმწიფოს მებრძოლების ბარბაროსობა ადასტურებს.

ჩვენ, სახეზეა, სუნიტური ფუნდამენტალიზმის კონსოლიდაცია, მისი ყველაზე უფრო რადიკალური ფრთის გარშემო.

– სო-

სოსო მანჯაშიძე:

შექმნილი სიტუაციიდან ერთადერთი გამოსავალია — დაუყონებლივ დავიწყოთ მოლაპარაკებები ყველა ჩვენს მეზობელ სახელმწიფოსთან, მათ შორის რუსეთთან, უსაფრთხოების ერთიანი სისტემის შესახებ

სო, როგორ წარმოიქმნა ე.წ. ისლამური სახელმწიფო, რა იდეოლოგიას ეფუძნება იგი?

– მისი მებრძოლთა, ძირითადი, ბირთვი სწორედ, დამასკოს რეჟიმის წინააღმდეგ დაფინანსებული ე.წ. ოპოზიციას. ეს ის მებრძოლებია რომლებიც ასადის რეჟიმს დღემდე ებრძვის და დასავლეთის ფართო მხარდაჭერით სარგებლობს.

ახლო აღმოსავლეთი, ყოველთვის, დაპირისპირების ბუდე იყო, პანდორას ყუთი სრულიად დაუფიქრებლად, საკითხის უცოდინრად გაიხსნა. ამ პანდორას ყუთიდან ჩვენ უამრავი უბედურება მივიღეთ, რომელიც უფრო და უფრო მძაფრდება. არაფერია იცის, ამ პროცესს, როგორ მოუაროს. ამ რადიკალური დაჯგუფებისკენ უფრო და უფრო მეტი ფული, იარაღი, მოხალისე მიედინება. ისლამის დროშის ქვეშ მებრძოლი რადიკალიზმი უფრო და უფრო მეტად ხდება მიზიდულობის ცენტრი. მოდით ასე ვთქვათ, მთელ ახლო აღმოსავლეთში ისლამური ხალიფატის ანტილი დადის. ისლამურ სამყაროში რომელიც ოკეანა და ძალიან მრავალფეროვანია, ყოველთვის იყო იდეა ხალიფატის აღდგენის და ისლამური სამყაროს ერთიანი ხალიფატის ქვეშ გაერთიანების, როგორც ოთხი მართალი ხალიფას დროს იყო. ხალიფატის სიმბოლიკას თუ შევხედავთ, ზუსტად ის წარწერებია, ზუსტად

რიდან და პანკისიდან საომრად 200-მდე ადამიანი წასული, ზოგი 500-ს ამბობს, ზუსტი რიცხვი არაფერია იცის. აქედან გამომდინარეობს საფრთხეებიც, ეს უკვე ნათლად ჩანს. უნდა გვესმოდეს, რომ ის საზღვრები, რომელიც დაწესე-

ვათ, რაც გვაქვს. იგივე უნდა გავაკეთოთ თურქეთთან და, საერთოდ, ყველა სახელმწიფოსთან. ვინც გარშემოა. მათ ამ პრობლემის გადაჭრაში მივეხმარებით, სამაგიეროდ, მათ უნდა მოეცვენ ტექნიკური, საინფორმაციო,

თების შედეგია. ანუ, სახელმწიფო ინსტიტუტებს არ ჰყავთ მრჩეველი. ანუ, ჩვენ, რეალურ ვითარებასთან დაკავშირებით, ადეკვატური მიდგომები არ გვაქვს იმიტომ, რომ ის მოედნები არ არის შექმნილი, რომლებიც სახელმწიფო ინსტიტუტებს, რეალობის აღქმაში შეუწყობდა ხელს. სახელმწიფო ჩინოვიცი ვერ შეიმუშავებს სახელმწიფოს სტრატეგიას, მას სულ სხვა ფუნქციები აქვს. ჩვენს პარლამენტში ყველამ ვიცით რაც ხდება. მაგალითისთვის ავიღოთ, როცა იმახიან, რომ ევროკავშირი არის მიზანი. როგორ შეიძლება მიზანი ნატოში ან ევროკავშირში გაწევრიანება იყოს, ეს ხომ სისულელეა. მიზანი ეს არა საშუალებაა, რათა შენი ეროვნული ინტერესები განხორციელდეს. როგორ გგონიათ ევროკავშირში რომ შევალთ უკეთეს დღეში აღმოვჩნდებით?

– ევროკავშირს, დღეს, საკმაოდ ძლიერი ქვეყნები ტოვებენ. ჩვენ, მართლაც, რისი იმედი გვაქვს?

– დიახ, ტოვებენ იქედან გამომდინარე, რომ ევროკავშირს ნიველირებული საკანონმდებლო და ეკონომიკური მართვის მოდელი აქვს, რომელიც განვითარებული და ჩამორჩენილი ქვეყნების კავშირის წვერებს, თანაბარ პირობებში აყენებს, რაც, ჩამორჩენილ ქვეყნებს, არავითარ შანს არ უტოვებს განვითარებულს დაწვინოს. ჩვენ, ისედაც მოვალეები ვართ. რაც მოხდა ევროკავშირში — ბუღვარეთთან, რუმინეთთან, საბერძნეთთან დაკავშირებით, ვნახეთ. ევროკავშირი ქვეყნებთან, საერთოდ, ინდივიდუალურ ხელშეკრულებებსაც არ დებს. ამ ეტაპზე, იქ შესვლა ქვეყნის ჩამორჩენილი-

ბული გვაქვს, ამ ორგანიზაციისთვის, აბსოლუტურად, არაფერს წარმოადგენს. ანუ, ისინი კავკასიას, აზერბაიჯანს, საქართველოს სხვა კუთხით უყურებენ ისე, როგორც შუაზიას, ავღანეთს და ა.შ. ანუ, ეს მათთვის ერთიანი რეგიონია, სადაც რადიკალურმა ისლამმა უნდა გაიმარჯვოს.

– რა გამოსავალი არსებობს?

– ჩვენ გვაქვს საგარეო საფრთხეები ყველა მხრიდან და შიდა არეულობა უმწვავესი საგარეო გეო-პოლიტიკური საფრთხეების ფონზე. მაგრამ არ არსებობს ვითარება სადაც გამოსავალი არაა თუ, რა თქმა უნდა, ადამიანი ვინიერულად მიუღებდა. ეს მდგომარეობა, ჩვენს გარშემო, თავის თავში, გარკვეულ, შანსებს ატარებს.

– რას გულისხმობთ?

– მოგახსენებთ. დღეს, ეს უმძიმესი ვითარება, შეიძლება, თავის გადასარჩენად და ჩვენი პოზიციების გასაძლიერებლადაც კი გამო-

ფინანსური დახმარება იმისათვის, რომ ჩავატაროთ რეფორმები, ჩამოვყალიბოთ სერიოზული რეზერვი, მოგამზადოთ ჩვენი მოსახლეობა საფრთხეების თავიდან ასაცილებლად, ანუ ეფექტური თავდაცვის სიტემა შევქმნათ. უნდა ითქვას ისიც, რომ ჩვენ არავის არ ვესხმით, ანუ ჩვენი გაძლიერებული არმიით, რეზერვით, სპეცსამსახურებით ვიცავთ ჩვენივე ტერიტორიას და ამით ვიცავთ მათ ინტერესებს. ეს უნდა იყოს ფორმულა. ანუ, ჩვენს მიერ ჩვენი პერიმეტრის დაცვა, ამ შემთხვევაში, აწეობს აზერბაიჯანს, გამომდინარე იქედან, რომ მას სასიცოცხლოდ სჭირდება საქართველო როგორც ტრანზიტული დერეფანი. იგივე სჭირდება თურქეთს. რუსეთს საქართველო სჭირდება იმ თვალსაზრისით, რათა ჩრდილო-კავკასია კვლავ არ აფეთქდეს. სომხეთს, ამ შემთხვევაში, თუ რუსეთს მოველაპარაკებოთ, მისგან

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.ge შემოთავაზებული FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

თავის გასამართლებლად მერაბიშვილის უწყვეტად ეს შემთხვევითი გასროლა დააბრალა ე.წ. თავდასხმელებს. რატომ გაიყვანეს სპეცრაზმი სამი საგარეო დამნაშავეის დასაკავებლად, პროფესიონალ პოლიციელებში დიდ ეჭვს ბადებს. დავით გაგინიძის განცხადებით, სპეცრაზმის ღონისძიებაში ჩართვის უფლება მხოლოდ შს მინისტრს ან მის მოადგილეს აქვს, ირაკლი ფირცხალავა მართალია კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის უფროსის მოადგილე იყო, მაგრამ ასეთ გადაწყვეტილებას ის დამო-

გავიხსენოთ ნაციონალების მიერ ჩატარებული ე.წ. სპეცოპერაციები, რაღაც არ მახსოვს რომელიმე მათგანი უსისხლოდ დამთავრებულიყო. „ვარდონიძე“ ჯერ ხელისუფლებაში არც კი იყვნენ მოსულები, როცა ფინიჭალის დასახლებაში რამდენიმე ადამიანი იმსხვერპლეს. გია ბარამიძის შს მინისტრობის დროს პოლიციამ ქუთაისში ჩატარა ე.წ. დამნაშავეთა აფანის სპეცოპერაცია, რომელსაც რატომღაც იმერეთის მაშინდელი გუბერნატორი დავით მუშლაძე ხელმძღვანელობდა. ამ ე.წ. სპეცოპერაციამ შემთხვევითი გამეღვლი, ახალგაზრდა ფეხმძივე ქალი შეიწირა, მაგრამ ეს აბაგი ყველას დაავიწყდა. ამის შემდეგ იყო

უკიდურესად ვერ მიიღებდა, ე.ი. კვალს უფრო ზემოთ მიგვაყვარო. გამოიძიება ალბათ დაადგინა, ვის გაუვარდა ავტომატი, რომელსაც ამხელა ტრაგედია მოყვა. რამდენიმე დღის წინ თბილისის სპეცრაზმის ყოფილმა უფროსმა, ამჟამად პატიმარმა კახაბერ ნაკანმა თვითმკვლელობა სცადა და სამართლებრივ მრავლობითი დაზიანებები მიიყენა. სწორედ ის ხელმძღვანელობდა კორტების ე.წ. სპეცოპერაციის დროს სპეცრაზმს. სუიციდის მცდელობის მიზეზად ნაკანის მოთხოვნის უგულვებელყოფა დაასახელეს, იგი გლდანის №8 დაწესებულებიდან მატროსოვის ციხეში გადაყვანას ითხოვდა, რამდენად შეეფერება ეს ვერსია სიმართლეს იმედია გამოიძიება დაადგენს, თუმცა პროფესიონალებში ეჭვს ბადებს, ისინი უფრო სხვა მიზეზებს ხედავენ. ჩვენ არავისთვის გვინდა შეურაცხყოფის მიყენება, მაგრამ ბუნებრივად ჩნდება კითხვა, რამდენად მართებულია სუიციდისკენ მიდრეკილი ადამიანის სპეცდანიშნულების რაზმის ხელმძღვანელად დანიშვნა და საერთოდ გასარკვევია, რა ფსიქოლოგიისა თუ ფსიქიკის ადამიანებთან დაკომპლექტებული თუნდაც შს-ს სპეცრაზმი. კი ბატონო, პატივს ვცემთ სპეცრაზმელებს, მაგრამ საზოგადოებას უფლება აქვს იცოდეს მათი უფლება-მოვალეობები და ისიც, რა კატეგორიის ხალხია. იგივე 7 ნოემბრისა და 26 მაისის აქციების ვან-დალური დარბევამ საზოგადოებაში ბევრი ეჭვს გააჩინა. ასეთი სისასტიკით არათუ უიარაღო, მშვიდობიანი თანაც საკუთარ მოსახლეობას, მტერსაც არ მოექცევა ჯანსაღი ფსიქიკის ადამიანი. ეს „მარბიელები“ სპეცრაზმის კი არა, მკვლელთა ბანდის შთაბეჭდილებას, უფრო ტოვებდა. დარწმუნებული ვართ ბევრი მათგანი დღესაც აგრძელებს სახელმწიფო სამსახურში მუშაობას. სპეცრაზმელებს უარი უთქვამთ ბოროტში ჩატარებულ სპეცოპერაციაში მონაწილეობაზე, რამაც ნაციონალების დიდი მოწონება დაიმსახურა. უარის მიზეზი კორტების სპეცოპერაციაში მონაწილეობა დაპატიმრება გაიხსნა, რა გარანტია გვაქვს, მერე ჩვენც არ დაგვიჭერენო. ნამდვილად არ ვიცი რამდენად ჰქონდათ სპეცრაზმელებს ამ უარის უფლება, საეჭვოა მათთვის უკანონო ბრძანების შესრულება დაევალებინათ, თუმცა იმაში კი დარწმუნებული ვარ, რომ ეს სპეცოპერაცია ნაცრეყვის დროს რომ ჩატარებულიყო, შალვა აბულაძე ცოცხალი ვერ გადარჩებოდა.

აფრასიძეების დაკავების სპეცოპერაცია, როდესაც გამოიწივს ათასობით სპეცრაზმელი დაესხა თავს ჩამოხრულ სოფელს. მშვიდობიანი მოსახლეობას ვერტმფრენებიდან ბომბავდნენ, ევენი აფრასიძე საკუთარ სახლში ცოცხლად დაწვეს, მისი ხელობიკო დადებული ვაჟი კი სახალხოდ დახვრიტეს. „ტურორისტები“ არუთინიანის აფანას პოლიციის სიცოცხლე ემსხვერპლა, ნავთილის „სპეცოპერაციის“ დროს სამი უიარაღო ახალგაზრდა უმოწყალოდ ჩაცხრილეს და ბოლოს მათ მიმართ საკონტროლო გასროლებიც განახორციელეს. ამ სისხლიანი ე.წ. სპეცოპერაციების ჩამოთვლა შორს წავიყვანს. ამ ყველაფრის შემდეგ, რომელ მაღალი ღონის პოლიციასა და პროფესიონალიზმზე შეიძლება საუბარი, მაგრამ, როცა ადამიანის სინდისის ძაფი გაწყვეტილი აქვს, უძელო ენა ყველაფერს იტყვის. თუ დღევანდელ პოლიცია-პროკურატურაში პროფესიონალიზმი მოიკოჭლებს, ეს ნაციონალების „დამსახურება“ ვახლავთ, რადგან ეს უწყებები ძირითადად ისევ მათ მიერ მიღებული უცოდინარი, გამოუცდელი კადრებითაა დაკომპლექტებული. ვინმემ ამ ხალხის გაშვება რომ დააპიროს, ერთ ამბავს ატყუებენ ნაციონალები და მათი სატელეტი არასამთავრობოები მათ პოლიტიკური ნიშნით ღვენიანო. ამ არაპროფესიონალიზმის ბუმს კი ქვეყნის ინტერესები ეწირება. ნაცრეყვიმ ისე გააზარდა საგამომიღობო და ოპერატიული სამსახურები, რომ მათ ახალ რეალობასთან შეგუება უჭირთ. სააკაშვილის მმართველობისას სასამართლოს მხოლოდ ნოტარიუსის ფუნქცია ჰქონდა, პროკურატურის მიერ წარდგენილ ნებისმიერ დოკუმენტს უსიტყვოდ აკანონებდნენ. აქედან გამომდინარე მტკიცებულებების შეგროვებაზე თავს არავინ იწუხებდა, რადგან იცოდნენ სასამართლოში პრობლემა არ შეექმნებოდათ, ორი-სამი ფარტინა ფურცლის საფუძველზე სასურველ გადაწყვეტილებას მაინც მიიღებდნენ. დღეს სულ სხვა ვითარებაა, სასამართლო მეტნაკლებად დამოუკიდებელია, არამფარ მტკიცებულებას, მით უმეტეს თუ ნაციონალებს უკავშირდება, სასამართლო ბრძიდ ადარ დააკანონებს, ამიტომაც მართლდებიან ასე მიყვლილები უამრავ მძიმე დანაშაულში ეჭვმიტანილი პერსონები.

მანანა სუხოვილი
599 51 28 24
(გაგრძელება იქნება)

შექმნილი სიტუაციიდან ერთადერთი გამოსავალია — დაუყონებლივ დავინყოთ მოლაპარაკებები ყველა ჩვენს მეზობელ სახელმწიფოსთან, მათ შორის რუსეთთან, უსაფრთხოების ერთიანი სისტემის შესახებ

3 გვ.

ნალების“ ეპოქაზე უარესი ზომ არ გველის?

ბას განაპირობებს. თანაც უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ევროკავშირი როგორც სუპერ-სისტემა, თვითონ, მდგრადი არაა. მისი წევრები მას პანტა-პუნტი ტოვებენ და შეიძლება, მალე, როგორც სისტემა, გეო-პოლიტიკურ ძალთა ბალანსის ცვლილების შედეგად დაიშალოს.

ახლა, ჩვენ, გაყურსული ვართ ისე როგორც კურდღელი გაიფურსება ბალახში იქნებ ვერ შეამჩნიონ, როცა მის თავს ზემოთ არწივებს შენიშნავს. აი, ეს პოლიტიკა გვაქვს. ბოლოს შეგვაშინებენ. შემჩნეულებიც ვართ, უბრალოდ არწივები ეჩხუბებიან ერთმანეთს და გვერდობა, რომ ვერ შეგვაშინებს. ახლა კურდღლის მდგომარეობიდან უნდა გარდავიქნათ და სხვა მდგომარეობაში გადავივლით.

— ეს არხინობა მართლაც დაგვლუპავს. დღეს ისლამური სახელმწიფო აცხადებს, რუსეთს გავანადგურებო. მას განადგურებენ, ჩვენ დავცინდობენ?

— თავისთავად ცხადია, თუ რუსეთის განადგურებაზე ლაპარაკი, ამ შემთხვევაში, ჩვენ და სომხები მიყოლილი ვართ. ისინი არც მუსლიმებს არ ინდობენ. ისლამის დროში იბრძვიან რადიკალური ძალები, რომელთაც უნდათ ისლამურ სამყაროზე ამ რეუსებსზე, უზარმაზარ მასივზე კონტროლის დამყარება, თავისი ატომური იარაღით. მუსლიმი 2 მილიარდამ-

— არის აბსოლუტური უკულტურობა. ადამიანი საჯარო სივრცეში რომ ილანდლება, იმუქრება, იფურთხება და ის კვლავ საჯარო სივრცეში რჩება, ეს ნიშნავს, რომ საზოგადოებას ტენიში ფილტრაციის სისტემა გაფუჭებული აქვს. არსებობს ცენზურა, რომელსაც საზოგადოება აწევს. იმ ცენზურის პატივისცემა თითოეულ ადამიანს უნდა ჰქონდეს. თუ ადამიანი კულტურის ცენზურას არღვევს, მაშინ იგი მიუღებელი ხდება და საზოგადოება მას ოსტრაკიზმს უწყობს. ადამიანები რომლებიც ლანძღვით, გინებით, აგრესიით, ცილისწამებით და ათასი საგმირო საქმეებით არიან განთქმულნი, ჩანან ავანსცენაზე და ამ დროს საზოგადოება დუმს, აქ პრობლემა საზოგადოებაშია. როგორ შეიძლება, საერთოდ, ასეთი ტიპის შოუები, გამოცემები და საინფორმაციო საშუალებები არსებობდეს? ეს ზომ ნიშნავს, რომ დავიღუპეთ, ცენზურა აღარ გვაქვს, ვეღარ ვარჩევთ ავს და კარგს, ღონეებში ადრევე გვაქვს. ვინც უფრო მეტად იყვირებს და დაიბუქება საჯარო სივრცეში, უფრო მოწონს. შე მამაცხონებულო, თუ რაღაცის გაკეთება გინდა შეიძლება, აცხადებდე ამის გაკეთება მინდაო, ვის უცხადებ? ხალხი შეიძლება ასეთ ადამიანს სერიოზულად აღიქვამდეს — ხედავ, რა კარგად დაიბუქაო? თუ რამის გაკეთება გინდა, გააკეთე, რას იმუქ-

დღეა. თან ქსელია შექმნილი, კონტაქტებია. რადიკალებს, ამოუწურავი ფინანსური, მატერიალური და ადამიანური რესურსები აქვთ. ამ დროს, ჩვენ, სრული სისულელეებით ვართ დაკავებული ნაცვლად იმისა, რომ ყველა ძალასთან ახლა კონტაქტს ვეძებდეთ, ვაქტიურებდეთ შიდა რესურს და ვაკეთებდეთ იმას, რაზეც ვსაუბრობდით. ზოგი ძალიან სერიოზული ადამიანის სტრატეგიაა, არაფერი ვაკეთოთ. ამბობენ, ჩვენ არაორგანიზებული რომ ვართ, ეს თურმე, ჩვენი მენტალური თავისებურებაა, რომელიც ხანდახან სასარგებლოა. ასე არაა, ეს მენტალური თვისება კი არა გამოტყინებულია, უგუნურებაა. ასეთი მიდგომები დამღუპველია. ზომ ვნახეთ, რა მოხდა ეგვიპტეში, სირიაში, ლიბიაში. ლიბია, ერთ დროს აყვავებული ქვეყანა, დღეს დანგრეულია, ზუთ ნაწილადაა დაშლილი, არავენ იცის რამდენი ადამიანი დაიღუპა. ერაყში 2 მილიონი კაცია დაღუპული. სირიაში არავენ იცის რამდენია დაღუპული, გინდაც ავღანეთში. ეს სულ ჩვენი სამეზობლოა. უკრაინა ავიდოთ. იქ რაც მოხდებოდა სამი-ოთხი წლის წინ ვთქვი თქვენს გახეთში, ეს გეო-პოლიტიკური კანონზომიერებებია.

— სოსო, საშინაო საფრთხეებსაც შევეხოთ, პოლიტიკაში ექსტრემალური დაჯგუფებები გამოჩნდნენ, ზოგი ენის მოჭრით იმუქრება, ზოგი რით. რა ხდება, „ნაციო-

რები? მულტფილმი გამახსენდა — „პეპინო მიდის ბანკის გასაძარცვად“, მიუღმა ქალაქმა რომ იცის, პეპინო ბანკის გასაძარცვად მიდისო, ასეთი რამ გვეჭირს ჩვენ ფეისბუქში და ყველაგან — სხედან კლავიატურასთან და გაიბახანან მე თქვენ ამას გიზამთ. როცა ეს პრობლემაა, რაზე ვსაუბრობთ საერთოდ. ადრე, თემი არსებობდა და ადამიანი ცუდს რომ გააკეთებდა, განკვეთავდნენ. აღარაფერს ვამბობ იმაზე, ფეისბუქზე კაცები და ქალები ღიად რომ იგინებინ, ბილწისიტყვაობენ, ამ უბინძურესად მობილწისიტყვავე ადამიანებისგან პრესა თუ ტელევიზია აქოთდა. მეორე წუთას ვინც იგინებოდნენ, ისეთ რელიგიურ პოსტებს დებენ, ისეთ ღვთაებრივ განცხრობაში არიან, გაიკვირდებო. შეუთავსებელია ერთმანეთთან, როცა ერთ დღეს იგინები და მეორე დღეს თავს მლოცველად აცხადებ. ეს ადამიანის ფსიქიკის დანგრევას იწვევს, მაგრამ თუ იგი ამას ხშირად აკეთებს ადეკვატურობას კარგავს. ასეთებდა ვართ გადაქცეული რელიგიური სენტიმენტალიზმის შედეგად. ამან მთელი კულტურები, ცივილიზაციები დაღუპა — რელიგიური სენტიმენტალიზმი ძალიან შეუთავსებელია ნამდვილ რელიგიურობასთან.

თამარ შველიძე
555 23 28 24

გვესაუბრება სახელმწიფო მინისტრი დიასპორის საკითხებში გელა ღუმბაძე

– ბატონო გელა, რამდენად ვიცით, ბოლო თვეებში ბევრი იმოგზაურეთ საზღვარგარეთ, რა მიზნები და ამოცანები გამოძრავებდათ? ერთი სიტყვით, მოგვიყვით ამ სამუშაო ვიზიტს შედეგებით.

– მე პრემიერის დავალებით მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში მომიწია მოგზაურობა. შევხვდი ჩვენს დიასპორებს. საბერძნეთში, აშშ-ში, საფრანგეთსა და ესპანეთში. დავეხმობი მაქვს ვიზიტები სტრასბურგში, ბრიუსელში, სომხეთის რესპუბლიკაში, გერმანიაში, იტალიაში, უკრაინაში, ისრაელში და ბოლოს ფერეიდანსა და ისპაჰანში.

ქვეყნები მე თვითონ შევარჩიე სირიულის მიხედვით. პირველად საბერძნეთში გახლდით, სადაც 200 000-მდე ჩვენი თანამემამულე იმყოფება. შევხვდი მათ საკვირაო სკოლებში, საბავშვო ბაღებში, ბოლოს გაერთიანებული შეხვედრა გვეკონდა თესალონიკის თეატრში. იყო ემოციები, საყვედურებიც, მაგრამ ბოლოს მაღლობები მიხადეს – კარგია, რომ მხოლოდ წინასწარჩვენოდ არ გახსენდებით. მაღლობა გამოთქვეს იმისთვისაც, რომ კარგად ვიცნობთ მათ პრობლემებს და მზად ვართ ამ პრობლემების გადასაჭრელად.

უნდა გითხრათ, რომ მე, პირადად, როგორც მინისტრი, გავედი თმონასს ქუჩაზე, სადაც უამრავი ჩვენი თანამემამულე მუშაობს და იქ ადგილზე ვნახე, როგორ იდგა რიგში 100-მდე ქალი თანხების გადმოსარიცხად. ბოლო კაპიტალი აგზავნიან თავიანთ დანაზოგს... ამ ქალების საქციელს მე ვუწოდებ სოციალურ გამბრუნებას და ეს არის მამაკაცების სირცხვილი.

შემდეგ აშშ-ში გახლდით, ხაზს ვუსვამ, ფართო, ჩემთვის არაკომფორტული ფორმატით. მოვითხოვე, რომ მოსულიყო ყველა, ნებისმიერი პოლიტიკური ძალის მხარდამჭერი. ამ ფორმატში მქონდა შეხვედრები ვაშინგტონში, კალიფორნიაში, ნიუ-იორკში.

შევხვდი, ასევე, სახელმწიფო დეპარტამენტის ორი ბიუროს წარმომადგენელს. მქონდა ვიზიტები მსოფლიო ბანკში, იუესაიდში, განსაკუთრებით საინტერესო იყო სახელმწიფო მდივნის კერის წარმომადგენელთან ენდრიუ ობრაიენტთან, რომელთანაც ვისაუბრეთ, ზოგადად, საქართველოში არსებულ სიტუაციაზე, ასევე დიასპორების პოლიტიკურ ურთიერთობებში შესაძლო ჩართვის თაობაზე.

შემდეგ საფრანგეთში მქონდა ვიზიტი, სადაც ლევილის მამუ-

ლის ქართული კომისიის თავმჯდომარეს შევხვდი. შეხვედრა ჩატარდა ლევილში, ჩვენი პირველი რესპუბლიკის ხელმძღვანელის შთამომავლებთან, მათთან, ვინც განაგებს ლევილის მამულს და საქმიან ფორმატში გადავწყვიტეთ – ლევილის მამულის მოწყობის შემდგომი ფორმატი იქნება მედიის ტიპის ორგანიზაცია, სადაც უზრუნველყოფილი იქნება საქართველოდან წასული ასპირანტების, მაგისტრან-

გელა ღუმბაძე:

საქართველოა ყველგან, სადაც თუნდაც ერთი ქართველი სხოპრობს...

ბის, სტუდენტების მონაწილეობა და ჩართვა, სხვადასხვა პროექტების, სამეცნიერო ნაშრომების კეთება, ეს კი იქნება იმის გარანტი, რომ ლევილის მამული არ გადაიქცევა რამდენიმე ოჯახის

საზაფხულო აგარაკად და იქნება მუდმივი, მჩქეფარე ქართული მოღვაწეობა. ჩაფიქრებული გვაქვს, ეს იყოს ქართულ-ფრანგული აკადემიის მოღვაწე. უდიდესი პერსპექტივა აქვს ამ მამულს. იქ შეიძლება გაკეთდეს შემოქმედებითი ლაბორატორიები, მუზეუმი, ბიბლიოთეკა, რომლის მშენებლობა დაწყებულია და ჩვენი მამულის მესვეურებს, ვინც შეინახა იქაურობა, მინდა თქვენი გაზეთის საშუალებით ძალიან თბილი მოკითხვა შევუთვალო.

შევხვდი ასევე ჩვენს დიასპორას მადრიდში. მოვიხსენიე ქართული ტაძრები, როგორც მადრიდში, ასევე ბარსელონაში და აშშ-შიც კი.

მკითხველს მეტი წარმოდგე-

ნა რომ შეექმნას, ვიტყვი, რომ ეს არის შენობებში მოწყობილი სალონავები. აქვე ხაზს ვაკუსვამ ქართული ეკლესიის დიდ მისიას, რადგან ეკლესიები დიასპორის თავშეყრის ძირითად ადგილად არის ქცეული. სწორედ ამიტომ, 27 მაისს ვატარებთ პირველ დიასპორულ პროფესიულ ფორუმს, სადაც ძირითადად წარმოდგენილი იქნება სასულიერო პირები, რომ-

გელა ღუმბაძე:

საქართველოა ყველგან, სადაც თუნდაც ერთი ქართველი სხოპრობს...

დიასპორის კრებისთვის პრობლემას წვევებენ.

– ბარემ ისიც ვთქვათ, საქართველოს საპატრიარქო რა როლს ასრულებს ამ საქმიანობაში?

– ბუნებრივ რიგს. მინდა გითხრათ, რომ ბოლო ვიზიტის შემდეგ შევხვდი მის უწმინდესობას, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს და მოვუყევი იმ პრობლემების შესახებ, რაც ჩემი თვალთ ვიხილე.

თესალონიკიში ყოფნისას წინასწარი შეთანხმების საფუძველზე შევხვდი თესალონიკის მიტროპოლიტს და შემდეგ გადაწყვიტეთესალონიკიში შაბათ-კვირას ქართულ ენაზე წირვა-ლოცვის ჩატარების საკითხი.

რაც შეეხება მომავალ ვიზიტებს, ვგეგმავ გერმანიაში, იტალიაში, უკრაინაში, ისრაელში წასვლას და როგორც უკვე გითხარით, ბოლოს ირანის ისლამურ რესპუბლიკას ვეწვევი.

– რუსეთში არ აპირებთ ჩასვლას?

– რუსეთთან, სამწუხაროდ, მოგესხნებათ, პირდაპირი დიპლომატიური ურთიერთობები არ არსებობს. მე ოფიციალური პირი ვარ და მოკლებული ვარ იმის საშუალებას, რომ იქ ჩავიდე ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენამდე, ჩვენი კონფლიქტების მოგვარებამდე.

არსებობს პოლიტიკური მოცულობები და პერსპექტივაში გლობალური პოლიტიკური ხედვა. რუსეთის სახელმწიფოში არსებული ნახევარი მილიონი ქართველი დასაკარგი არ არის. მათ

უნდა იცოდნენ, რომ ჩვენი მათზე ვფიქრობთ და ჩვენი კარები ყოველთვის ღიაა მათთვის. ისინი არიან საქართველოს შეილები. ეს არის უდიდესი ძალა – ექიმები, შემოქმედი ადამიანები, მწერლები. თქვენი გაზეთის საშუალებით მათ ვუგზავნი გულითად მოკითხვას. დიას, ისინი ჩვენ გვჭირდებიან. გვანტერესებს მათი აზრი, პოტენციალი. ისინი ჩვენი განუყოფელი ნაწილი არიან.

– თქვენ რამდენიმე ქვეყანაში იმოგზაურეთ, რა არის საერთო ამ ადამიანებისთვის, რა საერთო პრობლემა აქვთ?

– დიპლომატიის ნაკლებობა არის მთავარი პრობლემა, დიდი ნოსტალგია ქვეყნის მიმართ, სა-

გელა ღუმბაძე:

საქართველოა ყველგან, სადაც თუნდაც ერთი ქართველი სხოპრობს...

მუშაო სტაჟის აღიარება ქვეყნების მხრიდან, პენსიებთან დაკავშირებული საკითხები, სოციალური ასპექტები.

– თქვენ, ალბათ, გახსოვთ, ამ ორიოდე წლის წინათ პატრიარქმა ბრძანა – ყველა ქართველი, სადაც არ უნდა ცხოვრობდეს, საქართველოს მოქალაქე უნდა იყოსო. სამწუხაროდ, საქართველოდან წასულ ქართველებს, რომლებიც უცხო ქვეყნების მოქალაქეობას იღებენ, პრობლემები უჩნდებათ ორმაგი მოქალაქეობის მიღების კუთხით. რა კეთდება ამ პრობლემის მოსაგვარებლად?

– ეს მართლაც დიდი პრობლემაა, თუმცა, უნდა ითქვას, რომ ხელისუფლება ამ მიმართულებით

აქტიურად მუშაობს. ის საკითხები, რომლებიც მოუგვარებელი იყო წინა ხელისუფლების პირობებში, პრაქტიკულად, გვარდება. ადამიანებმა, რომლებმაც მიიღეს ორმაგი მოქალაქეობა, ზოგი უკან დაბრუნდა, ზოგიერთი წელიწადში რამდენიმეჯერ ჩამოდის საქართველოში. ასე რომ, პრობლემა ნელ-ნელა აღმოიფხვრება.

გასაკებაა, რომ ჩვენს თანამემამულეებს გარკვეული მიზეზების გამო მოუწიათ საქართველოდან წასვლა, მაგრამ, ვიცი, მათ სურთ იყვნენ საქართველოს მოქალაქეები.

ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ იმისთვის, რომ მათი სამართლი-

ნი მოთხოვნა დაკმაყოფილდეს. – რამდენიმე წნის წინ საინგილოში ბრძანდებოდა. საზოგადოებაში ხშირად ისმის, რომ ქართველებს იქ არ ექცევათ სათანადო ყურადღება. რამდენად შეეფერება ეს სიმართლეს? რა ყოფაში არიან იქ ქართველები და, საერთოდ, რა ვითარებაა საინგილოში?

– დიას, მე ვახლდით საინგილოში. შევხვდი იქაურ ქართველებს და უნდა გითხრათ, რომ იქ მართლაც არის გარკვეული სახის პრობლემები. თუმცა მე მაინც მიმაჩნია, რომ ეს პრობლემები მოგვარებადი. ჩვენს მეგობარ სახელმწიფოსთან, აზერბაიჯანთან და მის ხელისუფლებასთან ამ საკითხებში შეთანხმება და შესაბამისი კომპრომისები არ უნდა გავჭირდეს.

საინგილოს თემასთან დაკავშირებით, მე 17-გვერდიანი ანგარიშიც მოვაგზავნე და მიმაჩნია, რომ აზერბაიჯანული მხარე თანამშრომლობაზე თანახმა იქნება და როცა ეს საკითხები დღის წესრიგში დადგება, აზერბაიჯანული მხარე მათ მოგვარებას არათუ შეუშლის, არამედ ხელს შეუწყობს კიდევაც.

მე მაინც მიმაჩნია, რომ აქ, რამდენადმე, სცოდავდა ქართული მხარე: ელუარდ შევარდნაძეს, რომელიც მჭიდროდ მეგობრობდა ჰეიდარ ალიევთან, დარწმუნებული ვარ, არასდროს სიტყვაც არ დაუძრავს საინგილოს ქართველებთან დაკავშირებით.

ჩვენ არ გვაქვს უფლება, ჩვენს თანამემამულეებს, სადაც

როინ ადაშვილი

„ცეკავშირის“ ქონება ერთმა კრიმინალურმა ჯგუფმა მიიტაცა. საგურამოს სათბური, რომელიც ამჟამად ლულსახარშ „ზედაზენს“ და ცეზარ ჩოჩელის ეკუთვნის, ჩოჩელისგან განცხადებით, კანონიერად არის შეძენილი. რაც ტყუილია. მან ტელევიზიით თქვა, რომ 1 ჰა მიწის ნაკვეთში 1000 ლარი გადაიხდა. საუბარია 25 ჰექტარზე. შესყიდვა მოხდა მაშინ, როცა 7 ჰა-ზე გადაშლილი იყო უნიკალური სათბური. ამ სათბურებს ახლა ებრაელები ყი-

გვესაუბრება „ცეკავშირის“ თავმჯდომარე, ბატონი როინ ადაშვილი

– ბატონო როინ, ჩვენი ბოლო ინტერვიუდან თითქმის ერთი წელი გავიდა, რა სიახლეებია ცეკავშირის შენობასთან და კოოპერაციის საქმესთან დაკავშირებით?

– ჩვენი ბრძოლა კვლავაც გრძელდება. ოღონდ მიმდინარეობს, ასე ვთქვათ, ორ ფრონტზე. ერთი – ქონების დაბრუნების მიმართულებით და მეორე ქართული კოოპერაციის აღორძინების კუთხით.

ქონების დაბრუნების კუთხით ახსადის, მუშაობს, ხაზარადის და სხვების მიერ მოპარული ცეკავშირის კუთვნილი ქონების დაბრუნებისთვის ვიბრძობთ. სამწუხაროა, რომ ამასობაში ყოფილი ცეკავშირის ისტორიული შენობა დაანგრიეს და უკანონოდ გადასცეს ფონდს.

ჯერ კიდევ 2012 წელს შეეიტანეთ განცხადება კოოპერაციის ქონების დაბრუნების მოთხოვნით. საქმე, როგორც ჩემთვის ცნობილია, ახალშექმნილ სტრუქტურას გადაეცა, თუმცა დაკითხვაზე ჯერ არავის მიუხედავებოდა.

ცხადია, საუბარი მხოლოდ ცეკავშირის ქონებაზე არ მიმდინარეობს. ცეკავშირი ცალკე იურიდიული პირია. დღესდღეობით ვიბრძობთ საქართველოს ცეკავშირისთვის მთელი საქართველოს მასშტაბით ჩამორთმეული

ქონების დასაბრუნებლად. ამაზე მე თქვენს გაზეთს აღრიხეულ პუბლიკაციებში ვესაუბრე.

საქმე ისაა, რომ ქონების ჩამორთმევა მოხდა იმ მოსამართლეების და პროკურორების მემკვიდრეობით, რომლებიც, შესაძლოა, დღესაც თანამდებობებზე არიან, ამიტომაც ფერხდება საქმის გამოძიება.

თუმცა ჩვენ მუშაობას არ ვწყვეტთ. ვაღგენთ ბიზნეს-გეგმებს. რომელთა განხორციელების შემთხვევაში დასაქმდება მოსახლეობა, გაიზრდება შემოსავლები.

კოოპერაციის ჩვენეული მოდელი უნიკალურია მსოფლიოში, რადგან იგი იქმნება ყოველგვარი შენატანის გარეშე, ნებაყოფლობით.

ჩვენი გეგმის მიხედვით შესაძლებელია მოსახლეობის 80-90%-ის დასაქმება. ოჯახი, სოფელი და ქვეყანა წელში გაიმართება.

ამ საკითხებზე ვმუშაობთ ათეული წლების განმავლობაში. თუმცა აბსოლუტური ყურადღება არ იგრძნობოდა წინა ხელისუფლების მხრიდან. ახალი ხელისუფლებისგან რეაგირებას კი უკვე მესამე წელიწადია ველოდებით. იმედი გვაქვს, რომ მთავრობა ბოლოს და ბოლოს მოიცლის ქართული კოოპერაციისთვის.

– კვლავ ქონებრივ დავას რომ მივუბრუნდეთ, როგორც ვიცით, საქართველოს ცეკავშირის და კოოპერაციას დღეს არავითარი ქონება არ გააჩნია.

– ცეკავშირის ქონება ერთმა კრიმინალურმა ჯგუფმა მიიტაცა.

საგურამოს სათბური, რომელიც ამჟამად ლულსახარშ „ზედაზენს“ და ცეზარ ჩოჩელის ეკუთვნის, ჩოჩელისგან განცხადებით, კანონიერად არის შეძენილი. რაც ტყუილია. მან ტელევიზიით თქვა, რომ 1 ჰა მიწის ნაკვეთში 1000 ლარი გადაიხდა. საუბარია 25 ჰექტარზე. შესყიდვა მოხდა მაშინ, როცა 7 ჰა-ზე გადაშლილი იყო უნიკალური სათბური. ამ სათბურებს ახლა ებრაელები ყი-

ციხეში, ასევე მოხდა ბორჯომში. გურიაში, ერთ-ერთი კავშირის თავმჯდომარეს ხელბორკილები დაადეს. ამ ადამიანს იქვე უმტყუნა გულმა და გარდაიცვალა. აჭარის ცეკავშირის თავმჯდომარეს დაკითხვის შემდეგ სახლში მისულს გული გაუსკდა.

ეს იყო ნაციონალური რეჟეტი „ცეკავშირის“ წინააღმდეგ.

დავით მუშლაძემ, რომელიც ადრე ცეკავშირის თანამშრომელი იყო, ხოლო ნაციონალების დროს ქუთაისის გუბერნატორი, გა-

2006 წლის შემდეგ მიმდინარეობს გამოძიება. უკვე 9 წელიწადი გავიდა, თუმცა საქმეს ძერა არ აქვს. ცეკავშირის საქმე იმდენად ჩახლართული იყო, აღვიშვებლაც ვერ გაბედა, ეს საქმე დაეხურა.

2013-14 წლებში ჩვენ აქტიურად ვიმუშავეთ, რომ იტყვიან, დღე და ღამე ფინანსური პოლიციის შენობაში ვიყავით და მინდა მადლობა ვთქვა გამოძიების მისამართით, რომელიც მართლაც პროფესიონალურად უდგებოდა საქმეს. გვარს არ დავასხელებ,

დან 1 ჰა-ს 2-3 მლნ ლოლარად, სათბური პოლიეთილენის პარკით არის გადახურული, არადა, თავის დროზე მინაში იყო ჩასმული. ვერაფერს იტყვი.

2006 წელს პროკურატურამ რაიკავშირების თავკაცებს დაერია. ზოგი დაიჭირეს, ზოგი ნერვიულობისგან გარდაიცვალა. მაგალითად, საშურის რაიკავშირის თავმჯდომარე 6 თვე იჯდა

ნაცხადა, მიშამ მაჩუქა ცეკავშირის ქონება ვარდების ფასადო.

– ვარდების ფასადო?

– დიახ, „ვარდების რევოლუციის“ დროს 200 ლარის ვარდი იყიდა სააკაშვილის და მისი მეგობრებისთვის. დავით მუშლაძის ნაყიდ ვარდებს აფრიალებდა მიშა პარლამენტში. აი, ასეთი ხალხის ხელში აღმოჩნდა საქართველოს ცეკავშირის ქონება.

ცეკავშირის და კოოპერაციის მტრები იმ გამოძიებებს არ გადაეკიდონ.

თუმცა საქმე გამოძიებულია, მსვლელობას არ დაადავა საშველი. ჩვენი ინფორმაციით, 2014 წელს ნაცვლიშვილმა შემოღო თაროზე და მას შემდეგ მას ხელს ვერაფერს ჰკიდებს.

ირანდა კალანდაძე
593 56 11 18

დროული ვაქცინაცია ჯანმრთელობის საწინდარია!

საქართველოში 2013 წლიდან წითელას შემთხვევების მნიშვნელოვანი მატება დაიწყო, რომელმაც ეპიდემიოლოგიის სახე მიიღო, სტატისტიკური მონაცემებით, ჩვენს ქვეყანაში წითელას 11 257 შემთხვევა აღრიცხული, აქედან თბილისში 5 228. სამწუხაროდ, ლეტალურად 4 შემთხვევა დასრულდა.

ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის (ჯანმო) მონაცემებით, 2013 წელს გარდაიცვალა 5 წლამდე ასაკის 6,4 მილიონი ბავშვი. აღსანიშნავია, რომ ამ შემთხვევათა ნახევარზე მეტის თავიდან აცილება შეიძლებოდა პრევენციული მეთოდებით, ვაქცინაციის საშუალებით. იგივე ჯანმრთელობის მსოფლიოში ყოველწლიურად 2-დან 3 მილიონამდე ბავშვის სიკვდილის პრევენცია ხდება. თუმცა აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ ამავე დროს 22 მილიონი ბავშვი გემიური აცრების გარეშე რჩება, რაც საფრთხეს უქმნის გარემომცველსაც.

მსოფლიოში იმუნოზაციის მნიშვნელობისა და ინფორმირებულობის გაზრდის მიზნით საქართველომ ევროპის იმუნოზაციის კვირეული გამოაცხადა, როგორც ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის ევროპის რეგიონის წევრი ქვეყანა, იმუნოზაციის კვირეულში 2007 წლიდან მონაწილეობს.

სამწუხაროდ, საქართველოში აცრების მიმართ არაერთგვაროვანი დამოკიდებულებაა. მოსახლეობის ნაწილი მიიჩნევს, რომ აცრები არაეფექტური და საზიანოც არის. როგორც საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ჯანდაცვის დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა მარინა დარახველიძემ გვითხრა, ქვეყანაში წითელას შემთხვევების მატება 2008 წელს უკავშირდება. მაშინ მოსახლეობაში გავრცელდა ჭორი – ვაქცინები უვარგისიაო და ხალხმა აცრებს თავი აარიდა. მისივე განცხადებით, დღეს საქართველოში უმაღლესი ხარისხის ვაქცინები შემოდის, რომელსაც კონტროლს ჯანმო უწევს, აქედან გამომდინარე, აცრები უსაფრთხოა.

ვაქცინისა და, საერთოდ, სამკურნალო პრეპარატების ეფექტურობასა და უსაფრთხოებაზე დიდ გავლენას ახდენს აცრების პროცესის წესების დაცვა, შენახვისა და ტრანსპორტირების პირობების

უზრუნველყოფა. ამასთან, პაციენტმა განუხრებლად უნდა დაიცვას ექიმის მითითება, დროულად ჩაიტაროს აცრები. ისიც აღსანიშნავია, რომ, როგორც სამკურნალო საშუალებებს, ასევე ვაქცინებსაც ახასიათებთ უკუჩვენებები, თუმცა ეს გარემოება აცრების მნიშვნელობას არ აკნინებს. პირიქით, იმუნოზაცია ერთ-ერთ ხელმისაწვდომ და ეფექტურ სამედიცინო მომსახურებას წარმოადგენს. მისი ძირითადი მიზანია ინფექციური დაავადებისგან მოსახლეობის დაცვა. ბოლო 20 წლის განმავლობაში მილიონობით ბავშვთა სიკვდილის თავიდან აცილების შემთხვევა მოხდა, 750 000 ბავშვმა გადარჩენილი სიბრძნის, გონებრივი ჩამორჩენისა და სხვა მძიმე დარღვევებისგან.

დაავადებათა კონტროლის ეროვნული ცენტრი მოსახლეობას მიმართავს გულისყურით მოეკიდოს ვაქცინაციას და შეახსენებს, რომ დაავადების თავიდან აცილება გაცილებით იაფი ჯდება, ვიდრე მკურნალობა.

ბია ბურღული
551 71 27 07

ინტერვიუ ადვოკატ არჩილ ჩუბინიძესთან:

— არჩილ, რა კავშირი აქვს „თიბისი“ ბანკის ხელმძღვანელს მამუკა ხაზარაძეს შალვა აბულაძის საქმესთან?

— როგორც კი შალვა აბულაძემ განაცხადა, ჩემი პირველი მტერი მამუკა ხაზარაძეა, მითხრეს, რომ რამდენიმე წუთში „თიბისი“ ბანკის ყველა თანამშრომელს მიუვიდა სატელეფონო შეტყობინება: მამუკა ხაზარაძეს აღარ აქვს აქციები ბორჯომის წყლის კომპანიებში.

გასაგებია, რომ ამ საქმიდან თავის დაძვრენა უნდა, მაგრამ პოლიციის შენობასთან დაკავშირებულ მოვლენებზე რას იტყვის, ესაა საინტერესო. ეს არის თემა, რომელსაც თავს ვერ დააღწევს. პოლიციის შენობის გარემონტებას ვგულისხმობ.

— მკითხველისთვის გასაგები რომ იყოს, გთხოვთ მოგიყვებოდეთ ამ ფაქტის შესახებ.

— ბორჯომის რაიკავშირის უნივერსალის შენობა გაქირავებული იყო „თიბისი“ ბანკის ფილიალზე, თუმცა შენობა რაიკავშირის მეპაიეებს ეკუთვნოდა. მათ არ გაყიდეს ქონება, მაგრამ მეპაიეები რიგრიგობით დაიჭირეს სხვადასხვა ბრალდებით. ზოგს წამალი ჩაუდეს, ზოგს იარაღი და დააკავეს, მეპაიეების ნაწილმა ქონება სახელმწიფოს გადასცა საჩუქრად, სახელმწიფომ კი მისცა ხაზარაძეს.

— აჩუქა?

— ნასყიდობის ხელშეკრულებაში წერია, რომ ხაზარაძემ 290 000 ლარი უნდა გადაიხადოს შენობის რემონტში და 60 000-ად უნდა შეიძინოს კომპიუტერული ტექნიკა და ავეჯი.

ანუ არსებობს ვარაუდი, რომ ხაზარაძემ განაცხადა, რომ ეს შენობა უნდა მას. მეპაიეები ჩამოიშორეს, სახელმწიფოსთვის გადააქციეს ქონება, ხაზარაძემ იყიდა და დაასაჩუქრა სახელმწიფო სტრუქტურა — პოლიცია გარემონტებული შენობით და ავეჯით. საქმე ის გახლავთ, რომ ახლაც იგივე პოლიცია მუშაობს იმ შენობაში იგივე შემადგენლობით. ერთადერთი, რაც შეიცვალა, ეს არის პოლიციის უფროსი მამუკა ხაზარაძე.

ის ცნობილი აქციები რომ მოეწყო ბორჯომში, აქციაზე მხოლოდ ბორჯომის წყალზე არ ყოფილა საუბარი. აქციას ესწრებოდა 150-200 ადამიანი. მოგეხსენებათ, რაიონისთვის არცთუ მცირე რაოდენობაა. აქციაზე დაისვა არა მხოლოდ ბორჯომის წყლის, არამედ ბორჯომში არსებული თითქმის ყველა პრობლემის გადაჭრის საკითხები.

— ამ აქციის ფოტოსურათი ინტერნეტქსელში გავრცელდა. ფოტოზე ჩანს შალვა აბულაძეც. რა სტატუსით ესწრებოდა ის ამ აქციას?

— აბულაძე აქციას ესწრებოდა, როგორც რიგითი ბორჯომელი. იგი ყოველთვის იყო საზოგადოებრივად აქტიური ადამიანი. სხვათა შორის, შალვა აბულაძე პირველად მამუკა ხაზარაძის მეგობარმა, ბორჯომის პოლიციის უფროსმა ხვედელიანმა დაიჭირა.

მამუკა ხაზარაძის კონფლიქტი მოუვიდა ადამიანთან, რომელმაც ესროლა შალვა აბულაძის დეიდაშვილს. იგი შალვასთან ერთად იყო ინციდენტის დროს. მამუკა ხაზარაძის დეიდაშვილი და თვითონ შალვაც დაჭრეს. შალვამაც ესროლა და ისიც დაიჭრა. მამუკა ხაზარაძეს 20 წელი მკვლელობის მცდელობისთვის.

2014 ბორჯომში პოლიციელის მკვლელობის ინციდენტამდე,

არჩილ ჩუბინიძე:

აბულაძეს ბორჯომში პატარა ბიზნესიც ჰქონდა.

— აბულაძეს ასევე ჰქონდა ბიზნესი ბორჯომში. დაკავების შემდეგ ეს საქმიანობა ოჯახის წევრებს გადააბარა. ასე ირჩინდა თავს ციხეში და ოჯახის წევრებიც ახერხებდნენ თავის გატანას.

ციხეში ყოფნის პერიოდშივე აბულაძემ ოფიციალურად დააფუძნა პატიმართა დახმარების ფონდი. ამ ფონდში ადამიანები ნებაყოფლობით შემოწირულობებს ახორციელებდნენ. ამ შემოწირულობებით ეხმარებოდა იგი გაჭირვებულ პატიმრებს და მათ ოჯახებს. მან პატიმრობის პერიოდში დაიწყო

არის „თიბისი“ და თვით მამუკა ხაზარაძე, ეს, ალბათ, შეუძლებელი იყო. მით უფრო, თუ ხაზარაძე დანაშაულებრივ გარიგებაშია ბორჯომის პოლიციასთან, ასეთ შემთხვევაში ამ ბანკთან ურთიერთობის გაბმა ნებისმიერი მესაკუთრისთვის სახიფათოა, სიცოცხლის, ქონების ან თავისუფლების დაკარგვის კუთხით.

ამ მოსაზრების გახმაურება ხაზარაძის ავტორიტეტს მნიშვნელოვნად არყვედა ბორჯომში.

აბულაძე ამბობს, რომ იმ დღიდან დაიწყო მასზე ზეწოლები.

ამ ზეწოლების შესახებ იცოდა ბორჯომის პოლიციამაც. აბულაძეს არაერთი განცხადება აქვს შეტანილი ბორჯომის პროკურატურაში, აძლედა ინტერვიუებს მედიაგამოცემებს შექმნილ გაუსაძლის მდგომარეობასთან დაკავშირებით.

ამ პერიოდს ემთხვევა სწორედ მისი მოსყიდვის მცდელობები. სთავაზობდნენ — დიდი მითითებით გამოგიყვანო ბორჯომის

თან იდგა და უშუალოდ სიტყვებით იგინებოდაო, — ამბობს შალვა აბულაძე.

ამ ფაქტთან დაკავშირებითაც არაერთი საჩივარი აქვს შეტანილი აბულაძეს ბორჯომის პოლიციაში, შსს-ში, მთავრობის კანცელარიაში, სხვადასხვა უწყებაში. შსს-ს გენერალურ ინსპექციაში და ა.შ. თუმცა ამ განცხადებებზე, როგორც ვითხარით, რეაგირება არ ყოფილა.

— ყველა ინციდენტზე ხელს ხაზარაძისკენ რატიმ იშვებს?

— ბორჯომში როდესაც დამით აბულაძის სახლთან კრიმინალური წრის წარმომადგენელი გინებით იკვებდა იქაურობას და როგორც აბულაძე ამბობს, გაიძახოდა: კაი ბიჭების საქმე არ არის აქციების მოწყობა! რა გინდა ხაზარაძისგან, თავი დაანებეო და ა.შ.

აქ კავშირებს ვერ ხედავთ?

ამის შემდეგ წაივინდა სახლიდან აბულაძე და გაერიდა სიტუაციას.

რამდენადაც ვიცი, მას ქვეყ-

შალვა აბულაძის არაპირი მოუკლავს. საი თვის განმავლობაში ის მამუკა ხაზარაძის და მის დაქაულებს ემალებოდა

შალვა აბულაძემ ორგანიზება გაუკეთა ბორჯომში იმ საპროტესტო აქციას, ზემოთ რომ ვითხარით. აქციაზე გაუღერდა პროტესტი, რომ ბორჯომის მოსახლეობას არ აძლევდნენ მინერალური წყლით სარგებლობის საშუალებას. აქციაზე ითქვა, რომ დაჩაგრულები არიან კერძო მეწარმეები, გააპროტესტეს პოლიციის შენობის რემონტის სანაცვლოდ ხაზარაძისთვის უნივერსალის შენობის გადაცემა და ა.შ.

ამ აქციის შემდეგ დაინახა მამუკა ხაზარაძემ საფრთხე შალვა აბულაძეში.

— არჩილ, თქვენ ამბობთ, რომ აბულაძეს ბორჯომის ინციდენტის დროს პოლიციელი არ მოუკლავს?

— შალვა აბულაძეს ბორჯომში პოლიციელი არ მოუკლავს. მაგრამ ზუსტად რა მოხდა იქ, ეს სამართალდამცავი სტრუქტურების კვლევის საგანია.

— სად იმყოფებოდა იმ ინციდენტის დროს შალვა აბულაძე, იცით ეს თქვენ?

— მე ის ვიცი, რომ აბულაძე სამი თვის განმავლობაში დევნილობაში იყო. ის იმალებოდა.

— ვის ემალებოდა?

— როგორც თვითონ აცხადებს მამუკა ხაზარაძეს და მის დამქმნებს.

ხაზარაძემ ვერ მოქრთამა მოუწოდებდა აბულაძეს, შემდეგ ხალხი მიუგზავნა მუქარით სავსე ულტიმატუმებით.

— ფულს სთავაზობდა?

— დიახ, სთავაზობდა ფულს, ბორჯომის წყლის კაპიტალიზაციას და სხვადასხვა „სიკეთეებს“.

— რამდენადაც ვიცი, შალვა

ბორჯომის რაიონის ნიჭიერი მოსწავლეებისთვის სკოლებში ე.წ. სტიპენდიების გაცემა. 50 ლარს უხდოდა ყოველ თვე ნიჭიერ და სწავლას მოწოდებულ ბავშვებს.

ციხიდან გამოსულმა სკოლის მოსწავლეების მონაწილეობით გამართა აქციები — ბორჯომის ცენტრში დარგეს ნერგები, დასუფთავეს ქალაქი, შეძლებისდაგვარად კეთილმოაწვეეს ქალაქის ცენტრი და ა.შ. მისი ინიციატივით ბორჯომში იკვებოდა პლაკატები წარწერით: ბორჯომის წყალი გველეშაპის ხელშია! პლაკატზე გამოსახული იყო წყაროსთან გველეშაპი და ა.შ.

მოსახლეობა პროტესტს გამოხატავდა სააკაშვილის პერიოდში წართმეული ქონების დაბრუნების მოთხოვნით.

ერთ-ერთი ასეთი ქონება იყო ბორჯომის რაიკავშირის შენობა, სადაც „თიბისი“ ბანკის ფილიალი იყო განთავსებული.

მოკლედ, აქციაზე, რომლის კადრებიც გავრცელდა, მიიტანეს კუბო ყვავილების თაიგულებით. შალვა აბულაძე აქციის მსვლელობისას მედიასთან აცხადებს: ამ ჩასასვენებელში მოვათავსებ ბორჯომის პრობლემები და ეს პრობლემები დაგვასაფლავებო.

ისეთი ბანკისთვის, როგორც

წყალს, ოღონდ ხაზარაძის გეარს ნუ ახსენებო.

— ხაზარაძე სთავაზობდა?

— როგორც თვითონ აცხადებს, შუამავლები ხაზარაძის ხალხი იყვნენ.

მამუკა ხაზარაძე ამბობს, რომ მას დიდი არმია ჰყავს, 6 000 კაცი და რომელი მათგანი იყო, ეს დემტომა იცის.

ამ წინადადებას რომ არ დასთანხმდა, მიუგზავნეს კრიმინალური წარსულის მქონე ადამიანი. — დამით ჩემი სახლის კარ-

ნიდან წასვლა უნდა და თუმცა საბუთები წესრიგში ჰქონდა, არ გაუშვეს.

შალვა აბულაძე 2014 წლის დეკემბრიდან დევნილობაში იმყოფებოდა, რომ გარდებოდა სიტუაციას და მოსალოდნელ კონფლიქტებს კრიმინალური წრის წარმომადგენლებთან, რომლებიც, როგორც არაერთხელ უთქვამს აბულაძეს, იყვნენ ხაზარაძის მიგზავნილები.

საქართველოს სამკურნალო ახალი თაობის მედიკამენტებს პაციენტები უფასოდ მიიღებენ

საქართველოში C ჰეპატიტის სამკურნალო პრეპარატი - „სოფოსბუვირი“ ყველა პაციენტს უფასოდ გადაეცემა, - ეს განცხადება საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა მედიკამენტების მწარმოებელ კომპანია „გილედთან“ ურთიერთგაგების მემორანდუმის ხელმოწერის ცერემონიაზე

განაცხადა. სამკურნალო პრეპარატის პირველი პარტია ქვეყანაში უახლოეს მომავალში შემოვა. წამალი გამოირჩევა მაღალი ეფექტანობით, გვერდითი მოვლენების სიმცირით, იძლევა თითქმის სრული განკურნების შესაძლებლობას და პირველ ეტაპზე განსაკუთრებით მძიმე პაციენტებისთვის იქნება განკურნების

ციენტებისთვის იქნება განკურნების

საქართველოში საზოგადოებრივი ჯანდაცვის უპრეცედენტო პროექტი იწყება, რომლის ანალოგიც მსოფლიოში არ არსებობს - საქართველო ერთ-ერთი პირველი ქვეყანა იქნება, რომელიც C ჰეპატიტს სრულად აღმოფხვრის.

მთავრობის მეთაურმა აშშ-ის დაავადებათა კონტროლის ცენტრის და „გილედის“ წარმომადგენლებს მხარდაჭერისთვის მადლობა გადაუხადა და აღნიშნა, რომ C ჰეპატიტის ვირუსთან ბრძოლის პროექტს საფუძველი ჯერ კიდევ ბიძინა ივანიშვილის პრემიერობის დროს ჩაეყარა - პირველ ეტაპზე პაციენტებს ინტერფერონი შეღავათიან ფასად მიეწოდებოდათ, ხოლო სასჯელალსრულებების დაწესებულებებში მყოფი პაციენტ-

ბისთვის მკურნალობა უფასო იყო.

„მთავრობის სამოქმედო გეგმის თანახმად, საქართველო გახდება ქვეყანა, რომელშიც მოხდება C ჰეპატიტის ვირუსით გამოწვეული ავადობა-სიკვდილიანობის შემცირება და ახალი შემთხვევების აღმოცენების პრევენცია“, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა და აღნიშნა, რომ პროგრამის ამოქმედება მთავრობის მნიშვნელოვანი წარმატებაა, რაშიც ჯანდაცვის მინისტრ დავით სერგენკოს დიდი წვლილი მიუძღვის.

ირაკლი ღარიბაშვილმა საყოველთაო ჯანდაცვის პროგრამის შედეგებზე შეაფასა. პრემიერის განცხადებით, წლების განმავლობაში ადამიანები მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში მიმართავდნენ სამედიცინო დაწესებულებას, რაც ხშირად მძიმე შედეგებით მთავრდებოდა, დღეს კი ეს რეალობა შეიცვალა და მთავრობის მიერ გატარებულმა რეფორმამ უამრავ ადამიანს მოუხსნა ფინანსური ტვირთი.

9 გვ.

— ანუ მამუკა ხაზარაძეს კრიმინალებთან აქვს ურთიერთობა?

— ალბათ აქვს კავშირები პოლიციასთანაც და კრიმინალებთანაც.

პოლიცია და კრიმინალები ამ შემთხვევაში ერთად არიან. თუკი იარაღს უდებენ მოქალაქეებს, კრიმინალებსგან ასეთი პოლიციელები რით განსხვავდებიან?

შალვას ჰქონდა იარაღი, მაგრამ საქმეში ჩანს ორი იარაღი. მაგრამ თანმიმდევრობით მოგვევლინო.

მოკლედ, აბულაძე არის დევნილობაში და იგებს, რომ ბორჯომის ცენტრში ორი პოლიციელი დაუჭრიათ. რის გამოც დაიწყო აბულაძის ძებნა დასაჭერად.

ამის შემდეგ მოხდა მეორე უბედურება — პოლიციელის მკვლელობა თბილისში.

ორივე მკვლელობა მომხდარია „გლოკის“ სისტემის იარაღით.

— ეს იარაღი შალვა აბულაძეს ჰქონდა?

— შალვა აბულაძე აიყვანეს მიტოვებული სახლიდან ბორჯომის გარეუბანში. ის დააკავა ბორჯომის პოლიციამ და არა სპეცნაზმა, როგორც აცხადებენ.

უკვე გითხარით, შალვა აბულაძეს ჰქონდა იარაღი. ეს იარაღი „მაკაროვს“ ჰგავს, ოღონდ

შალვა აბულაძეს არავინ მოუკლავს. სამი თვის განმავლობაში ის მამუკა ხაზარაძეს და მის დაქვას ეძებოდა

სხვა სისტემისაა. მას ჰქონდა ხელფეხბარაც.

როგორც კი მან პოლიციელები დაინახა, პისტოლეტი და ხელფეხბარა გადმოყარა ფანჯრიდან, შემდეგ ავიდნენ და დააკავეს შალვა აბულაძე. მერე ატყობინებენ თბილისს. თბილისიდან მოდიან ვერტმფრენებით, შეიარაღებით, დავიჭიროთ ორი პოლიციელის მკვლელობა. ეს ყველაფერი არის ფარსი და მტკნარი ტყუილი. მაგრამ მე დღეს მაინტერესებს — საიდან გაჩნდა შალვა აბულაძის იარაღებთან „გლოკის“ სისტემის პისტოლეტი?! ვეჭვობ, რომ ეს შეიძლება იყოს რომელიმე პოლიციელის იარაღი, რომელიც სპეციალურად ჩადეს საქმეში.

— არჩილ, თბილისის ინციდენტში ქალის პარკიან მამაკაცზე იყო საუბარი...

— ეს არის თითქმის გამოწვევილი ტყუილი, ამის მტკიცებულებანი არ არსებობს. ყოველივე ეს ჭეშმარიტებიდან ძალიან შორს დგას.

— ანუ შესაძლებელია თბილისში მომხდარი ფაქტი სულ სხვა ვინმეს ჩადენილი იყოს და

ბორჯომში მომხდარი სხვისი?

— როგორც გამოძიება აცხადებს, ორივე მკვლელობა ერთი და იგივე იარაღით არის ჩადენილი. „გლოკის“ სისტემის იარაღი მაქვს მხედველობაში, რომელიც, საბოლოო ჯამში, თითქოსდა შალვა აბულაძის მფლობელობაში ყოფილიყო.

ჩემი ვარაუდით, „გლოკის“ სისტემის პისტოლეტი რომელიმე პოლიციელის შეიძლება და ყოფილიყო, რადგან აბულაძე აღიარებს, რომ მას ჰქონდა „მაკაროვის“ ტიპის იარაღი და ხელფეხბარა, ხოლო „გლოკის“ მფლობელობას არ ადასტურებს.

— თქვენ გინდათ თქვით, რომ პოლიციელთა შორის ქილერია?

— ყურადღება მიაქციეთ: პროკურატურამ ბრალი წაუყენა სოსანაშვილს, რომელიც იყო პოლიციის თანამშრომელი, რაც

ბული სწორედ მამუკა ხაზარაძის ფაქტორის გამო. არსებობს დიდი ალბათობა იმისა, რომ როგორც წინა, ისე დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ ხდება ხაზარაძის წინააღმდეგ არსებული საქმეების ჩამოღება და განხილვა.

— ეს სერიოზული ბრალდებაა.

— დიახ, ხაზარაძე მხილებულია ადამიანების სულიერ და ფიზიკურ განადგურებაში.

მეტოც, ვაკე-საბურთალოს პოლიციის განყოფილებაში არსებობს საქმე, რომელიც 90-იან წლებში ხაზარაძის მიერ მოსახლეობისთვის ანაბრების მიტაცების ფაქტს ადასტურებს. ამ თანხებით დააფუძნა ხაზარაძემ

„თიბისი“ ბანკი და არა საკუთარი დანაზოგებით.

მისი ბრალეულობა ნათლად იკვეთება ცეკავშირის შენობის მითვისება-გაფლანგვის საქმეში.

— რაც შეეხება შალვა აბულაძეს...

— რაც შეეხება შალვა აბულაძეს, ჩვენ შევეცდებით, დავამტკიცოთ მისი უდანაშაულობა.

როგორც ცნობილია, საქართველოდან ძალიან ცოტა საქმეები იგზავნება სტრასბურგში, ადამიანის უფლებათა დაცვის ორგანიზაციაში, მაგრამ შალვა აბულაძის საქმე, გარწმუნებთ, ერთ-ერთი იქნება, რომელიც სტრასბურგში გაიგზავნება.

„— დიახ, ხაზარაძე მხილებულია ადამიანების სულიერ და ფიზიკურ განადგურებაში.

მეტოც, ვაკე-საბურთალოს პოლიციის განყოფილებაში არსებობს საქმე, რომელიც 90-იან წლებში ხაზარაძის მიერ მოსახლეობისთვის ანაბრების მიტაცების ფაქტს ადასტურებს. ამ თანხებით დააფუძნა ხაზარაძემ „თიბისი“ ბანკი და არა საკუთარი დანაზოგებით.

მისი ბრალეულობა ნათლად იკვეთება ცეკავშირის შენობის მითვისება-გაფლანგვის საქმეში.“

პატივით

„საერთო გაზეთის“ დაბადება

№14, აპრილი, 2015 წ.

გიორგი თოფაძე - 75

გიორგი თოფაძე – ბიზნესმენი, პოლიტიკოსი, საზოგადო მოღვაწე, მეცენატი.

ფიქრობ, ჩვენ ჯერ კიდევ არ გვაქვს ბოლომდე გააზრებული ის დიდი ღვაწლი, რაც ამ კაცს მიუძღვის საქართველოს წინაშე.

სამოქალაქო ომის შემდეგ სულიერად და ფიზიკურად გაპარტახებულ და გავერანებულ ქვეყანაში მან პირველმა ჩაუნერგა იმედის სხივი ქართველ ხალხს და საქმით დაამტკიცა, რომ ბრძოლას და თავგანწირვას ყოველთვის აქვს აზრი.

გიორგი თოფაძე იყო პირველი, ვინც ღიად დაუპირისპირდა ქვეყნის საძარცვავად შემოპარულ უცხოელ ყაჩაღებს და მათ ადგილობრივ თანამშრომლებს.

ბატონმა გიორგიმ შესანიშნავად იცოდა, რა სასტიკი და დაუნდობელი ძალას უცხადებდა ომს და რა საფრთხეში აგდებდა საკუთარ თავს, ოჯახს, ბიზნესს, მაგრამ მას უკან არ დაუხევია.

ასეთია ბატონი გიორგი – უშიშარი, შეუპოვარი, თავგანწირვისთვის და თავდადებისთვის მზადყოფი, როცა საკითხი ქვეყნის სასიცოცხლო ინტერესებს, მის აწმყოსა და მომავალს ეხება.

მას არ ეშინია ჩამოყალიბებული იდეოლოგიური სტერეოტიპების და კლიშეების მსხვერპლად და ყოველთვის მოურიდებლად ამბობს იმას, რაც, მისი აზრით, უფრო სასარგებლო და პერსპექტიულია ქვეყნისთვის.

ბიზნესმენ თოფაძისთვის ბიზნესი არასდროს ყოფილა მხოლოდ ფულის კეთების საშუალება. ის, პირველ ყოვლისა, საქმის მკეთებელი კაცია და მის მიერ ხორცშესხმული საქმეები, როგორც წესი, თანხმობაში მოდის ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების სტრატეგიასთან.

„საერთო გაზეთისა“ და მისი მკითხველების სახელით დიდხანს სიცოცხლეს, ჯანმრთელობას და წარმატებებს ვუსურვებთ ბატონ გიორგის, ჭეშმარიტ პატრიოტს და თავისი ქვეყნის ერთგულ მეციხოვნეს.

მანუჩარ ხარაიძე

„საერთო გაზეთის“ მთავარი რედაქტორი

გლიხინგბერკვიუ ბაზონ გიორგი თოფაძესთან

– რა არის თქვენი წარმატების საიდუმლო, ბატონო გიორგი?

– სიჯიუტე, ცოდნა, მიზანმიმართულობა, პრინციპულობა და გამოცდილება, ცხადია, თანაც, დიდი გამოცდილება მქონდა. ჰოდა, ასე ნელ-ნელა წავიდით წინ. 1996 წელს შევექმნით მრეწველთა კავშირი (ეს არ იყო პოლიტიკური პარტია), სადაც წარმატებული ადამიანები მოვიყვანეთ, ინტელიგენცია, ქარხნის დირექტორები, თითქმის ყველა ჩვენთან იყო. მაშინ ძალიან ბევრს ვლაპარაკობდით იმ სისტემაზე, რომელსაც გვინერგავდა, ასე ვთქვათ, ზოგიერთი უცხოელი მრეწველი. არ მოგვწონდა ეს და არ გვინდოდა. ვამბობდით: ნუ მოვკლავთ ჩვენს მრეწველობას-მეთქი, ჰოდა, როცა ენახეთ, რომ ვერ გაგვიქონდა ჩვენი, პოლიტიკაში მოსვლა გადაწყვიტეთ. ინგრეოლა ქვეყანა, პირდაპირ გვეუბნებოდნენ მრეწველები, თქვენ, ისე ჩამორჩით თანამედროვე ტექნოლოგიებს, რომ ვეღარ დაეწევიან. მოდი, ჩვენ შემოვიტანოთ ყველაფერი და არაფერი მოგაკლდებათ და ხელის შეშლა, როგორც მრეწველთა

კავშირმა, ვერ მოვახერხეთ, ამიტომ გადავწყვიტეთ პოლიტიკური პარტია ჩამოგვეყალიბებინა. და 1999 წლის აპრილში ჩამოვაყალიბეთ კიდევ და უკვე ოქტომბერში იმდენად სჯეროდა ხალხს ჩვენი იდეების, რომ ორი სახელისუფლებო პარტია იყო, ე.ი. მოქალაქეთა კავშირი, ასლან აბაშიძის პარტია „აღორძინება“ და ჩვენ. თავიდან 37 კაცი ვიყავით, შემდეგ საკმაოდ გაიზარდა ჩვენი რიგები, ფრაქციაში ბევრი მაჟორიტარი შემოვიდა. და ამ პოლიტიკური ტრიბუნით ბევრ რამეში შევეშალეთ მათ ხელი, ბევრი რამ შევაცვლევინეთ, თავდაუზოგავად ვმუშაობდით, რთული იყო, მაგრამ მაინც მოვახერხეთ ეს. მაგალითად, საგადასახადო სისტემაში შევცვალეთ რაღაც-რაღაცები. ჩვენი არგუმენტები იმდენად ძლიერი და მყარი იყო, რომ სხვა გზა არ ჰქონდათ. ზურაბ ტყემალაძე იყო ჩემს გვერდით, ძირითადად, ჩვენი დუეტის მუშაობდა. მერე აღარ მოვყვები, რაც მოხდა, ყველას გვახსოვს. 2004 წელი, ბიზნესის ახევა, წართმევა, დაწიოკება, დაყაჩაღება, ყველანაირად ხელის შეშლა...

– ცნობილია, არაერთი ობიექტი ჩამოგართვეს.

– დიახ, დამახსოვრებელია, არ აწყობდათ, რომ ემუშავა, მაგალითად, თამბაქოს ქარხანა. ფაქტობრივად, ვთმობდი ობიექტებს, ოღონდ დაენებებინათ თავი, დაახლოებით, 20-ზე მეტი ობიექტი დავთმე. 2012 წლის შემდეგ კი ამოიხსნა ქვეყანამ და ცხადია, ჩვენც. სხვა რა ვითხრათ, აბა, სამი მოწვევის პარლამენტარი ვარ, 2004 წელს ჩვენ მოვედით პარლამენტში, მაგრამ დავინახე, რომ იქ არავითარი საქმე არ მქონდა (მარტო ჩვენ ვიყავით და „ნაცმოძრაობა“ და მეორე დღესვე დავტოვე პარლამენტი. ტყუილად უნდა ვმჯღადრიყავი იქ, გამორიცხულია, ვერაფერს გავიტანდი.

– რას ნანობს გიორგი თოფაძე?

– ვნანობ იმას, რომ ის წლები დავკარგეთ, წლები, როცა შეიძლებოდა ქვეყნის აღორძინება, როცა მთელი ევროპა წინ მიდიოდა, ჩვენ კი, უკან-უკან. რაც არასწორი ეკონომიკური პოლიტიკისა და არასწორი მმართველობის ბრალი იყო, ამის გამო დაიკარგა

ეს წლები და ახლა აღსადგენია ეს. ჩვენი ოპონენტები, რომ ყვირიან, არაფერი კეთდება, 2 წელში ეკონომიკა არ აღდგება, ამას წლები უნდა. არის რაღაც საკითხები, რაშიც ვერ ვთანხმდებით კოალიციაში, მაგრამ ჩვენთან დემოკრატიაა და ყველას ჩვენი აზრი გვაქვს. ახლა საქართველო იღვიძებს, დამიჯერეთ, ყველაფერი კარგად იქნება.

– რა გეგმები გაქვთ, რა სახლებს სთავაზობთ საზოგადოებას?

– გვაქვს რაღაც იდეები, ლარის კურსის ვარდნამ შეგვაფერხა, თუმცა ყველაფერი წინაა. გამოჩნდება, ძალიან მალე დაგანახებთ ამას. რა თქმა უნდა, გაფართოებას ვგეგმავთ, სოფლის მეურნეობის გადამუშავება, პროდუქციის წარმოება, საშინელი პროდუქტი შემოდის...ახლა გვაქვს იმის საშუალება, რომ ძალიან ბევრი რამ ჩვენთან ვაწარმოოთ. ერთი სიტყვით, ბევრ სურპრიზს ვპირდებით მოსახლეობას, ჩვენ არ ვაგჩერდებით, შევეცდები, რომ კიდევ ძალიან ბევრი რამ გავაკეთო ჩემს გუნდთან ერთად.

– დასასრულს, გვითხარით, რა იყო „მეოცნებე“ გიორგი თოფაძის ოცნება და აუხდა თუ არა?

– რა ვითხრათ, აბა, არ ვიცი, ბავშვობა ცოტა მძიმე მქონდა, რეპრესირებული ოჯახის შვილი ვარ, ბებია გერმანელი მყავდა. აქტიური კაცი იყო მამაჩემი, დედაჩემიც. ჰოდა, არ მოსწონდათ ეს და გადასახლეს. ნუ, ეგ არაფერი, ცოტა გაჭირვებაში გავიზარდე, პრინციპში, წლები იყო ასეთი, ახლა, ოპტიმისტი ვარ. ბევრი კარგი რამ კეთდება საქართველოში, საქართველო ძალიან მალე დადგება ფეხზე. ბიძინა ივანიშვილმა კარგად თქვა, პირველი ორი წელი შეიძლება არ დაგეტყუოთ, მაგრამ მესამე და მეოთხე წელს ნახავთ, როგორ შეიცვლება საქართველო. უნდა დაუფეროთ, ყველაფერი მიდის გვემოურად და ვისაც ესმის წარმოება, ის ხედავს, რომ წინ მიდის ნაბიჯ-ნაბიჯ, შეიძლება რაღაც საკადრო შეცდომები იყო დაშვებული, თუმცა ეს ყველაფერი ხდება.

– გმადლობთ, წარმატებები, ბატონო გიორგი...

გიორგი გვახარია:

— გოგის ძალიან დიდი ხანია ვიცნობ. პოლიტიკაში რომ მოვედი, ერთადერთი ნაცნობი გოგი დამხვდა.

თამამად ვიტყვი: გოგი თოფაძე არის საოცარი ადამიანი. მან მოახერხა საქართველოში ბიზნესის კეთება, რომელიც არ არის იოლი. საზოგადოების არც ერთი შრე არ მინახავს, გოგის მიმართ უარყოფითი დამოკიდებულება გამოეხატოს. ძალიან რთულია, ზოგადად, საქართველოში პოლიტიკაში იყო

და საზოგადოებაში მაინც გქონდეს კარგი ავტორიტეტი. მეონი, ხვდებით, რაც მაქვს მხედველობაში. ის ღირსეული პიროვნებაა. საქართველოს და ჩვენ ყველას გვჭირდება ასეთი ადამიანები. ძალიან კეთილშობილი ადამიანია და საყვარელი კაცია. გოგი არის მეგობრობის სიმბოლო, კაცობის სიმბოლო.

დავით სახაქელიძე:

— ალბათ, მივეკუთვნები იმ ილბლიანი ადამიანების რიცხვს, ვისაც წლების განმავლობაში ჰქონდა და აქვს საშუალება ბატონ გოგისთან ჰქონდეს ურთიერთობა, ჩვენ, ურთიერთობდით ჯერ კიდევ მაშინ, როდესაც ბიზნესში ვიყავით, 90-იანი წლების დასაწყისში და შემდეგ 99 წლიდან უკვე პოლიტიკაში. ბატონი გოგი დღესაც არის ეტალონი კაცობის, ღირსების, სამეგობროს პატივისცემის და ა.შ. ის ვერცხლის წყალივით ადამიანია, რომელსაც ვერაფერში დადღი.

მის გულწრფელობასა და პირდაპირობაზე ხომ აღარაა საუბარი. პოლიტიკოსებს ხშირად გვჩვენებენ შემდეგი: ერთს ვამბობთ, მაგრამ მეორე უნდა ვთქვათ, იმიტომ, რომ მესამე ვგააკეთოთ და ა.შ. აი, ბატონი გოგი, კი არის ხალასი, ალალი კაცი, ამბობს იმას, რასაც აკეთებს და რასაც აკეთებს ყველაფერი კარგად გამოდის. ბიზნესში იყო და წარმატებული იყო. პოლიტიკაშია და წარმატებულია, ერთი სიტყვით, ხალხოსანი პოლიტიკოსი და ხალხოსანი ბიზნესმენია, ხალხს გოგი თოფაძე ძალიან უყვარს.

ზურაბ ტყეშელაშვილი:

— გოგი თოფაძე არის წარმატებული პიროვნება, მოყოლებული ბავშვობიდან, სკოლა, ინსტიტუტი, მეცნიერება, დისერტაცია ერთი, დისერტაცია მეორე, ბიზნესი და იყო და წარმატებული და წარმატებულია, პოლიტიკაში მოსვლა მოუწია და აქაც წარმატებამ არ დააყოვნა. მასსოვს, 99 წელს სპონტანურად უცებ მივიღეთ გადაწყვეტილება, რომ პოლიტიკური პარტია შეგვექმნა. ერთხელ გოგი რაღაცაზე გააბრაზეს და თქვა, რაც დაეწიყე, ყველაფერში გავიმარჯვებ და ახლაც გავიმარჯვებ და საქმეს ბოლომდე მივიყვანოთ და მივიყვანოთ კიდევ. დაგვეუქმურნ 7%-დე ავიყვანოთ ბარიერსო, (5% იყო), მაშინ გოგიმ უთხრა, 7%-დე, კი არა, თუ გინდათ 27% ასწიეთ, მაინც გავიმარჯვებოთ, ასეც მოხდა. ასე რომ, აი, ასეთი წარმატებულია ყოველთვის. მისი წარმატების საიდუმლო არის პირველ რიგში, ბუნებრივია, შრომისუნარიანობა, შემდეგ ამასთან ერთად მისი ჟინი, სურვილი, მიზანდასახული ბრძოლა ყველაფრისადმი და ყველაფერში პირველობა. სხვათა შორის, გოგი სპორტსმენია, მთამსვლელი, და აი, ამ ასაკში გოგის შეეჯიბროს ბევრი ახალგაზრდა.

ზაქარია ტყეშელაშვილი:

— ჩემი აზრით, ბატონმა გოგომ შექმნა ჩვენი სამშობლოს უახლოეს ისტორიაში ძალიან მნიშვნელოვანი მონაკვეთი. მან ისწოლა ის ლოზუნგი, რომელიც ლოზუნგი, დღესაც აქტუალურია - „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს“. დიახ, ჩემი აზრით, ეს არის ის მთავარი ლოზუნგი, რომელიც ორიენტირებულია ქართული წარმოების განვითარებაზე, აქედან გამომდინარე, მე მას ძალიან დიდ პატივს ვცემ და მიმანია, რომ ქართული წარმოების განვითარებაზე მისი ორიენტირება და მისი მზრუნველობა, მისი მთავარი ღირსება და მიღწევაა. ერთადერთი რამ, რაც დამატებით ღირებულებებს შექმნის და საქართველოს დამოკიდებულებას გარე სამყაროზე შეამცირებს, ეს არის ქართული წარმოების განვითარება და ამ იდეის ავტორი არის ბატონი გოგი თოფაძე, ჩვენ დღევანდელი იუბილარი. ვულოცავთ!

ამ ოცილე წლის წინ ვერავინ წარმოიდგენდა, რომ თბილისში, სანაპიროზე, დანგრეული და გაპარტახებული ქარხნის ნაცვლად თანამედროვე, წარმატებული საწარმო აშენდებოდა და ეს ადგილიც ასეთი მიშინდელი და პოპულარული გახდებოდა თბილისელთათვის.

ვისაც გოგი თოფაძესთან უმუშავია, ყველა აღნიშნავს, რომ მას წარმოებისა და ორგანიზების უნიკალური ნიჭი და ალღო აქვს, ხშირად ერთი შეხედვით უპერსპექტივო წამოწყებაშიც შეუძლია აღმოაჩინოს ისეთი მარცვალი, რაც შემდეგ მართლაც გასაოცარ შედეგს იძლევა.

„ყვებუვის“ დამარსებელს გამჭრიახობასა და შორსმჭვრეტელობასთან ერთად, პროფესიონალიზმი, თავდაჯერებულობა, ენერჯიულობა, ცოტა იდეალისტობა, თუმცა უმთავრესი მაინც დასახული მიზნის მისაღწევად აუცილებელი სიჯიუტე აღმოაჩნდა.

ლუდის მოყვარულებს კარგად ახსოვთ, ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 70-იან წლებში, როცა ხარისხზე დიდად არავინ ზრუნავდა და მთავარი რაოდენობა იყო, სწორედ გოგი თოფაძის ინიციატივით „თბილელში“ ლუდი „თბილისური“ ჩამოასხეს. მაშინაც წარმოუდგენელი რამ მოხდა: ლუდი იმდენად კარგი გამოვიდა, რომ იმდენად სპეციალიზმში დახლსქვემდინ იყიდებოდა ჩეხური ლუდის მსგავსად.

თუმცა, თოფაძის მთავარი ისტორია მოგვიანებით დაიწყო: მტავარი საქმე კი, ცხადია, კომპანია „ყაზბეგა“. ქართული ბიზნესის ისტორიაში ძნელია მოძებნო ანალოგი, როდესაც კომპანიის სახელი და მისი დამარსებელი აბსოლუტურად გაიგივებულნი არიან. 1994 წელს, კრიმინალური ბანდების თარეშით გაწამებულ, პოლიტიკურად დაულავებულ, ეკონომიკურად განადგურებულ, კონტრბანდით წალევილ, მორღვეულ საზღვრებში მოქცეულ საქართველოში წარმოების შექმნა ის ნაბიჯი იყო, რომლის გადადგმასაც მხოლოდ ერთეულები თუ გაბედავდნენ.

არადა, სწორედ მაშინ გოგი თოფაძემ არნახულად რისკიანი პროექტის განხორციელება განიზრახა: ქართული ლუდის ბიზნესმა ფეხის ადგმა იმ დროს სცადა,

როცა ბაზარი გაურკვეველი წარმოშობის, ხარისხისა და შემადგენლობის შემოტანილ ლუდს ჰქონდა წალევილი და ამ სარფიან საქმეს ზურგს ფინანსურად თუ პოლიტიკურად შეუზღუდავი ძალაუფლების მქონე ჯგუფები უმაგრებდნენ, მათ შორის, იმჟამინდელი ხელისუფლების ბევრი გავლენიანი მაღალჩინოსანიც. სხვათა შორის, ეს ის დრო გახლდათ, როცა არათუ ახალი დარგებისა და წარმოების განვითარებას უწყობდა ვინმე ხელს, მაგანი უცხოელი „მრჩეულები“ საქართველოში მევენახეობისა და მეღვინეობის მიზანშეწონილობასაც საკამათოდ მიიჩნევდნენ და ქვეყანაში ღვინის იმპორტის აუცილებლობას ამტკიცებდნენ ჯიუტი დაჟინებით.

სწორედ ასეთ ფონზე, დიდი პაუზის შემდეგ, ბაზარზე „ყაზბეგის“ სამარკო ნიშნით გამოჩენილი პირველი ქართული ლუდი ის ბასრი იარაღი აღმოჩნდა, რასაც წლობით აწყობილი და, ერთი შეხედვით, უძლეველი მანკიერი წრე უნდა გაერღვია. ასეც მოხდა: თავიდან წარმოების შედარებით მოკრძალებული მოცულობის მიუხედავად, „ყაზბეგმა“ მაინც იმდენად შეავიწროვა ლუდის იმპორტს ჩაჭიდებული არაერთი კომპანია თუ მათ ზურგს ამოფარებული ჩინოვნიკი, რომ ადგილობრივი წარმოების არნახული ტერორი განხორციელდა.

როცა ყაზბეგმა პირველი სერიოზული განაცხადი გააკეთა, ზოლო თოფაძესთან მოლაპარაკებებმა თუ მისი დაშინების მცდელობებმა შედეგი ვერ გამოიღო, 40 შეიარაღებული სპეცრაზმელი ქარხანაში შეეარდა, გოგი თოფაძე თავის შევითან ერთად და მოადგილესთან ერთად დააპატიმრეს და წარმოების გაჩერება პირდაპირ მოსთხოვეს. მაგრამ ხელისუფლების ამ ნაბიჯმა შედეგი ვერ გამოიღო, „ყაზბეგმა“ არსებობა გააგრძელა, ჯიუტ და მიზანდასახულ ბიზნესმენტთან, რომელსაც გადაეწყვიტა დაემტკიცებინა, რომ ქართველებს ნაკლებად არ შესწევთ საქმის კეთების უნარი, აბგვარი დაშინებები არ ჭრიდა.

საქართველოში ლუდის იმპორტი იმდენად მომგებიანი იყო, რომ პოზიციების იოლად დათმობას არავინ აპირებდა. დაჭერას შემდეგ მოჰყვა ხელისუფლების მხრიდან ასევე წარუმატებელი

მცდელობა, უკვე აწყობილ და პოპულარულ კომპანიაში, ასე ვთქვათ, „წილში ჩაჯდომოდნენ“ თოფაძეს. ცოტა მოგვიანებით, ინტერესთა ჯგუფების მიერ გაწეული ფართო ლობისტური კამპანიის შედეგად 1995 წლის ივნისში ხელისუფლებამ გადაწყვიტა ადგილობრივი მწარმოებლებისათვის აქციზის გადასახადი, არც მეტი, არც ნაკლები, 1000 პროცენტით გაეზარდა. ამ საგადასახადო გილიოტინამ თავისი მომაკვდინებელი შედეგი 2-3 წელიწადში გამოიღო. გადასახადის ამ აბსურდული განაკვეთის გამო სასმელის მწარმოებლებს იმხელა დავალიანებები დაუგროვდათ, რომ მათ უმეტესობა ან გაკოტრების რეჟიმში მოექცა, ან წლების მანძილზე წელში ვეღარ გასწორდა და ავად თუ კარგად მოპოვებული საბაზრო პოზიციებიც საბოლოოდ დაკარგა.

იმეათით გამოჩაკლისი მხოლოდ ყაზბეგი აღმოჩნდა და ამის მიზეზი გახლდათ კვლავაც უკიდურესად რისკიანი, თუმცა ბიზნესის ლოგიკიდან გამომდინარე აბსოლუტურად გამართლებული და, საბოლოო ჯამში, წარმოების გადასარჩენად მიღებული ერთადერთი სწორი გადაწყვეტილება - თოფაძემ აბსურდულობამდე გაზრდილი აქციზის გადახდაზე უარი განაცხადა. მან ხმაბალა თქვა, რომ ეს იყო სრულიად ალოგიკური, უსამართლო გადაწყვეტილება, რომელიც საერთოდ დალუპავდა დარგს. ზოგიერთი კომპანიისგან განსხვავებით, რომლებიც ამ უსამართლობას შეეგუენ, თოფაძემ „ყაზბეგი“ ძველი სააქციზო გადასახადის რეჟიმში აშუშავა და ეს არც დაუმალავს. ეს იყო საჯარო პროტესტი, რამაც მოგვიანებით რეალური შედეგი გამოიღო - ხელისუფლებამ აქციზის განაკვეთი შეცვალა.

თუმცა მაშინ, მუდმივმა პოლიტიკურმა ზეწოლამ თანდათან ისეთ მასშტაბებს მიაღწია, რომ გოგი თოფაძე იძულებული გახდა პოლიტიკურ ასპარეზზეც გამოსულიყო თანამოაზრეებთან ერთად. საქართველოს საქმიანი წრეების თვალსაჩინო წარმომადგენლებმა - ზურაბ ტყეშელაშვილი, თამაზ ბეჟანიშვილი, ალექო თავართქილაძემ, საურმაგ თურმანიძემ, ბიძინა ბოკერიამ, დათო დათოშვილმა, ვიტა

ლი კვინიხიძემ, გურამ ჯაიანმა, ბადრი შოშიტიანიშვილმა, თამაზ ყაჭვიშვილმა, კახა გიუაშვილმა და სხვებმა გადაწყვიტეს, შეექმნათ პოლიტიკური მოძრაობა „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს“ და ახალი ქართული ბიზნესის თავისუფლება პოლიტიკური ტრიბუნის გამოყენებითაც დაეცვათ.

პირველივე პოლიტიკური სვლა წარმატებული აღმოჩნდა: უმუშევრობით და უპერსპექტივობით, ომით და ნგრევით დაღლილმა საზოგადოებამ გაიზრა თოფადი და მისი თანამოაზრეების პოზიცია ქვეყნის უმძიმეს მდგომარეობიდან გამოყვანის გზებთან დაკავშირებით და ახლადშექმნილმა ამ პოლიტიკურმა გაერთიანებამ, 1999 წლის საპარლამენტო არჩევნებში სერიოზულ წარმატებას მიაღწია - ერთადერთი არასახელისუფლებო ოპოზიციური ძალა აღმოჩნდა ამ მოწვევის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში.

სხვათა შორის, ქვეყნის განვითარების უფრო მკაფიო, რეალისტური, კონკრეტული და საქმით დამტკიცებული პოლიტიკური ალგორითმი ქართული საზოგადოებისთვის დღემდე არც ერთ პოლიტიკოსს არ შეუთავაზებია, ამ იდეის აქტუალურობა დღეს კიდევ უფრო თვალსაჩინოა, რადგან ამ სტრატეგიით, მიზნის მიღწევის ყველაზე ცხადი და შედეგის მომტანი გზა იკვეთება.

ეს იდეა, რაც თავისთავად ეროვნული ეკონომიკის, ეროვნული მრეწველობისა და ეროვნული სოფლის მეურნეობის აღორძინებას გულისხმობს, ეფუძნება და მიზნად ისახავს ადამიანის უმთავრესი უფლებისა და თავისუფლების განხორციელებას - იცხოვროს და იმრომოს ღირსეულად. თუ რას ნიშნავს ღირსეული შრომა და ღირსეულად ცხოვრება, ეს „ყაზბეგის“ 18 წარმოებაში დასაქმებულმა ათასობით ადამიანმა და მათი ოჯახის წევრებმა კარგად იციან.

ღირსების დაცვის მაგალითი იყო თოფადის დაპირისპირებაც ფრანგ პარტნიორთან - პარტნიორობა არ შედგა, ვინაიდან კასტელის ჯგუფს ქართული ბიზნესის ისეთივე „მეწველ ძროხად“ გადაქცევის სურვილი აღმოაჩნდა, როგორც არაერთი კომპანიისა აფრიკასა თუ აზიაში. „ყაზბეგი“ კი ნამდვილად არ გამოდგა ასეთი თვინიერი და მორჩილი.

ესეც პირველი პრეცედენტი იყო, როდესაც უცხოურმა კომპანიამ ქართულს ქელი ვერ მოადრეკინა და ეს იმ ფონზე, როცა ფრანგ მილიარდერ კასტელის ჯგუფს ყველა ღონეზე გარანტირებული მხარდაჭერა ჰქონდა - პოლიტიკურიც, რესურსულიც თუ ინსტიტუციონალურიც. მაგრამ თოფადემ ყველას თვალნათლივ დაანახა, რომ ინვესტორი ყოველთვის მართალი არ არის, და არც მისი ბრმა მორჩილება სიკეთის მომტანი, ღირსების დასაცავად ხანგრძლივი და შეუპოვარი ბრძოლა აუცილებელია.

ეს გამოცდილება დღესაც თავს იჩენს კომპანიის საქმიანობაში. მისმა პოტენციურმა პარტნიორებმა უკვე კარგად იციან, რომ საქმე სოლიდურ და არცთუ იოლად გასაცურებელ ბიზნეს-ორგანიზაციასთან აქვთ. შესაბამისად, ქარ-

თული ბიზნესის უცხოელ ინვესტორებთან თანამშრომლობის ახალი, ცივილიზებული სტანდარტი ჩამოყალიბდა, რაც პირველ რიგში, პარტნიორობა თანასწორუფლებიანობას ეფუძნება და ქვეყნის პრესტიჟის ამაღლებას უწყობს ხელს.

სადღეისოდ, „ყაზბეგი“ უკვე დიდი ხანია გასცდა მხოლოდ ლუდის წარმოებას, კომპანია მრეწველობისა და ტურიზმის სფეროში არაერთი წარმატებული ბიზნეს-პროექტის ოპერატორია.

ბუნებრივი პირობები და ეკოლოგიური წონასწორობა - ესეც კიდევ ერთი მიმართულება, რომელსაც „ყაზბეგის“ საქმიანობაში პრიორიტეტული ადგილი უკავია. „ყაზბეგის“ სავაჭრო ნიშნით წარმოებული ყველა პროდუქტი ეკოლოგიურად სუფთა ნედლეულისგან მზადდება შესაბამის გარემოში და შესაბამის ტექნოლოგიების ზუსტი დაცვით.

რაც შეეხება სოციალურ, სასპონსორო თუ საქველმოქმედო პროექტებს, არსებობის მანძილზე კომპანია „ყაზბეგმა“ სახელმწიფო ბიუჯეტში ასობით მილიონი ლა-

ფესორ-მასწავლებლებიც არიან. განსაკუთრებით აღსანიშნავია კომპანიის აქტიური მოწოდებით ვლადიკავკაზში ისტორიული ქართული სკოლის აღდგენა, სადაც ერთად სწავლობდნენ ქართველი და ოსი ეროვნების ბავშვები. გთოფადის ინიციატივით „ყაზბეგმა“ იმ დროისთვის არაორდინარული გაბედული ნაბიჯი გადადგა და ცხინვალის დანგრეული ლუდის ქარხნის აღსადგენად სერიოზული ინვესტიცია განახორციელა და ქარხანა ააშენა, რესტორანი და სასტუმროც ააშენა ცხინვალის ცენტრში და იმ დროისთვის პირველად ქართულ ენაზე დაეწერა ობიექტებს სახელი. კიდევ არაერთი იმგვარი პროექტის განხორციელება იგეგმებოდა, რაც უთუოდ შეუწყობდა ხელს კონფლიქტის ჩიხიდან გამოსვლას და ურთიერთობების სამომავლო გაუმჯობესებას, თუმცა 2008 წლის ტრაგედიამ ამგვარი პერსპექტივა გარკვეული ვადით გადადო.

ასეთია დღეს უკვე 75 წლის გოგი თოფადე - ქართველი ბიზნესმენი, ქართული კაპიტალით, ქართული ნიჭით, ქართული სიჯი-

რი შეიტანა, ხოლო „ყაზბეგის“ წარმოების მიერ დაფუძნებულმა გოგი თოფადის ფონდმა, ათობით მილიონი ლარის ქველმოქმედება განახორციელა სპორტის, მეცნიერების, განათლების, კულტურისა და სხვა სფეროებში არსებულ პრობლემათა მოგვარებაში თვისი წვლილის შესატანად. ეს თანაბრად გულისხმობს როგორც არაერთი ავადმყოფისა თუ სხვაგვარად შეჭირვებულისათვის ხელის გამართვას, ასევე ცალკეული გამორჩეული ადამიანების წახალისებას. საგულისხმოა, რომ გოგი თოფადის სტიპენდიით ათეულობით ქართველ სტუდენტს მიუღია განათლება როგორც საქართველოში, ისე უცხოეთში.

სტიპენდიანტები არაერთი უმაღლესი სასწავლებლების პრო-

უბით და ქართული პირდაპირობით.

2003 წელს გამოქვეყნებულმა გოგი თოფადის წიგნმა „საქართველო ნეოკოლონიალიზმის ყულფში“ ბევრი ქართველი ეკონომისტი, ბიზნესმენი, პოლიტიკოსი და აფიქრა. განა ყველა უცხოელი ექსპერტის რეკომენდაცია მისაღება ჩვენი ეკონომიკის ასაღორძინებლად.

თუკი ქვეყნისთვის სასიკეთო საქმის კეთების სურვილი გამოძრავებს, ეს საქმეც იცი და შეგიძლია ბოლომდე პრინციპულად დაიცვა საკუთარი პოზიცია, თუკი ბოლომდე გჯერა საკუთარი სიმართლის - მაშინ წარმატების მიღწევა წარმოუდგენელი წინააღმდეგობების მიუხედავადაც შესაძლებელია.

ლიბიბრი ხუნდაძე:

ბატონ გოგის მინდა მიეულოცო დღევანდელი დღე, მინდა ვუსურვო, პირველ რიგში, ჯანმრთელობა და წარმატება, ყველა მიმართულებით, თუმცა ის ისედაც წარმატებული ადამიანია. ბატონი გოგი არის უაღრესად საინტერესო პიროვნება, საინტერესო, როგორც მეგობარი, რადგან მან იცის არაჩვეულებრივი მეგობრობა და ურთიერთობა, ის არის საინტერესო და წარმატებული ბიზნესმენი, და ბიზნესიც ურთიერთობის გარეშე არ არსებობს, ალბათ, მისი წარმატების მთავარი მიგნება და გასაღები სწორედაც რომ ურთიერთობაა და საბოლოოდ, ბატონი გოგი, არის საინტერესო და გამოცდილი პოლიტიკოსი. დიახ, ვფიქრობ, ყველა მხრივ საინტერესო პიროვნებაა და ის იმსახურებს აი, იმ სიბოძს, იმ ურთიერთობას და იმ თანადგომას, რასაც დღეს, ჩვენ, ყველა ერთად ვხედავთ - მის გარშემო საზოგადოების უმნიშვნელოვანესი ნაწილია შეკრებილი და ულოცავენ და უსურვებენ წარმატებას.

სოსო ჯაჭვლიანი:

ბატონ გოგის, იმდენი სიკეთე აქვს ცხოვრებაში გაკეთებული და იმდენი სიხარული აქვს ადამიანებისთვის მინიჭებული, რომ ამის ჩამოთვლას გაზეთის ფურცლები არ ეყოფა, მაგრამ ყველაზე მთავარი, იცით, რა არის, აი, რაც მას გამოარჩევს ამ კოალიციაში, მისი პირდაპირობა და განსხვავებული აზრი. გახსოვთ, ნატოზე იყო ლაპარაკი, (ცოტა პოლიტიკურ ელფერსაც მიეცემ), და ატყდა ერთი ამბავი, რატომ თქვა, როგორ თქვა და ა.შ. რამდენიმე დღის მერე ერთ ადგილას ვიყავი მისული და ვთქვი, კაცო, ბატონ გოგის, თავისი აზრი აქვს-მეთქი. და ზუსტად ესაა დასაფასებელი, რომ მას გამორჩეული აზრი აქვს და ამბობს, დიად, ხომ იცით დინებას, რომ მიყვებიან, ასე არ არის რა, ჩვენ ხომ ცოცხალი ადამიანები ვართ, ჩვენ ხომ არ უნდა ვიყოთ მონები, არა? და ახლა ქვეყანას როგორ, რა და სად არგებს, ეს იმხელა საკითხია, რომ მაგზე ჩვენ ვმსჯელობთ და ვლაპარაკობთ უკვე 30 წელია, რაც ეროვნული ტალღა წამოვიდა და ვერ ჩამოვყალიბდით, ამიტომ ბატონმა გოგომ, რაც თქვა, ეს იყო ძალიან მაგარი რაღაც, აი, რომ გამოგარჩევს ისეთი... აი, ეს მინდოდა მეთქვა.

ჯუმაბარ პატიავილი:

გოგი თოფადე შესანიშნავი ვაჟკაცია, ყოფილი სპორტსმენი. მახსოვს, კლათბურთს თამაშობდა. უბანში გამორჩეული ბიჭი იყო. კეთილშობილი კაცია, ჩვენი გოგი და, პირველ რიგში, პატრიოტი ადამიანი. საქმის მკეთებელი, გაჭირვებულის დამხმარე. საინტერესოა, რომ მას განსაკუთრებულად უყვარს ბუნება, ნადირობა. ნადირობა ხომ ბუნებასთან განსხვავებულ ურთიერთობას აყალიბებს. მას თავისი სამონადირეო მეურნეობა აქვს. უკვლის, უფრთხილდება ჩვენი ქვეყნის ბუნებას, გარემოს...

რა ვთქვა იმაზე მეტი, რომ ჩვენი გოგი გამორჩეული კაცია პატრიოტ ადამიანებს შორის. ბედნიერი ვარ, რომ მაქვს პატივი, მიეულოცო იუბილე. დღევანდელი იფავი, ჩემო გოგი.

როინ მებრძევილი:

ღირსეული ადამიანია ბატონი გოგი. იგი ჩვენი საზოგადოების მნიშვნელოვანი წევრი გახლავთ. გოგი თოფადეს 75 წელი შეუსრულდა. 75 წელი ერთი ადამიანისთვის, შეიძლება, ბევრია, მაგრამ ისტორიისთვის ერთი ამოსუნთქვაა. თუმცა გოგი თოფადეს შეუძლია იამაყოს გავლილი გზით. ის ყმაწვილობიდან შრომაში იყო ჩაბმული და დღემდე აგრძელებს სასარგებლო მოღვაწეობას. მან თავისი საქმიანობით ღირსეული კვალი დაამჩნია ეროვნულ მრეწველობას და ბიზნესს. ბატონი გოგი მეცნიერიც გახლავთ. ის ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორია და მეცნიერულ ცოდნას და პრაქტიკულ მოღვაწეობას ერთმანეთს კარგად უხამებს. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი სიმბოლია. გოგის წარმატების საწინდარიც ეს არის.

მიუხედავად იმისა, რომ 75 წლისაა, დღემდე ინარჩუნებს სპორტულ ბუნებას და ხასიათს, ვარჯიშობს სისტემატურად, თხილამურებზე დადის, ნადირობს და ცდილობს ჯანმრთელი ცხოვრების წესით იცხოვროს. მას კიდევ დიდხანს შეუძლია ბევრი კარგი საქმის კეთება.

მე ისლა დამრჩენია, ვუსურვო წარმატებები, ჯანმრთელობა, დიდხანს სიცოცხლე და იმ ამოცანების ღირსეულად შესრულება, რაც ქვეყნის და მის წინაშე დგას.

გიორგი არის: - გოგი არის უნიკალური პიროვნება, ყველა სფეროში, კაცობაში, მეგობრობაში, ბიზნესში, პოლიტიკაში, რაც თქვა და რასაც ამბობდა, საბჭოთა კავშირის დანგრევის შემდეგ ყველაფერი შესრულდა, აბსოლუტურად ყველაფერი. მე მჯერა ამ კაცის და ძალიან მიყვარს და მარტო მე კი არა, ყველას, მთელ საქართველოს უყვარს. და ასეთი ხალხი ბევრი რომ გვყავდეს კარგი იქნებოდა, მაგრამ სად არის. გვიმრავლოს ღმერთმა, ვულოცავ დაბადების დღეს, მინდა ბუნდოვანი იყოს, მინდა სულ ვუყურო, მისი ნახვა ყოველთვის გამისარდება, მე ვამაყობ მისით.

ლევან კვარაცხელიძე: - პირველ რიგში, მინდა ბატონი გოგის უბრალოება აღვნიშნო და მეორე ის, თუ დღეს ვინმეს შეუძლია ილაპარაკოს, რომ ქვემოქმედება ვინმეს მომავალზე იყო ორიენტირებული, რასაც საორბიტი ჰქვია. ბატონი გოგი, იყო პირველი საქართველოს დამოუკიდებლობიდან, რაც მასსოვს, სულ გვერდში ედგა და მის თვალწინ გავიზარდეთ, ის თაობა, რომელმაც ჩვენი ქვეყნისთვის ყველაზე რთულ დროს ბევრი რამ შეეძლო. ძალიან დიდი მაგალითია ბატონი გოგი ჩვენთვის. ყველაზე მთავარი არის ის, რომ ძალიან უბრალო ადამიანია, რომელიც ამ ხნის არის, მაგრამ ჩვენ არ გვიგონებია მისგან ასაკის სხვაობა, თუმცა ჩვენ ყოველთვის პატივს ვცემდით მის ასაკს. საერთოდ ადამიანებს სიცოცხლეში არ ვაფასებთ, მით უმეტეს, საქართველოში, მინდა რომ ადამიანები სიცოცხლეშივე დაფასდნენ და ბატონი გოგი არის ის ადამიანი, რომელიც უნდა დაფასდეს, მაგალითი მას იმისთვის, რაც გამოიარა და გაუკეთებია.

გიორგი შორშილიანი: - ბატონი გოგი, არის ძალიან ნიჭიერი კაცი და თავისი ცხოვრების განმავლობაში ძალიან მნიშვნელოვანი საქმეები აკეთა, გარდა იმისა, რომ კეთილშობილი კაცია, კარგი მეგობარია და ყველას უყვარს, მან ჩემი აზრით, ყველაზე მნიშვნელოვანი თემა წამოწია. თემა, რომელიც არის დაკავშირებული ქვეყნის განვითარებასთან, რა თქმა უნდა, მარტო არ არის ბატონი გოგი, მაგრამ მისი როლი ამ თემის წამოწევაში იყო ძალიან მნიშვნელოვანი - ეს არის ინდუსტრიის განვითარების თემა, რის გარეშეც თანამედროვე სახელმწიფო ვერ შეიქმნება. მე სრულიად ვიზარებ ამ მიდგომას და მგონია, რომ ჩვენი საზოგადოების მნიშვნელოვანი ნაწილიც იზარებს და რაც მთავარია, ისტორია და მსოფლიო გამოცდილება გვეუბნება, რომ განვითარებული ქვეყნები, ეს არის ინდუსტრიულად განვითარებული ქვეყნები. მინდა ბატონი გოგის, ვუსურვო კიდევ დიდ ხანს აქტიური მოღვაწეობა ამ ასპარეზზე და კიდევ უფრო გაძლიერება მისი მუშაობისა ამ მიმართულებით.

ზვიად კიკვიძე: - ბატონი გოგი თოფაძე ჩემი უფროსი მეგობარია. მიმაჩნია, რომ ამ კაცს ძალიან დიდი და სერიოზული ღვაწლი აქვს საქართველოს წინაშე, ქართული არაფერი იწარმოებოდა საქართველოში, მათ შორის, არც კვების მრეწველობაში და ბატონმა გოგმა, მაშინ თავისი ლუდის წარმოებით, თავისი ათასი რადაცის ორგანიზებით, ქართული მრეწველობა, ქართული კვების მრეწველობა, ლუდის წარმოება, აი, ეს უკავშირდება პირდაპირ ბატონ გოგის. მე ძალიან კარგად მასსოვს ეს პერიოდი. ასევე ვფიქრობ, რომ მამინაც 99 წელს, როცა ბატონი გოგი, პოლიტიკაში შემოვიდა, ეს იყო ნათელი წერტილი შევარდნაძის ეპოქაში, მრეწველების პარტიის ჩამოყალიბება და მინდა სულით და გულით, მიუვლოცო თუბილედ და ვუსურვო დიდი ხნის სიცოცხლე.

ოტარ ნოშინიანი: - გოგი ძალიან გულწრფელი კაცია, სხვათა შორის, ჩემსავით, ნამდვილად, არ მაღავს იმას, რაც მაჩანია სწორად, დიახ, პირდაპირ აცხადებს, ახლა გარკვეულ უხერხულობას კი ქმნის ეს გუნდის შიგნით, მაგრამ ასეთია, და ვფიქრობ, დადებითია ეს გულწრფელობა. აბა, რომ მალავს, ეს, ბოლოს და ბოლოს, მაინც იფეთქებს, ამიტომ ძალიან მომწონს და მიყვარს ეს კაცი. ის წარმატებული ბიზნესმენია, ნაცებმა რაც დამართეს, ვიცით, დღეს კი წელში გამართული კაცია, ხელისუფლებაშია და თვითონ უნდა შექმნას ის გარემო, რაც წაადგება ბიზნესს. ვულოცავ და მინდა, რომ დიდ ხანს იცოცხლოს, ჯანმრთელი იყოს, მაგრად იყოს...

კ ა ი ყ მ ა

- კაი ყმა - სოფლის იმედი, „მეთოფე-მემეტედ“ წოდებული მაგრამ მთავარი ამ ხუთი ენიგმიდან მაინც „კაი ყმის“ ფენომენი გახლდათ. იგი იყო სოფლის ფარი და აბჯარი, დამცავი და მოიერიშე, მტერზე შურისმაძიებელი სარანგი. ახლაც ასეა და ასე უნდა იყოს - კაი ყმის თქმულ მართალ, გაბეჯულ სიტყვას ველოდებით მაღალი ტიბიდან.

ბატონო გოგი, მე მაქვს თქვენი სიტყვის და „თოფის“ იმედი, რომელიც შიგადაშიგ მართლაც მიზანში ისვრის... თქვენ ნამდვილი მონადირე კაცი ხართ და არ შეიძლება, რომ მართალი არ იყო საკუთარ თავთან და სიტყვასთან და დაუნდობელი და სახიფათო იმ „მეცის“, მიმართ, რომელიც გინასავით (მოლიხვივით) ხრავს ჩვენი ერის სულსა და სხეულს.

„დაკვრა სჯობს დაღირებას“, - ამბობს ჩვენი მთის ანდრეზული სიბრძნე დიას, ახლა „ორჭოფობის“ დრო არ არის. დაიწყებთ ორჭოფობას და დამარცხდებით, საბედისწერო ბეწვის ხიდზე ვერ გადახვალთ - შენი გადადგმული ნაბიჯები მტკიცედ და გაბეჯულია, ზოგჯერ მოულოდნელიც და მე ის მიხარია...

თქვი და იმოქმედე, არ მოგერიდოს, დაიჭივრე მხარი, ვინც მხარდასაჭერია, ვინ არა: „დაკვრა სჯობს დაღირებას!“ - გვახსოვდეს ეს საკრალური იერიშის ფრაზა! - ჩვენ და მე, პირადად, იქ ვიღებოთ, სადაც ვერ არს!

ჩვენ უნდა დავიწყოთ „აჯანყება“ სრულიად უცნობი უბოროტო მეომართა „ყოფნა-არყოფნისთვის“, ხოლონური მტრის წინააღმდეგ, როგორც „ქაჯუნთან ომის“ მითშია... უნდა ვიბრძოლოთ სრულიად უჩვეულო სიტყვით და ენერგეტიკით, რომელიც გამოიწვევს ერის კონსოლიდაციას და აღტიკინებას. ეს არ არის ადვილი, მაგრამ არც შეუძლებელი...

ბატონო გოგი! არსებობს სენტენცია, თუ კედელზე თოფი ჰკიდია, ის აუცილებლად გაისვრის! და არა მხოლოდ საქმეებში.

თოფაძის გვარში და გენეტიკაში დევს თქვენი (ანუ ამ გვარის) გამჭვილი გენეტიკური კოდი! „თოფი ვის და მეთოფისო“, - ბრძანებს თემა. თქვენ თოფიც გაქვთ და მეთოფობის გენეტიკური უნარიც...

მე მინდა, რომ თქვენი სიტყვის და თოფის ექიმ გადაუაროს ჩვენს ჩამკვდარ თემს, სოფლებს და შეაფურთლოს! შეახმანოს და წამოახდლოს! და ვინც ვერ არს, ისიც მიახედოს იქითკენ! აყრილი, დემოგრაფიული, კულტურულ-ეკონომიკური დეპრესიით მოცული მთიანეთის გადასარჩენია!

თუ არ გვექნება მთიულეთი, გუდამაყარი, ხევი, სვანეთი და ასე შემდეგ... არ გვექნება საქართველო! ეს „დრამატული“ რეალობა და სივრცითი უნდა გააცნობიეროს ყველამ - პარლამენტმა, მთავრობამ, ეკლესიამ, ერმა და ბერმა...

დიახ, მრეწველობა, მეურნეობა და ერის ტრადიციული ცნობიერება გადაარჩენს საქართველოს! დიახ, დიდხანს ვერ ვიარსებებთ პრეზიდენტარული გენური პროდუქციით და უძებლესი კულტურის და მეურნეობის კვყვანა ვერ დაგვრჩებით ხელგაწვილ მათხოვრებად მასკულტურის და პომოსექსუალ ლიბერტიანთა ჭაობში...

აუცილებლად დადგება დრო, როდესაც ჩვენ გადაგვიკეტავენ იმ წყაროსაც, როდესაც სარჩო-საბადებელი სხვისგან (და უმეტესწილად მტრისგან) გვეძლევა (!) და დავრჩებით ქვიშაზე გარყვნილი თევზებით... ეს იქნება ჩვენი დასასრული ამ საუკუნეში... ისტორიული ერის სრული კატასტროფა!

ბატონი გოგი! თქვენ ყოველთვის ხედავით და ხედავთ ამ ხიფათს მაშინაც იმ ტყვანი „პიუსისების“ დროს და ახლაც „ქართული ოცნების“ ოცნებათა პერიოდში და სიმართლეს ამბობდით ახლაც და მაშინაც... ახლა ნამდვილად არის დრო და ვითარება ქვეყნის გადარჩენისთვის და ეს შანსი ხელიდან არ უნდა გაფუშვდეს! კიდევ ერთხელ გილოცავთ დაბადების თარიღს. ჯანმრთელობას და სიმშენვეს გისურვებთ! მაქვს თქვენი კაცობის და სიტყვის იმედი, ვფიქრობ, რომ პარლამენტში თქვენი მოღვაწეობა არ ჩაივლის ამაოდ.

თავის დროზე გერგებიდან ჩამოსულმა ხეთის შვილებმა იხსნეს ქვეყანა, ახლაც მთებიდან დაკეცვულმა ელვამ უნდა გაანათოს იბერიის დაბინდული საუფლო...

პატივისცემით **კობა არაბაშვილი**

გიორგი ბაჩიაშვილი, პარლამენტარი, „მწვანეთა პარტიის“ ლიდერი: ბატონი გოგის ვიცნობ ძალიან დიდი ხანია და უნდა ვთხროთ, რომ ყოველთვის, თვით ბიზნესშიც კი ეროვნული მოღვაწე იყო. სანამ პარტიას შექმნიდა, თავიდანვე დაინტერესებული იყო ნაციონალური მრეწველობის განვითარებით. სულ იმისთვის იბრძოდა, რომ შეზღუდულიყო გარედან შემოტანილი პროდუქციის რეალიზაცია და განვითარებულიყო შიდა მრეწველობა. ბევრი ხელის შემშლელი ფაქტორი იყო ამ მიზნის წინააღმდეგ, მაგრამ მან მაინც მოახერხა სასარგებლო საქმეების კეთება. ყველამ ვიცით, რა პრობლემები შეუქმნა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“, თუმცა ის დღეს კვლავაც აგრძელებს ქვეყნისთვის ღირებულ საქმიანობას. ძალიან მიხარია, რომ ბატონი გოგი ჩემი უფროსი მეგობარია და დღეს პარლამენტში ერთად გვიწევს მოღვაწეობა.

არჩილ გომეზია, ფუნდლისტი: ძალიან დიდხანს შემიძლია ვისაუბრო ბატონ გოგიზე, როგორც ქვემოქმედზე, როგორც ვაჟკაცზე, როგორც თავისი საქმის მცოდნე კაცზე და, ამავდროულად, დიდად მეგობრულ ადამიანზე. ბევრმა, შეიძლება, არც იცოდეს, რამდენი დახმარება აქვს გაწეული ავადმყოფი ადამიანებისთვის, სტუდენტებისთვის. ვერ კიდევ 90-იან წლებში აფინანსებდა ის სტუდენტების საზღვარგარეთ სწავლას... უამრავი სიკეთე აქვს გაკეთებული, მაგრამ, რაც ყველაზე მთავარია, არავის არ ამაღლის ამას. სიკეთეს ისე აკეთებს, თითქოს არც გაუკეთებია - ჩუმად და უხმაურად. პატარა ბიჭობიდან ვიცნობ გოგის. ფეხბურთის ვთამაშობდით ერთად. ყოველთვის გამოჩენული, ლიდერი კაცი იყო. დღემდე მის სიტყვას ფასი აქვს. სიმართლეს ლაპარაკობს ყოველთვის. ბიზნესსა და პოლიტიკაში კი ყოველთვის სიმართლის თქმა, თითქოსდა, სისუსტეს ნიშნავს, მაგრამ ის ამასაც ისე აკეთებს, კაცის ღირსება ჩანს ამ მოქმედებაში. გოგი თოფაძე სულიერად რაინდი კაცია. ვულოცავ თუბილედ!

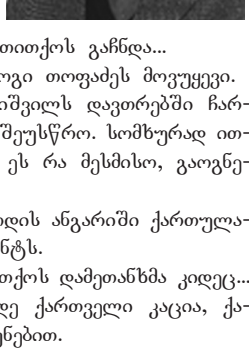
თეიმურაზ ჭავჭავაძე: ბატონ გოგის სანამ ვავიციობდი, ყოველთვის მესმოდა მასზე მხოლოდ კარგი. ყოველთვის ქუხდა მისი სახელი. დღეს ბატონი გოგი ჩემი მეგობარია. ძალიან კარგი ადამიანი, ღირსეული ქართველი. ვულოცავ სულითა და გულით. ჯანმრთელობას, დღევანდელსა და უსურვებ.

ზაურ კალანდია: 1198 წელია. მწერალთა კავშირში მწერლებთან მოვიდნენ მეწარმენი. მოვიდნენ სარაჯიშვილის, ზუბალაშვილის, ხოშტარისა მემკვიდრენი. ერზე, ქვეყანაზე მოფიქრალი კაცები და მწერლობას გაუზიარეს თავიანთი სატყევერი. საით მივდივართ და სად არის გამოსავალი?

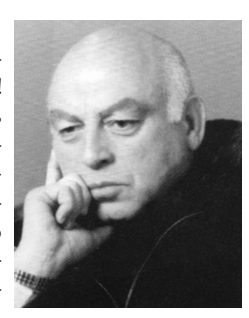

აი, ამაზე იყო საუბარი. ბევრი რამ იყო... გამოსავალიც თითქოს გაჩნდა... რაღაც გამახსენდა და ბატონ გოგი თოფაძეს მოვეუყვი. ილია ჭავჭავაძემ დავით სარაჯიშვილს დავთრებში ჩარეულს, სანაგარიშოზე თავდახრილს შეუესწო. სომხურად ითვლიდა თურმე ბატონი დავითი და, ეს რა შესძისო, გაოგნებულა ილია. რა ვქნა, ბატონო ილია, არ გამოდის ანგარიში ქართულად, უთქვამს შეცბუნებულ კომერსანტს. ბატონმა გოგმა ბევრი იცინა, თითქოს დამეთანხმა კიდევ... გოგი თოფაძე სულით ხორცამდე ქართველი კაცია, ქართული ხასიათით და ქართული ბუნებით.

1998 წ.

დემურ ბაშაღლიშვილი: 2005 წლის 10 ივნისი, - დღე, რომელსაც ოცი საუკუნე ველოდით! „თბილისი-მარიოტის“ თამარ მეფის დარბაზში შეკრებილან საზოგადოების საუკეთესო წარმომადგენლები - მეცნიერები, ხელოვანები, ბიზნესმენები, პოლიტიკოსები, უცხოელის სტუმრები, პრესა, ტელევიზია... ისინი პირველები გახდნენ თანამონაწილე უპრეცედენტო ფაქტისა, როცა პირველად საქართველოში (და არა მხოლოდ საქართველოში) გამოჩენილ ბიზნესმენსა და ქვემოქმედს გოგი თოფაძეს პირველად საქართველოში მიენიჭა „ქართული კულტურის მეცენატის“ საპატიო წოდება და გადაეცა მეცენატის ოქროს მედალი. ქართველები აქაც პირველები აღმოვჩნდით!

ჩანართზე მუშაობდნენ: **ირანდა კალანდია, ქეთი სომერიანი**

ინტერვიუ ექსპერტთან კავკასიის უსაფრთხოების საკითხებში შოთა აფხაიძისთან.

– შოთა, ბოლო დროს განსაკუთრებით გააქტიურდა სალაფიზური მოძრაობები. რა იდეოლოგიით მოქმედებს სალაფიზი?

– სალაფიზში სუნიტური ისლამის მიმდინარეობაა, რომელიც ისლამის ძირითად პოსტულატებს ეფუძნება. არის მონოთეისტური მიმდინარეობა და მისი მთავარი მიზანი და იდეა არის ის, რომ დაიწმინდოს ისლამი სხვადასხვა წარმონაქმნებისგან – შიიზმისგან, ალკეიზმისგან, ალაფიზმისგან, სუფიზმისგან, ნურსიზმისგან და ქადგებენ, რომ სალაფიზში ემყარება იმას, რაც იქადაგა მუჰამედმა და რაც განაგრძებს შემდეგ მისმა მოწაფეებმა ყოველგვარი რეფორმაციის გარეშე.

ისინი აცხადებენ კიდევაც: ეს არის ბრძოლა ისლამის შიგნით, რომ დაიწმინდოს იმ მიმდინარეობებისგან, რითაც, პირველ რიგში, ისლამს და მის სხვადასხვა მიმდინარეობებს უპირისპირდებიან.

ვაჰაბიზმის სამშობლოდ მიიჩნევა საუდის არაბეთი, არაბული სახელმწიფოები, იემენის სამხრეთ ცენტრალური ნაწილი, არაბეთის გაერთიანებული ემირატები, ერაყის ტერიტორიის დასავლეთში მცხოვრები სუნიტური დაჯგუფებები, იორდანიაში მცხოვრები სუნიტები. სალაფიზმის გაერთიანების არეალი გადის ჩრდილოეთ აფრიკაზეც. მაგალითად, დღეს ნიგერიაში სერიოზული მოძრაობები მიმდინარეობს ამ მხრივ.

ამ ტიპის დაჯგუფებები აქტიურობენ ყირიმის ტერიტორიაზეც. საშიშ გაერთიანებად მიიჩნევა, აგრეთვე ჩრდილოეთ კავკასიაში მოქმედი ე. წ. ჩრდილოეთის ემირატები. აღარაფერს ვამბობ ალ ქაიდაზე.

– რატომ მიეცა ამ მოძრაობას ბოლო ხანებში ასეთი გართულებული სახე?

– მას შემდეგ, რაც ფართომასშტაბიანი კამპანია დაიწყო დასავლეთმა ბაშარ ასადის დასამხობად, სირიის ოპოზიციას ღიადი ფინანსური და სამხედრო დახმარება აღმოუჩინეს. მათ გამოიყენეს რადიკალი ისლამისტები, ჩემს მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი ყველა დაჯგუფება მიახმარეს სირიის ოპოზიციას. სინამდვილეში აღმოჩნდა ის, რომ ბრძოლა მიმდინარეობდა არა ბაშარ ასადის წინააღმდეგ, არამედ ეს ბრძოლა უკვე ტრანსფორმირდა რელიგიურ ჯიჰადად.

– ოპოზიციას არამუსულმანები არიან ძირითადად?

– სირიის ხელისუფლებაში არიან ალკეიზი მუსულმანები. ბაშარ ალ ასადი და ჰაფეზ ასადი – მისი მამა, ალკეიზები იყვნენ. ისინი ხელისუფლებაში დასავლეთის მხარდაჭერით მოვიდნენ. ასადები ყოველთვის მიუღებელი იყვნენ ისლამური

შოთა აფხაიძე:

სახით, როგორც დასავლეთმა, თავის დროზე, მხარი დაუჭირა და დღემდე მხარს უჭერს ამ კამპანიას. 2014 წელს, როცა გამოაცხადეს, რომ საჰაერო დარტყმებს განახორციელებდნენ ისლამური სახელმ-

ლაშური სახელმწიფოსთვის საფრთხის შექმნას, დადგება პერიოდი, რომ დიარბეკირში, ანუ სამხრეთ-აღმოსავლეთ თურქეთში ყარსი-ვანი-დიარბეკირიდან მოყოლებული, სირიის ტერიტორიაზე დაიწყებენ ბრძოლას თვითგამორკვევისთვის და მოითხოვენ ფართო ავტონომიებს.

ამიტომაც თურქეთი სატრანზიტო ღერეფანს აძლევს მებრძოლებს, რომლებიც კავკასიიდან და ცენტრალური აზიის ქვეყნებიდან მიედინებიან ისლამურ სამყაროში.

თურქეთი, დასავლეთთან და ამერიკასთან მიმართებაში მუდმივად თამაშობს ორმაგ თამაშს და როცა რეალურად ჩანს ირანის და რუსეთის ძლიერი ფაქტორი, მას სურს არც იქეთ გა-

ვიფოს – ბაშარ ალ ასადის ხელისუფლების სირიის არმიის ქვედანაყოფებზე, ეს იმას ნიშნავდა, რომ ისინი აღვივებდნენ კონფლიქტებს.

დასავლეთს ამ დაპირისპირებაში ჩარევა, მშვიდობის დასამყარებლად, არ სურს. სპეციალურად აჯანჯლებენ სიტუაციას, მით უფრო, რომ, დაახლოებით, ერთ კვირაში შეუძლიათ დაასრულონ სამხედრო კამპანია.

აფუჭოს ურთიერთობა და არც აქეთ. დასავლურ და, პირველ რიგში, ამერიკულ სპეცსამსახურებს უკორებს კოჭს.

თურქეთის ტერიტორიაზე მებრძოლებსაც ამზადებდნენ სირიის კონფლიქტში მონაწილეობისთვის.

– მუსულმანებს შორის კონფლიქტში არამუსულმანებიც, ასე ვთქვათ, იჭყვლილებიან. მიმდინარეობს მათი მასობრივი

ბაზები არსებობდა და არსებობს დღესაც.

თუმცა, ჩვენი ექსპერტები უარყოფენ ამას.

– ექსპერტები ცრუობენ?

– არ მინდა მათი გვარების ჩამოთვლა, მაგრამ გეტყვი, რომ „ნაცმოძრაობის“ დროს საგარეო დაზვერვის დეპარტამენტთან და კონტრდაზვერვის დეპარტამენტთან ერთად ისინი კოორდინაციას უწევდნენ და ადგენდნენ გეგმებს რადიკალი ისლამისტების და კონკრეტულად, დივერსანტების მომზადების საქმეში, რომლებიც შემდეგ უნდა გადაესროლათ ჩრდილო კავკასიის ტერიტორიაზე.

ყოველივე ეს არ იყო საქართველოს ინტერესებიდან გამომდინარე. ეს იყო მიხედავად საკამ-

ვილის და მისი მთავრობის ინტერესი.

ამაზე ნაშრომიც მაქვს გამოქვეყნებული – „რადიკალი ისლამისტების აქტივიზაცია და მისი ძირითადი ფაქტორები და ტენდენციები“, სადაც საფუძვლიანად მაქვს დასაბუთებული ეს ფაქტი და ის სპეცსამსახურების ოფიცრები, რომლებიც პანკისის ხეობაში, ქვემო ქართლის ტერიტორიაზე რა დივერსიებს აწყობდნენ. ეს ხდებოდა ფინანსური დაინტერესების საფუძველზე.

ფაქტი სახეზეა – პანკისის ხეობა აქციეს ტერორისტების სამჯგელოდ.

დღეს პანკისელი ახალგაზრდები მასობრივად მიდიან სირიაში და ერაყში. ისლამური არმიის რიგებში. ეს იმ 9-წლიანი მუშაობის შედეგია, რასაც „ნაციონალები“ ახორციელებდნენ საქართველოში.

დღეს ჩვენი ქვეყანა სერიოზული საფრთხის წინაშე დგას.

ამბობენ, რომ ჩვენგან 200-მდე მებრძოლი არის გასული. 2011-12 წლებში, სანამ მოასწრო სააკაშვილმა, ორ ასულ ჩრდილო კავკასიელს საქართველოს მოქალაქეობა უბოძა. აი, რას ეყრდნობოდა იმ სირიელი გენერლის განცხადება, რომელიც ზემოთ ვახსენე.

თუმცა ეთნიკურად ქართველებიც არიან იქ. რამდენადაც ცნობილია, აჭარიდან წასული მუსულმანები აქტიურად იბრძვიან რადიკალი ისლამისტების მხარეს.

– კი, ბატონო, ჭაღალაძის გვარი ისმის, რომელიც „გურჯის“ ფსევდონიმით იბრძვის, მაგრამ იქ მხოლოდ ჭაღალიძე არ არის. 30-მდე ქართველი ბრძოლი იბრძვის ISIS-ის არმიასთან. – ამის შესახებ არაფერ იცის?

– კი, ბატონო, ჭაღალაძის გვარი ისმის, რომელიც „გურჯის“ ფსევდონიმით იბრძვის, მაგრამ იქ მხოლოდ ჭაღალიძე არ არის. 30-მდე ქართველი ბრძოლი იბრძვის ISIS-ის არმიასთან. – ამის შესახებ არაფერ იცის?

სამყაროსთვის. სწორედ ეს გამოიყენეს და მიუხედავად იმისა, რომ სამხედრო ელიტის, ძირითადად, 60%, სუნიტი მუსულმანები არიან და მხარს უჭერენ სირიის კანონიერ ხელისუფლებას, ეს მოწმობს, რომ თვითონ სუნიტებიც რადიკალური მიმდინარეობების წინააღმდეგნი არიან. დღეს რადიკალური ისლამის წარმომადგენლები თავს იყრიან სირიის ტერიტორიაზე, 2013 წლიდან ისინი ერაყიდან გადმო-

სამყაროსთვის. სწორედ ეს გამოიყენეს და მიუხედავად იმისა, რომ სამხედრო ელიტის, ძირითადად, 60%, სუნიტი მუსულმანები არიან და მხარს უჭერენ სირიის კანონიერ ხელისუფლებას, ეს მოწმობს, რომ თვითონ სუნიტებიც რადიკალური მიმდინარეობების წინააღმდეგნი არიან. დღეს რადიკალური ისლამის წარმომადგენლები თავს იყრიან სირიის ტერიტორიაზე, 2013 წლიდან ისინი ერაყიდან გადმო-

სამყაროსთვის. სწორედ ეს გამოიყენეს და მიუხედავად იმისა, რომ სამხედრო ელიტის, ძირითადად, 60%, სუნიტი მუსულმანები არიან და მხარს უჭერენ სირიის კანონიერ ხელისუფლებას, ეს მოწმობს, რომ თვითონ სუნიტებიც რადიკალური მიმდინარეობების წინააღმდეგნი არიან. დღეს რადიკალური ისლამის წარმომადგენლები თავს იყრიან სირიის ტერიტორიაზე, 2013 წლიდან ისინი ერაყიდან გადმო-

ვიდნენ, შეუერთდნენ სადამ ჰუსეინის ყოფილი მხარდამჭერები, მათ შორის, ყოფილი საიდუმლო პოლიციის და სამხედრო დაზვერვის საკმაოდ გამოცდილი მებრძოლები და მოსულსა და სხვა ქალაქებში გამოაცხადეს ერაყისა და ლევანტის სახელმწიფოს შექმნის შესახებ. 2014 წლიდან კი იორდანიაშიც შეუტიეს.

როგორც ხედავთ, სამწუხარო სურათი იხატება.

დღესდღეობით ისლამური სახელმწიფოს მეთაური ალ ბაღდადი კავშირების განადგურების იდეით გამოდის. ანუ ისინი, ვინც არ ცნობენ ისლამს იმ

თუმცა არ აკეთებენ ამას, რათა ბაშარ ასადი უფრო დასუსტდეს და დაეძვოს. ანუ ელოდებიან, როდის დაზოცავენ ისლამურ სახელმწიფოში ერთმანეთს მუსულმანები, რომ დაინგრეს სირიის კანონიერი ხელისუფლება.

ამ საკითხში ძალიან ცუდი პოზიცია უკავია თურქეთის ხელისუფლებასაც.

– რატომ უკავია არასახარბიელო პოზიცია? მას, წესით, არ უნდა უხაროდეს მუსულმანებს შორის განხეთქილებები.

– თურქეთის დიდი საფრთხე ემუქრება ერაყის ქურთისტანის არმიის „ვეშმერგას“ მხრიდან. თუკი რეგიონში ქურთები გაძლიერდებიან და შეეცდებიან ის-

სოცვა. შემადრწუნებელი იყო ამ დღეებში ინტერნეტით გავრცელებული კადრები.

– ასირიელი ქრისტიანები – კათოლიკეები და მართლმადიდებლები საშინელ ზეწოლას განიცდიან. თუმცა, როგორც ზემოთ ვთხარით, დაცულნი არც მუსლიმები არიან, ვინც არ არის სალაფიზების მომხრე და მხარდამჭერი აგრესიულ ქმედებებში, ყველას სასტიკად სჯიან.

ყურადსაღებია ის ფაქტი, რომ სირიის გენშტაბის ერთ-ერთმა გენერალმა, რამდენიმე ხნის წინ განაცხადა, საქართველოში ამზადებენ ისლამისტ ტერორისტებს.

საქართველოში ასეთი სახის

თურქეთის საშინაო საქმეებში ჩარევისათვის და რუსეთ-თურქეთის შორის სიტუაციის დაძაბვის მიზნით სომეხთა ე.წ. გენოციდის მოწყობაში ლომის წილი სომეხების „მეგობარ“ ევროპის ქვეყნებს (ამერიკა, ააპონია, საფრანგეთი, ჩეხეთი, ბულგარეთი, ინგლისი, რუსეთი, იტალია) მიუძღვის. დასავლეთ ევროპის პოლიტიკური ლიდერები ამ მოსახლეობაში აღვივებდნენ იმ აზრს, რომ თითქოსდა თურქეთში მცხოვრებ სომეხებს მათი მხარდაჭერით ადვილად შეეძლოთ ამ ტერიტორიაზე „დამოუკიდებელი თავისუფალი დიდი სომეხეთის“ შექმნა. მათი მითითებით თურქეთში აუცილებლად უნდა შექმნილიყო მთელი რიგი ორგანიზაციები, რომლებიც დაარწმუნებდნენ ევროპას, რომ სომეხები თურქეთში არნახულ დევნასა და ჩაკერას განიცდიდნენ. ამ მდგომარეობიდან გამოსვლა ევროპის მხარდაჭერის გარეშე თავიანთი ძალებით შეეძლოთ.

ცნობილია, რომ მთელს საუკუნის დასაწყისში თურქეთის დასუსტება-დაშლის მიზნით ევროპის ქვეყნები, განსაკუთრებით კი ბრიტანეთი, ოსმალეთის იმპერიაში მცხოვრებ ყველა ეთნოსის – სერბების, არაბების, ალბანელების, ბულგარელების ნაციონალიზმს იმპერიაში დამოუკიდებლობის მოპოვებისათვის ყოველგვარ მოძრაობას უჭერდნენ მხარს. სხვათა შორის, ისინი მომხრენი იყვნენ თურქეთის, რუსეთისა და ირანის ტერიტორიაზე „დიდი სომეხეთის“ შექმნის იდეისა. თუმცა „დიდი სომეხეთის“ შექმნის იდეა დაბადებიდანვე მკვდარი იყო, რადგან არც ერთ დიდ სახელმწიფოს, მათ შორის დიდ ბრიტანეთს სინამდვილეში ეს არ სურდათ.

ინგლისელები ქურთებს იყენებდნენ სომეხების მასიური განადგურებისათვის და პირიქით, სომეხებს ქურთების მასიური განადგურებისათვის. ორივე კი ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად თვლიდა, რომ ბრიტანეთი მას უჭერდა მხარს. „დიდი ქურთისტანის“ თუ „დიდი სომეხეთის“ შექმნის საქმეში. მათთვის შეთავაზებული ტერიტორია კი მთლიანად ერთი და იგივე იყო. ამრიგად, სომეხები და ქურთები ერთმანეთს დაუპირისპირეს. ინგლისის მიზანი იყო, რომ ეს ე. წ. გენოციდი შემდეგში თურქეთის განადგურებისა და დაშლისათვის გამოეყენებინათ.

ცნობილია, რომ მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნებისა და ამერიკის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში იქ არსებული სომეხური დიასპორები მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ. 1915 წელს ოსმალეთის იმპერიაში სომეხების გენოციდის შესახებ მთი ადმოსავლეთ ანატოლიის ტერიტორიაზე კონკრეტული ამოცანას რეალიზაციის - ე. წ. დამოუკიდებელი „დიდი სომეხეთის“ შექმნის თავისებურ მეთოდს წარმოადგენს.

მეცხრამეტე საუკუნის ბოლოს ადმოსავლეთ ანატოლიაში მაცხოვრებელ ქურთთა და სომეხთა შეფარდება 1/6 იყო (ერთი წილი სომეხი, 6 წილი ქურთი). აქ ცხოვრობდა 850000 სომეხი, სამი მილიონი ქურთი და ორ მილიონზე მეტი თურქი (მათ რიცხვში შედიოდა გამუსლიმანებული ქართველებიც). ასეთი იყო ოფიციალური მონაცემები 1914 წელს კავკასიის ფრონტზე ომის დაწყებისას. (იხ. თ. მალევილი, ლ. ჟანტტი. ს. შოუ, ჯ. მაკარტი, კ. მაკარტი და სხვები). როგორ აღმოჩნდა ანატოლიაში 1,5 მილიონი დაღუპული სომეხი?! სომეხური მოსახლეობა მხრვალედ უჭერდა მხარს რუსულ არმიას, რომელმაც აიღო ერზრუმის, ყარსის, არდაგანის, ბაიანუთის, ბაზარდუჟინის, სოგნალოს რაიონები. ამ პერიოდში სან-სტეფანოს ხელშეკრულებამდე სომეხური სასულიერო პირები ედრნში მოლაპარაკებას აწარმოებდნენ რუსებთან ადმოსავლეთ ანატოლიაში სომეხების სტატუსის შესახებ. ეს ვითარება გახდა ტრაგედიის წინაპირობა, 1915 წლის გაზაფხულზე, როცა სომეხების საბრძოლო რაზმებმა ისტრებილი თითქმის ვანის მთელი მუუღმანური მოსახლეობა ამასთან დაკავშირებით

В.Ф.Маевский სწერდა: „Армянские банды вызывали обыкновенно смуты, резню, а затем скрывались. Находящиеся в их руках оружие служило им для прикрытия своего отступления, а безоружные массы армян должны были затем расплачиваться своей кровью и своим достоинством за подвиги своих

вооруженных собратьев“. Как же развивались события в Восточной Анатолии, на Кавказском фронте, начиная с осени 1914 წელს კავკასიის ფრონტზე განვითარებულ მოვლენებთან დაკავშირებით, გერმანელი ადმოსავლეთმცოდნე ე. ფიცილი სწერდა: „Армянские фанатики питали свою общину абсурдными, утопическими и совершенно абсурдными обещаниями относительно армянской независимости. Они неосуществимы уже потому, что нигде и никогда в Османской империи армяне не составляли большинства. Экстремисты становились все наглее, терроризировали без разбора как мусульман, так и армян. А после того, как разразилась I мировая война, они

სომეხ რაზმ 1915 წლის ე.წ. „სომეხების განადგურების“ ისტორიიდან

развязали открытую гражданскую войну“. ამერიკელი ისტორიკოსის შოუს წიგნში „История Османской империи“ ვითხულობთ: „Кавказская армия России начинает наступление и имеет в своем составе большое количество армянских добровольцев. Они достигли Вана 14 мая, организовали и предприняли массовое нападение, резню местного населения на протяжении двух последующих дней. В Ване было установлено армянское государство под защитой русских. 18 мая 1915 г. русский царь Николай II выразил благодарность армянскому населению Вана за преданность. Арам Манукян был назначен губернатором Вана“.

Э.Файгл, анализируя армяно-османскую гражданскую войну, отмечал в своей книге „Миф о геноциде“: „Это факт истории! Бесчисленное множество невинных жертв, в том числе женщины, детей, стариков, которые погибли в этой войне, на совести не османов, а исключительно руководителей армянской нации, которые толкнули своих соотечественников в заранее проигранный бой“. Неоспоримым фактом является то, что депортация армянского населения из зоны военных действий в российское Закавказье, в грузинские земли, Баку, Дербент, Сухуми, Сочи, Туапсе, Армавир (нынешний Краснодар), Ставрополь, Ростов-на-Дону началась только после ванской резни турок армянами. Погос Нубар информировал правительство Франции о том, что в 1914-18 гг. из Турции на Кавказ переселилось 250 000 армян, в Персию - 40 000, в Сирию и Палестину - 80 000. Сегодня сведения об армянах, „погибших“ почти сто лет тому назад в гражданской войне в Анатолии, добываются очень просто. Э.Файгл иррационально აღნიშნავს: „Я пришел к выводу, что обоснование фактов насилия против

армян условно, но слухи о них возрастают прямо пропорционально расстоянию, отделяющему источник от Турции“. Сегодня, армянские лидеры, духовные преемники функционеров из „Арменакана“, „Гнчака“, „Дашнакцутюна“ преследуют цель искажения правды.

Хрупкое равновесие было нарушено в 80-е - 90-е годы XIX века, когда в армянской среде образовались подпольные политические организации националистического и революционного толка. Самой радикальной была партия „Дашнакцутюн“ - местный аналог российских эсеров, причем социалреволюционером самого левого крыла.

მთავარი დამნაშავე სომეხების წინაშე იყო

კური მდგომარეობით და გამაჰმადიანებული ქართველებისა თუ შემოსახლებული თარაქაშების არაერთი სოფელი დაარბიეს და გადაწვეს. ახალციხის ამბების გასარკვევად თბილისიდან გაგზავნილი საგანგებო კომისიის თავმჯდომარე კ. ანჯაფარიძე შედგენილ მოხსენებაში ხაზგასმით აღნიშნავდა: „მიუხედავად იმისა, რომ სამოქალაქო ომის გამჩალებლად ადგილობრივი მაჰმადიანები ჩანან, აქაურმა სომეხებმა ამ კუთხეში აჯანყების ქარცეცხლის დათებას დიდად შეუწყვეს ხელი“ [სამცხე-ჯავახეთის ისტორიული მუზეუმის ხელნაწერთა ფონდი, 47].

1919 წლის ბათუმის ხელშეკრულებით, 4 ივლისს ქართულმა ჯარმა ქალაქი ახალციხე დატოვა. იმ დამეს სომეხებმა ქალაქის ქართული ქრისტიანი და მაჰმადიანი მოსახლეობა სასტიკად დაარბიეს და ააოხრეს. ამ ვანდალიზმში სერვერ-ბეგ ქვაბლიანის (ჯაყელთა გვარის გამაჰმადიანებული ბეგი, მუსლიმანური რაზმის ხელმძღვანელი) ხალხს მონაწილეობა არ მიუღია, რადგან ისინი დარბეულ ახალციხეში მორე დღეს შემოვიდნენ.

ასეთივე სისასტიკით მოქმედებდნენ ახალქალაქში შემოსახლებული სომეხებიც. ასე მაგალითად: „ჯავახეთის სომეხთა დასაცემიან სოფელ გოკოს თარაქაშებს და აუოხრებიათ. საბედნიეროდ, ისინი მეზობელი სოფლის - კოთელიელების გმირობამ იხსნა სიკვდილისაგან და ტყვეობისაგან“ [საქართველოს ცენტრალური ისტორიული არქივი, №70]. სომეხებმა ასევე დაარბიეს და ამოწყვეტეს სოფელ ხოსპოს ბეგების-ფალავანდიშვილების ოჯახი ჯერ დაარბიეს და მერე ამოწყვეტეს (დატყვევებული ბეგები

ოჯახის წევრებთან ერთად მეჩეთში შეყარეს და შიგ გამოწვეს). [ზ. ალელიშვილი, შავი ღრუბელი მესხეთ-ჯავახეთის თავზე, თბ., 19].

საუბარს დავამთვრებთ უახლოესი ინფორმაციით. ამერიკის შეერთებული შტატების ყოფილი პრეზიდენტის მრჩეველი ბრიუს ფეინი, რომელიც ე.წ. „სომეხების გენოციდის“ საკითხის შესახებ ევროპისა და თურქეთის არქივებში არსებულ მასალებს სწავლობდა, მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ „Армянские бандиты убили 2 миллиона турок“. იგი აღნიშნავს: Белый Дом проводил расследование в связи с событиями в Османской империи в 1915 году. Как сообщает сайт "Qafqaz online", об этом рассказал Брюс Фейн - бывший советник бывшего президента США Рональда Рейгана. Он заявил, что разговоры о "геноциде армян" не имеют под собой почвы, поскольку в 1915 году гораздо больше, чем армян, погибли турки: "По заданию президента Рейгана мы тогда провели расследование в связи с этим вопросом. Были обнаружены материалы, которые хранились в военном архиве стран Европы и архиве тогдашней Османской империи. В результате расследования было установлено, что в тот период погибло гораздо больше турков, нежели армян. Сказки о "геноциде армян" являются плодом воображения армянских историков. Армянские бандитские группировки убили более 2 млн. турков". იგი იქვე მიუთითებს, რომ "все религиозные и этнические меньшинства во времена Османской империи пользовались теми же правами, которыми обладали турки: "Греки, курды, черкесы, арабы и армяне в тот период занимали в Турции достаточно высокие

должности. В годы первой мировой войны армяне предали родину, и примкнули к врагам Османской империи. Армяне воевали плечом к плечу с русскими. Они грабили турецкие и грузинские села, убивали мирных жителей. В ходе расследования турецкая сторона разрешила пользоваться их архивами, армяне же категорически отказывались открывать свои архивы. На мой взгляд, если удастся открыть эти архивы, правда обязательно всплывет».

საინტერესო და ამავე დროს მეტად დამაფიქრებელია, 2006 წელს სტამბულში მომხდარი ერთი მკვლელობა. კერძოდ, 2005 წლის სექტემბერში, სტამბულში ერთ-ერთ შეხვედრაზე ცნობილია სომხური წარმომობის თურქმა ჟურნალისტმა ჰრანტ ღინკმა განაცხადა: „ხომ იცით ჩემი აზრი სომხთა გენოციდის შესახებ, მაგრამ თუკი ევროპაში კანონი დაავალდებულებს ყველას ამის აღიარებას, ხოლო უარყოფას დანაშაულად გამოაცხადებს, მე წავალ ევროპაში და საჯაროდ ვიტყვი, რომ გენოციდი არ ყოფილა.“ ამ შეხვედრიდან ერთი წლის შემდეგ ღინკი მოკლეს. მოკლეს თითქოსდა თურქმა ულტრანაციონალისტებმა. ჩვენ კი ვფიქრობთ, რომ ამ მკვლელობის ორგანიზატორები თურქეთში მოქმედი სომეხი ულტრანაციონალისტები იყვნენ.

ზოგიერთი ჟურნალისტი თუ საკითხით დაინტერესებული პირი ფიქრობს, რომ 1914 წლის 24 აპრილი „იკავებს მნიშვნელოვან ადგილს არა მარტო სომხების გენოციდის ისტორიაში, არამედ მთლიანად

ზოგიერთი ჟურნალისტი თუ საკითხით დაინტერესებული პირი ფიქრობს, რომ 1914 წლის 24 აპრილი „იკავებს მნიშვნელოვან ადგილს არა მარტო სომხების გენოციდის ისტორიაში, არამედ მთლიანად სომეხი ხალხის ისტორიაში. ზუსტად ამ დღეს დაიწყო კონსტანტინოპოლში სომეხი ინტელექტუალები, რელიგიური, ეკონომიური და პოლიტიკური ელიტის მასობრივი დაკავება, რამაც გამოიწვია მთლიანი განადგურება სომხური კულტურის მნიშვნელოვანი შემოქმედთა მთელი პლეადისა. დასაკავებელთა სიაში მოხვდნენ სხვადასხვა პოლიტიკური ხედვისა და პროფესიის ხალხი.“ ცოტა მოგვიანებით დაიჭირეს და განადგურეს ოსმალეთის პარლამენტის დეპუტატები, რომლებიც ამავე დროს „დამნაჯკუტუნის“ პარტიის წევრები იყვნენ. დასაჯეს ასევე მთელი რიგი სასულიერო პირები [Геноцид фрмян в Османской империи, Ереван, 1983, გვ. 388]. მკითხველს ოსმალეთის იმპერიის მეკლისის წევრების დასჯა არ უნდა გაუკვირდეს, რადგან ისინი ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს საჯარო მოხელეები იყვნენ და პირველ რიგში, სახელმწიფოს ერთიანობის დამცველები უნდა ყოფილიყვნენ. მაგრამ ამავე დროს ისინი სომხური ნაციონალური პარტიის წევრები იყვნენ და აქტიურად მონაწილეობდნენ მის ანტიოსმალურ-ანტისახელმწიფოებრივ საქმიანობაში. აქედან გამომდინარე, ისინი მთელი რიგი ანტისახელმწიფოებრივი საქმიანობის ინიციატორები თუ არა, რიგითი შემსრულებლები მაინც, როგორც ქვეყნის მოღალატეები, ისე უნდა დასჯილიყვნენ და დასჯენენ კიდევ.

რაც შეეხება სასულიერო პირების დასჯას, ამასთან დაკავშირებით გავიხსენოთ ჯერ კიდევ პირველი მსოფლიო ომის დაწყებამდე 1914 წლის 5 აგვისტოს სრულიად სომხეთის ეკლესიის კათალიკოსის გეორგ V მიმართვა კავკასიის ნამეტსნიკის გრაფ ვორონცოვ-დაშკოვისადმი. მასში ხაზგასმითაა ნათქვამი: „ვიდრე თურქეთის სომხეთი თურქეთის საზღვრებშია. ამ საკითხის საბოლოოდ გადაწყვეტად ჩემი და მთელი სომეხი ერის აზრია, რომ:

- ა) სომხური პროვინციებიდან შეიქმნას ანატოლიაში ერთი განუყოფელი ობიექტი.
- ბ) ამ ოლქის სათავეში უნდა დაინიშნოს ქრისტიანი მორწმუნე პორტასავან (ოსმალეთს პორტასაც უწოდებდნენ) დამოუკიდებლად, რუსეთში არჩეული მაღალი ტიტულითა და ჩინით.
- გ) ამ ოლქში უნდა დაინერგოს არჩევითი საწყისებზე ფართო თვითმმართველობა, რომელშიაც ქრისტიანები და მუსლიმები თანაბარი რაოდენობის წევრებით იქნებიან წარ-

მოღვენილინი.
დ) იმისათვის, რომ სომხურმა მოსახლეობამ ახალი ორგანიზაციისა და თვითმმართველობის სრულ პატონ-პატრონად იგრძნოს თავი. მასზე კონტროლის და ყველა სახის რეფორმის გატარების უფლება მხოლოდ რუსეთს უნდა ეკუთვნოდეს.“ კარიბი. красная книга. 2007.(გვ. 29].

რა თქმა უნდა, სომხეთის სასულიერო ელიტის დიდი ნაწილი ანატოლიაში დამოუკიდებელი დიდი სომხეთის შექმნის მომხრე იყო და ამის გამო დამნაჯკუტუნელებთან თანამშრომლობდა. ეს კარგად იცოდნენ თურქეთის სადაზვერვო თუ უშიშროების სამსახურებმა და ამიტომაც, როგორც ქვეყნის მოღალატეები, ისინიც დასაჯეს.

სომხებმა მიაღწიეს იმას, რომ ევროკავშირის ზოგიერთ ქვეყანაში სომხების გენოციდის ისტორიული ფაქტის უარყოფისათვის აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე. (ჯარიმის სახით 45 ათასი ევრო ან ერთ წლამდე თავისუფლების აღკვეთა).

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ე. წ. სომხების გენოციდის მოწყობაში ლომის წილი იმდროინდელ სომხების „მეგობარ მოკავშირეებს“ ევროპის ქვეყნებსა და ამერიკას მიუძღვის. მათ სურდათ ამ ინციდენტით თურქეთის საშინაო საქმეებში აქტიური ჩარევისთვის სასურველი ატმოსფერო შექმნათ.

სომხეთის პოლიტიკური წრეებში ინგლისელი დიპლომატების ჩარევით პირველად ლონდონში დაიბადა აზრი თურქეთის ტერიტორიაზე „დამოუკიდებელი თავისუფალი სომხეთის“ შექმნის შესახებ. XIX საუკუნის 90-იან წლებში სომეხი ნაციონალურ-ტერორისტული ორგანიზაციების „დამნაჯკუტუნი“, „გენჩაი“, „არმენია“ წევრები აქტიურ პროპაგანდას ეწოდნენ ანატოლიაში მაცხოვრებელ სომხებთან. თურქეთის მთავრობა მათ წინააღმდეგ უძლიერი აღმოჩნდა, რასაც შედეგად 1894 წელს სასუნსკის ოლქში შეიარაღებული შეტაკება და მშვიდობიანი მოსახლეობის მსხვერპლი მოჰყვა.

1905 წელს თბილისსა და ბაქოში დატრიალებული სისხლიანი ამბების შემდეგ ვორონცოვ-დაშკოვი დამნაჯკუტუნელებს ასე ახსნიათ: „სომეხი მოსახლეობისათვის უკვე საიდუმლოს აღარ წარმოადგენს რომ სომეხ-თათართა სისხლიან ხოცვა-ჟლეტაში წამყვანი როლი სწორედ დამნაჯკუტუნელებს ეკუთვნის.“

ვორონცოვ-დაშკოვის ინიციატივითა და ლოცვა-კურთხევით თბილისში შეიქმნა სომხების ეროვნული ბიურო თბილისის ქალაქის თავის ხატისოვის, თბილისის არქივისსკოპოსის – მესროფისა და სომხეთის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარის არუთინოვის ხელმძღვანელობით. ეს ბიურო აქტიურად ჩაება სომხური დრუჟინის (შეიარაღებული რაზმები) ჩამოყალიბების საქმეში (ამ დრუჟინაში ორმოცი ათასი მოხალისე გაწევრიანდა). მათ დაარწმუნეს თურქეთში მცხოვრები სომხობა, რომ რუსეთის მხარდაჭერით ექვსი ვილაეთის ტერიტორიაზე

ვორონცოვ-დაშკოვის ინიციატივითა და ლოცვა-კურთხევით თბილისში შეიქმნა სომხების ეროვნული ბიურო თბილისის ქალაქის თავის ხატისოვის, თბილისის არქივისსკოპოსის – მესროფისა და სომხეთის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარის არუთინოვის ხელმძღვანელობით. ეს ბიურო აქტიურად ჩაება სომხური დრუჟინის (შეიარაღებული რაზმები) ჩამოყალიბების საქმეში (ამ დრუჟინაში ორმოცი ათასი მოხალისე გაწევრიანდა). მათ დაარწმუნეს თურქეთში მცხოვრები სომხობა, რომ რუსეთის მხარდაჭერით ექვსი ვილაეთის ტერიტორიაზე შეიქმნებოდა სომხეთის ავტონომია. ომის მსვლელობისას, ვიდრე რუსეთის არმია თურქეთის ტერიტორიაზე ძლევამოსილად ვიღოდა, მიუხედავად რუსი სამხედრო ხელმძღვანელების ბრძანებისა, რომ მშვიდობიანი მოსახლეობისათვის ხელი არ ეხლოთ, დამნაჯკუტუნელები ცეცხლითა და მავლით ანადგურებდა ქუჩებისა და თათრების (თურქები და გამაჰმადინაბული ქართველები) სოფლებს.

თინა ივლიაშვილი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

ფანანი ნარილი ავტორის მოთხოვნით სტილი დაცულია.

თუ ასე გაგრძელდა, საქართველო შეიძლება ჯიჯალის სამოქმედო არეალში მოექცას

15 gv.

– საქართველოს ხელისუფლებამ შეგნებულად თვალს ხუჭავს ამ ფაქტზე, რადგან ეს პოლიტიკის სისუსტეზე მიუთითებს.

2013 წელს ორი ჩეჩენი და ერთი ქართველი ვაჰაბისტი შეეტაკნენ ერთმანეთს. მამინ დაჯგრა ანტიტერორისტული დეპარტამენტის წარმომადგენელი.

ამის აღიარება არ უნდათ, რაც ხდება და ცდილობენ გადაეფარონ ამერიკას. არადა, სინამდვილეში, მათ შექმნეს ეს საშინელი ბუდეები საქართველოში, რათა ჩრდილო კავკასიაში გააღვივონ დივერსია რუსეთის წინააღმდეგ.

დღეს ჩვენი ე. წ. ექსპერტები გვარწმუნებენ, თითქოს ყოველივე ეს საფრთხე არ არის საქართველოსთვის, ეს ექსპერტები არიან სწორედ ისინი, რომლებიც თავიდანვე მონაწილეობას იღებდნენ ამ საქმეში.

თუ საჭირო გახდება, მე შემძლია წარმოვიდგინოთ ადამიანები, მათ შორის, ისლამ საიდაევიც არის, იგი იმ ექსპერტების კონკრეტულ გვარებს დაასახელებს, რომლებიც კოორდინაციას უწევდნენ ამ დივერსიის სპეცსამსახურების წარმომადგენლებთან ერთად და ოფიციალურად არიან კიდევაც სპეცსამსახურების თანამშრომლები. გარკვეული საფასურის ფასად იყვნენ და არიან გარეული ამ უბედურებაში.

დღეს საუბრობენ მხოლოდ ომარ ალ შიშანზე, თითქოს ის იყოს საფრთხე, მაგრამ საფრთხე, სინამდვილეში, უფრო დიდია. ეს ადამიანები დაბრუნდებიან საქართველოში და ჩვენ მოვექცევით ჯიჯალის ფარგლებში.

მე არ ვფიქრობ, რომ ისლამური სახელმწიფოს იდეას განხორციელება უწყობა. ეს იდეა განწირულია, მაგრამ საქართველო აუცილებლად დაისჯება როგორც ისლამისტი რადიკალების მხარდაჭერი სახელმწიფო.

საქართველოს ხელისუფლების დღევანდელი პოზიცია ამ ფაქტებთან დაკავშირებით, მე ვიტყვი, არის დამღუპველი.

ჩვენი ქვეყანა დღეს ოფიციალურად მხარს უჭერს საერთაშორისო ტერორიზმს!

საქართველოში დღეს არის სალაფიტური ბუდეები პანკისში, ქვემო ქართლში, აჭარაში და მინდა ვთქვა,

რომ დასავლეთი სპეციალურად ახდენს ისლამის დემონიზაციას და სურს მუსლიმები და ქრისტიანები ერთმანეთს დაახოცინოს, თუმცა საქართველოში ეს არ გამოუვათ.

აშშ-მა კიდევ ერთი მზაკვრობა ჩაიდინა – ჰუისიტებს მიუქსია არაბული ლიგის სახელმწიფოები საუდის არაბეთის მეთაურობით, ამ კონფლიქტში ჩაერთო ეგვიპტე, გაერთიანებული ემირატები, ყატარი და ა.შ. და გაჩაღდა შიიტურ და სუნიტურ ბანაკს შორის სასტიკი წინააღმდეგობა. დაიხ, ყოველივე ეს დასავლეთის და აშშ-ის პოლიტიკური ელიტის კისერზეა.

– საქართველოს პოლიტიკური ელიტა და მოსახლეობა მომხრეა ისლამური კონფლიქტის დროს დაობლებული და დევნილი ბავშვები და მოზარდები მიიღოს და შეიფაროს.

– სრულიად ვემხრობი ამ ინიციატივას. ამ განწყობას და მიმართვა, რომ საქართველომ უნდა შეიფაროს დევნილები, მაგრამ მე გამოცა სა-

ქართველოს საპატრიარქოს განცხადებამ. ეს თუ არა, აბა, რა არის მისაღები – ნატოსა და ევროკავშირში ინტეგრაციისთვის ლოცვა და კურთხევა?

ზოგიერთი ვითომ ეპისკოპოსი და ვითომ სასულიერო პირი რომ არის და სინამდვილეში აგენტები რომ არიან, მართლმადიდებლური სწავლების ნაცვლად ევრო-ატლანტიკურ იდეოლოგიას რომ ატარებენ, ბოროტებას რომ უჭერენ მხარს, დაეთი აღმაშენებელი რომ იყოს ცოცხალი, მაგათ თავებს დააყრდენებდა და ღირსებიც იქნებოდნენ.

ეს ის ხალხია, ვინც ქართულ ჯარს ლოცავს ავღანეთსა, ერაყში და ა.შ. საბრძოლველად და გვაპირისპირებენ ისლამურ სამყაროსთან. ამ „ლოცვა-კურთხევით“ ქართველი ჯარის მიერ იხოცება ათასობით ქალი და ბავშვი, მშვიდობიანი მოსახლეობა. საპატრიარქო ამ დროს წინააღმდეგია, რადიკალი მუსულმანებისგან დევნილები შემოვიდნენ საქართველოში. ეს უსინდისობაა.

მე, პირადად, მზად ვარ საკუთარ ოჯახში მივიღო დევნილები, ჩემი მეგობრებიც იგივეს ფიქრობენ და ყველა ნორმალური მოქალაქე იგივეს გააკეთებს. ეს ყველა ადამიანის მოვალეობაა.

ირანდა კალანდაძე
593 56 11 18

ქეთი ზარნაძე

ბოროტმოქმედების შორს წასული ფორმა მისი აზროვნების სისტემაში დანერგვა და მის ჩანადრად წინასწარგანზრახული და ორგანიზებული სათვის ზომების მიღება. ბოროტმოქმედებს მუდმივად ჰყავთ თავისი წამქეზებლები, ორგანიზატორები, თანამშრომლები და შემსრულებლები და ყოველთვის თვლიან, რომ მთავარი დამნაშავე ამ ბოროტების თუ მკვლელობის შემკვეთები არიანო. უმეტესწილად კი ორგანიზატორები არ ჩანან ზედამხედველებში.

1971 წელს სტენფორდის უნივერსიტეტში ჩატარებულმა ექსპერიმენტმა მის ორგანიზატორს ფილიპ ზიმბარდოს მსოფლიო აღიარება მოუტანა. 70 სტუდენტი მონაწილეობდა დღეში 15 დოლარის საფასურად.

ამ ექსპერიმენტის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, ყველა ადამიანი ატარებს თავის თავში ციხეს და ნებისმიერ დროს შეუძლია ითამაშოს ან სასტიკი ზედამხედველის ან საბრალო ტუსადის როლი, რომლის სირთულეც დამოკიდებულია ცხოვრებისეულ პირობებზე.

ამსგავსი ექსპერიმენტის განხორციელება ნაციონალურმა ხელისუფლებამ 2004 წლიდან აქტიურად დაიწყო პენიტენციარულ სისტემაში. შედეგებზე ბევრს საუბრობენ თუმცა შესაბამისი დასკვნა ჯერ არ დადებულია. 2005 წელს პატიმრის სტატუს მორგებულმა, ქალების ციხიდან იზოლირება მოვიტხოვე და რადგან იქ თავისუფალი საკანი არ იყო, არასრულწლოვნების (ვაჟების) კორპუსში დავიდე ბინა.

2006 წელს მოხდა ორთაჭალის ციხის ცნობილი ბუნტი, რომელიც პროვოცირებული იყო ხელისუფლების დაკვეთით. სხვათა შორის, არასრულწლოვნების მაცურებელი ჩემი თანდასწრებით დაეკონტაქტა „თითქოს ბუნტის დამკვეთ“ ტარიელ ფოცხვერიას, იგი გაოცებული ეკითხებოდა, რა ხდებოდა და რამ გამოიწვია „აფეთქება“ ციხეში. ისიც დაავალა, ქალები და ბავშვები მაინც გაეკონტროლებინა და არ აყოლოდნენ პროვოკაციას. „ორთაჭალის ციხის ბუნტიდან“ ერთი თვეც არ იყო გასული, 9 არასრულწლოვანმა მალულად და ფარულად გაქცევა მოინდომა ისე, რომ მაცურებელიც არ იყო საქმის კურსში. ნახევრად მძინარე, დაბნეული ზედამხედველების განეიტრალება არ გაუჭირდათ, მაგრამ არ ჰქონდათ გეგმა, არ იცნობდნენ ტერიტორიას და იმის მაგივრად, პერიმეტრი დაეტოვებინათ, ქალთა ზონაში ამოყვეს თავი. მხოლოდ ერთმა ბავშვმა მოასწრო გადამხტარეო პერიმეტრის ერთ კედელზე, სადაც ტყვიამ ყურთან ჩაუქროლა და თმაც შეუტრუსა, ერთი კედლის შემდეგ მას მავთულხლართები და მეორე ლობეც ელოდა, რომლის გადალახვა ვერ მოასწრო, ატყდა განგაში და ბიჭების გაქცევის მცდელობა, ვერ ვიტყვი, რომ ორგანიზებულად, მაგრამ ადვილად. როგორ მოეპოვებოდნენ და რა ჯოჯოხეთში გაატარებდნენ გაქცეულ დაკავებულ ახალგაზრდებს, ვფიქრობ, ახსნაც არ სჭირდება. რასაკვირველია, კიდევ უფრო გამკაცრდა რეჟიმი, დეპარტამენტიდან, განსაკუთრებით დამის საათებში, გახშირდა გესტაპოს სტილი შემოვარდნა, ბავშვებს მორიგეობა ჰქონდათ დაწესებული „რეჟიმზე“

და სად-იდან მოულოდნელი სტუმრების ტერიტორიაზე სტუმრობას უმაღლეს აცნობდნენ მაცურებელს და ახალგაზრდებს. აპრილის დასაწყისში ხმა გავარდა, რუსთავის მეექვსე დაწესებულებაში 50 ბავშვი გადაყავთ, თან ისეთი სისასტიკით იყო უკვე ცნობილი VI საპრობოლე, ბავშვებს ფრუანტელი უვლიდათ, არც ის იცოდნენ, ვინ მოხვდებოდა აღნიშნულ სიაში.

ქეთი ზარნაძე

წავლით. ჩატენეს მანქანებში და დაახლოებით 40 ბავშვამდე რუსთავის VI-ში გადაიყვანეს. იმის აღწერა, რაც იქ ხდებოდა, შეუძლებელია. რამდენიმე „ზიმბარდოს“ ზედამხედველმა წაყვანილი ბავშვების სურსათ-სანოვაგე, თავის ჯამჭურჭლით და ჩასაცმელ-დასახურით მიისაკუთრა. თუმცა უკანასკნელი იყო მათთვისაც ის წითელი პარასკევი. ძალიან მალე მათაც დატოვეს დაწესებულება. ვფიქრობ, სამუდამოდ.

როგორც კი ჯოჯოხეთის მოციქულებმა, ბავშვებთან ერთად ტერიტორია დატოვეს, ექიმთან გავედი, იქ საოცრად ფერმკრთალი ბავშვი დამხვდა, რომელიც, როგორც ვიცოდი, წესიერი ოჯახიდან იყო და მოპარული ტელეფონის შეძენის გამო იხდიდა სასჯელს. რამდენიმეჯერ წიგნი ვათხოვე და ნორმალური ბავშვის შთაბეჭდილებას ტოვებდა. შევეცადე, დამეშვიდებინა, მან ჩამქრალი თვალებით შემომხედა და მითხრა: 17 წლის ისე გავხდი,

მოსთხოვეს გირაოში, ვერ გადაიხადა. ყველა ბავშვი იძახდა, პირველი რეკეტი სახელმწიფოაო და ქურდების როლიც მშვენივრად მორიგესო. ორთაჭალის ციხეში ქურდები არასრულწლოვნებს ანგარიშს გვიწვედნენ. საკვებს და მედიკამენტებს გვაწვდიდნენ. წითელმა პარასკევმა ჩემი ცხოვრება შეცვალა, იმხელა სიძულვილი მაქვს, გადავწვევტე, კრიმინალური სამყაროს წევრი გავხდე. ვფიქრობ, ასე სასტიკად ბავშვებს იმიტომ გვექცევიან, რომ კიდევ უარესი სისასტიკე დაიბადოს ჩვენში, აგრესიულობა, დაუნდობლობა. არასრულწლოვნებში 18 წლამდე ახალგაზრდები არიან, თუნდაც 10 წლის შემდეგ დავტოვოთ დაწესებულება, 5 წელი, 8 წელი ყოველდღე შურისძიებაზე რომ იფიქრებ, ჩვენ ფსიქიკა გაუძლებს ამას? ვინც ჩვენ არასრულწლოვნები ასეთ მდგომარეობაში ჩაგვყარა 5-8 წელიწადში ზოგი ალბათ თვითონ მოხვდება ციხეში, მაგრამ ვაი იმას, ვინც უკვე ახალი მთავრობისგან „მიჩმორებული“ გარეთ დაგვხვდება. 200 ბავშვია ამ ციხეში, 200 ახალგაზრდის სული აქვს მიყიდული ეშმაკისთვის შსს-ს და პროკურატურას.

დავენ იატაკებს. იცით, რატომ აძლევენ ამხელა წლებს მოსამართლეები? იმიტომ, რომ მითითებები აქვთ „მაღალი ეშვლონიდან, თავის უკანალებზე ფიქრობენ, შეიძლება რამდენიმე წელიწადში დედა-ბუდიანად აყრამ მოუწიოთ.“

იცით, კიდევ რა მიკვირს, ხელისუფლების წარმომადგენლები ანახეს ტელევიზიით, იერუსალიმში წმინდა მიწაზე წმინდა წყალში რომ მარიაჟობდნენ!! გოგორიშვილმა ჟურნალისტების მიმართ პროტესტიც გამოთქვა – ჩაეცინა – მაგათ ვე წყალი ვეღარ გარეცხავს. ვერც ის წმინდა ცეცხლი გაწმინდავს, რომელიც იერუსალიმიდან ჩამოაქვთ ჩვენი ღიმილიანი რისხვა დაახრწობს, დაწვავს მაგათ უწმინდურ სულებს. პრეზიდენტმა და ნაციონალურმა ხელისუფლებამ ერთად შექმნეს ჩვენგან მტრის ხატი, რათა ლეგალურად ჩვენი ადგილები დაეკავებინათ. ღმერთი მალე ჩვენ ადგილებზეც მოიყვანს და ვნახათ, როგორ მიირთმევენ ახალი ციხეების 1-50 ლარის ბალანდას უფასო სასაღილოებში წელიწადში ერთი მისვლით ვერ შეეჩვევიან უსასურის საჭმლის ჭამას.

ფილმი „მონანიება“ და წიგნი

„ნიგნიდან პარასკევი“

ნიგნიდან „სიკვდილის ველი“

იმას, რომ არასრულწლოვნების გადაყვანას თან მიუხვდებიან, კანონი არ ითვალისწინებდა, არავის აინტერესებდა. მთავარი იყო აფიტირებული ნაც.ხროვის ინტერესები ყველგან და ყველაფერში გატარებულიყო (კანონის დაცვა ახლა ახსენდებათ, როცა სხვა პოლუსზე აღმოჩნდნენ“.

მოკლედ, ათდღიანი ფსიქოლოგიური შოკის შემდეგ წითელი პარასკევი თენდებოდა, დღეც საოცრად უეჭური იყო, წვიმა...
დაახლოებით დღის 12 საათი იქნებოდა, დეპარტამენტი შემოვიდაო და ატყდა ჩოჩქოლი ბავშვებში. ჩუმად „რეშკებზე“ იყვნენ ამბერალი და ახალ-ახალ ინფორმაციებს ავრცელებდნენ. მაცურებელი და მისი მეგობარი ადმინისტრაციაში აიყვანეს ცოტა ხანში, ტერიტორიაზე „სადის“ მიკროავტობუსები გამოჩნდა. კარგს აღარაფერს ელოდნენ. ვიღაცამ დაიძახა, ბუნტიაო და ციხე 5 წუთი ინგრეოდა, მე მსგავსი ხმაური არასდროს მომისმენია, რკინის კარების ბრაგუნის საოცარ ასოციაციებს იწვევდა, მეორედ მოსვლაა, ვფიქრობდი და როგორ განვითარდებოდა მოვლენები, ანალიზსაც ვერ ვაკეთებდი.

„მაცურებელი“ სასწრაფოდ კორპუსზე შემოიყვანეს ქეჩოში ჩავლებულ ხელს კამერა-კამერა დაჰყავდა და ბოლო ხმაზე ყვიროდა „რასხოდ“. ეს ხელი კი მეგის ქარდავას ეკუთვნოდა. „დეპენკაში“ დავინახე აკანკალებული მისი მეგობარი, რომელსაც შესთავაზეს მატროსოვზე დარჩენა, მაგრამ არ დარჩა, დღეს ის კანონიერი ქურდია და რუსეთში ცხოვრობს. სიცივე და აუტანელი სიტუაცია ძვალსა და რბილში ატანდა. არასრულწლოვნებს ახლობლების შემოგზავნილი სურსათ-სანოვაგე ვერ გასინჯულიც არ ჰქონდათ ან ვის ჰქონდა მაგისი თავი, წითელი პარასკევი ვიღას ახსოვდა. როგორც საკნებში იყვნენ, იმის საშუალებაც არ მისცეს, ტანსაცმელი

ასეთი ხალხი, არსად მინახავს, არც მაგათი სიამოვნებადგენილი სახე დაბავიწყდება ოდესმე არც ეს „წითელი პარასკევი“ და აღდგომა. დავრწმუნდი, რომ ამ ფაშისტებისთვის არ არსებობს, არაფერი წმინდა და სუფთა. მეორე ბუნტს სიამოვნებით მოვაწყობდი. სიამოვნებით გამოეჭრიდი ყელს ამ ფაშისტებს, არავითარი სურვილი აღარ მაქვს რომ ციხიდან გასვლის შემდეგ პატიოსნად ვიცხოვრო, სწავლა გავაგრძელო და იმ სამშობლოს კომსახურო, რომელსაც აშშ-ს კოლონია ჰქვია, ციხეში უამრავი უღანაშაულო ბავშვია, რომელსაც შიოდა და უფასო სასაღილოში არ ატყვებდნენ. ფუნთუშა მოიპარა და დაიჭირეს. ოჯახის რჩენა უნდოდა და უაქციზო სივარტე გაყიდა და იმდენი ფული

ემინოდეთ მომავლის, ჩვენ უფრო სერიოზული და უარესი დაუნდობელი შავი სამყაროს ავტორიტეტებად მოვალთ, მოვალთ და მათ ფაშისტურ რისხვას საბუდამოდ დაეასამარებთ.

დამუნჯებული გუყურებდი ბავშვს, რომელიც 3 თვის განმავლობაში წიგნებს მოხვდა და მომავალზე ოცნებობდა. მის გაჩერებას და დამშვიდებას აზრი არ ჰქონდა.

ერთად გამახსენდა. არაფრის შეკითხვის სურვილი აღარ გამჩენია. რამდენიმე დღეში წესიერი განათლებას მოწყურებული ბავშვისგან ნამდვილი დამნაშავე გამოძერწილიყო სასტიკი და დაუნდობელი

დოსტოვესკის სიტყვები გამახსენდა: „არაფერია უფრო ადვილი, ვიდრე ბოროტმოქმედის განსჯა და არაფერია უფრო რთული, ვიდრე მისი გაგება“.

სად-ის ხელმძღვანელობას ძალაუფლება ჰქონდა გადაცემული ყოველგვარი ზედამხედველობის და კონტროლის გარეშე. ესე იგი იცოდნენ, რომ იქ კარგი არაფერი მოხდებოდა... ეს კი ძალადობის რეცეპტი იყო.

გულზე გამავალ ზღვარს კი კეთილსა და ბოროტს შორის ვედარავინ შევადგა.

საქართველოს დიასპორის სამინისტროს და „საერთო გაზეთის“ ერთობლივი პროექტი

„შეკრიბი სელოვნება“

ირაკლი ნასიძე

თან ერთად ბრეტანში, მარკიზა კონტესას შატოში ვიცხოვრობდი და ვმუშაობდი. სამშობლოში გამოემგზავრებამდე ჩვენი ნამუშევრების ექსპოზიცია გამართეს, რომელზეც ჩემი პირველი ესკიზები გაიყიდა“.

სამთვინამა არდადეგებმა ისეთი გადატრიალება მოახდინა მის ცნობიერებაში, რომ მიხნად დაისახა, რადაც არ უნდა დაჯდომოდა, დაბრუნებულიყო ამ ზღაპრულ ქალაქში, პროფესიული საქმიანობა გაეგრძელებინა და საკუთარი ადგილი ეპოვა.

ასეც მოხდა: 1996 წლიდან პარიზში ცხოვრობს, მოდის დედაქალაქის პრესტიჟულ უბანში აქვს თავისი მაღაზია, რომელსაც ნასიძეების საგვარეულო გერბი ამშვენებს, მის ნამუშევრებზე, როგორც „ოტ კუტიურის“, ისე „პრეტ-ა-პორტეს“ ხანით (ლიმიტირებული რაოდენობით), დიდი მოთხოვნაა, პარიზული მაღალი მოდის კვირეულების უცვლელი მონაწილეა... ბრენდია, რომელსაც „ირაკლი ნასიძე“ ჰქვია.

„მარტოდმარტო ჩავედი ჩემთვის სრულიად უცხო გარემოში – ერთი ჩემოდნით. ერთხანს მგონებოდა, რომ აქ ვერ დავრჩე, მაგრამ თანდათანვე შევადრეკი. იქვე დავიწყებე, რომელია ჩემი სამშობლო...“

„მარტოდმარტო ჩავედი ჩემთვის სრულიად უცხო გარემოში – ერთი ჩემოდნით. ერთხანს მგონებოდა, რომ აქ ვერ დავრჩე, მაგრამ თანდათანვე შევადრეკი. იქვე დავიწყებე, რომელია ჩემი სამშობლო...“

მეგობართან ვიცხოვრე, მერე – სასტუმროში... თავიდანვე ვაცნობიერებდი, რომ რთული გზა ავირჩიე, ერთგვარი შიშიც დამეუფლა – თავს ვეკითხებოდი, სად მიდიხარ, რა გზას დაადექი, რას მოგიტანს... მაგრამ მჯეროდა, რომ წარმატებას მივაღწევდი, 15 წლიდან ვიცი, რომ

რომ ამ სფეროში წარმატებული ვიქნებოდი. მქონდა ისეთი რამ, რაც სხვას არ გააჩნდა“.

სახელის აღიარებამდე მართლაც ბევრი იშრომა – გაუმართლა და თავიდანვე მოხვდა ჟანკლოდ ლაკრუასა და ჟან-ლუი შერერის სახელოსნოებში.

თანამშრომლობდა სხვადასხვა სამოდლო სახლთან, რომლებსაც თავის დამზადებულ აქსესუარებს სთავაზობდა. ბედმა გაუღიმა და შეხვდა ქალბატონს, რომელიც კოკო შანელთან 25 წელიწადი მუშაობდა და ვისგანაც მულაჟის მეთოდით მუშაობა ისწავლა:

„ეს არის ნაქარვის აღორძინება. რეკომენდაციას ვუწვევ ნიჭიერ ახალგაზრდა ქართველს, რომელიც სულ მალე კუთვნილ ადგილს დაიკავებს პარიზის „ოტ კუტიურის“ სამყაროში“ – ლესაჟის ამ რეკომენდაციამ გზა გაუხსნა ირაკლი ნასიძეს, ოფიციალურად მიეღო ოტ კუტიურის წოდება, რომლითაც მას 2002 წლიდან მოიხსენიებენ. ირაკლი პირველი ქართველი დიზაინერია, რომელმაც თავისი კოლექცია, ამ რანგში, მოდური ტენდენციების კანონმდებელ ქალაქს წარუდგინა.

„მაღალი მოდის ამომავალი გრანდი“, „მისი ნამუშევრები შეუფასებელია“, „ოტ კუტიურის მომავალი დიდი სახელი“ – ასე შეაფასეს ფრანგული ელიტისა და ფრანგული მედიის სახელოვნებო ექსპერტებმა ქართველი შემოქმედის პირველი კოლექცია, რომელიც პარიზის პრესტიჟული უბანში ცნობილ გალიერას მოდის მუზეუმში გაიმართა.

2003 წლიდან მოყოლებული, ირაკლი ნასიძე უცვლელი მონაწილეა პარიზის მაღალი მოდის კვირეულისა, რომელზეც ყოველ სეზონზე წარადგენს თავის Haute Couture-ს კოლექციას. გარდა ამისა, აქვს საკუთარი მარკა Irakli Art Cousu, რომლის დამფუძნებელია უმცროსი ვაჟი, რომელიც შეუერთდა pret-a-porter Limited Edition-ს.

2015 წლის „პრეტ-ა-პორტე“ კოლექციის ჩვენება პარიზში შარშან შედგომასზე გაიმართა.

„პირველი ქართველი კუტიურის ნამუშევრები ყოველთვის გამოირჩევა არაორდინალურობითა და სითამამით: ბისერებით მოქარვული ლევისები, ერთსა და იმავე სამოსში ერთმანეთს შეხამებული ექვსი და მეტი ფერი, უამრავი აპლიკაცია, კრავე-

ლის ბეწვზეც კი... სამოსის ასეთ სითამამეს ყველა ქალი როდი მოირგებს, მაგრამ ვინც ამ ნაბიჯს გადადგამს, მას ყველაზე ხალხმრავალ ადგილასაც კი გამოარჩევთ...“ (2?apitales Radio).

რას ფიქრობს ჩვენი სახელოვანი თანამემამულე ქართველებსთვის. მათ დიდი მითოლოგიური დატვირთვა აქვთ, რაც ყოველთვის აღმაფრთოვანებდა. ჩიტი თავისუფლების სიმბოლოა, მისთვის არ არსებობს საზღვრები და ასეთივე უსაზღვროა ჩვენი ხელოვნება. ისინი თითქოს ფრთებს ასწამენ ჩემს ნამუშევრებს. ჩემი კოლექ-

ველ დიზაინერებზე? ჟურნალისტების ამ შეკითხვას ირაკლი ნასიძე ხშირად დელიკატურად თავს არიდებს ხოლმე, რადგან, მისი აზრით, საქართველოში ყოველთვის იყო და დღესაც არის ჩაცმის კულტურა, მოდის კულტურა კი მხოლოდ ბოლო წლებში ვითარდება ინტენსიურად. იმედს გამოთქვამს, რომ ახალი თაობები დაეუფლებიან პროფესიულ ჩვევებს, უფრო „წივინიერები“ გახდებიან და მათი პროფესიონალიზმიც ამაღლდება.

„რატომ არ შეიძლება, რომ თბილისი არ ჩამორჩეს მსოფლიო მოდის მიმდინარეობებს და გახდეს ისეთი ქალაქი, სადაც მსოფლიო მასშტაბის დიზაინერთა შეკრება გაიმართება?! მით უმეტეს, რომ ქართველებს უყვართ ჩაცმა და ამ ხელოვნებასთან სიახლოვეს ესწრაფვიან“.

ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში მიმდინარეობდა მოლაპარაკებები და მუშაობა დიდი ტრადიციების მქონე ქართულ საიუველირიო კომპანია „ზარაფხანასა“ და სახელგანთქმულ დიზაინერ ირაკლი ნასიძეს შორის სამკაულების კოლექციის შესასრულებლად. ირაკლიმ ამ სამუშაოს ერთი წელიწადი მონაწილეობა და თავის ესკიზებში ძირითად სიმბოლოდ ჩიტები გამოიყენა.

„ჩვენს შემოქმედებაში ჩიტები იდეალიზებული არიან და განსაკუთრებული პრიორიტეტებით სარგებლობენ – მათი პლასტიკა და იდუმალეობა ყოველთვის აქტუალურია დიზაინ-

ცი გათვლილია სწორედ ისეთი ადამიანისთვის, რომელსაც სილამაზის, თავისუფლებისა და სამყაროს აღქმის განსაკუთრებული უნარი გამოარჩევს“.

დიზაინერი კმაყოფილი დარჩა შესრულების ხარისხით. მაღალი სინჯის ოქროსგან დამზადდა ბრილიანტით, ზურმუხტითა და საფირონის თვლებით გაწყობილი 13 მოდელი – ბეჭდები, საყურეები, გულქანდები, სამაჯურები, რომლებიც მაღალი გემოვნებისა და მოდის ტენდენციებით დაინტერესებული პერსონებისთვის არის განკუთვნილი. მათ შორის არის ლიმიტირებული რაოდენობით გამოშვებული სამკაულიც, რომელიც ექსკლუზიური შეკვეთით დამზადდა. თითოეული მათგანი ხელით შესრულდა და დაინომრა. ამ ნაკეთობებისთვის, უფრო სწორად ხელოვნების ნიმუშებისთვის გამოიყენეს „შანელის“ სახლისგან შექმნილი ბუმბული. კოლექცია გამოფენისთანავე გაიყიდა – გამართლდა დიზაინერის მოლოდინი, როცა თავიდანვე განაცხადა, პირველად მიწვევს ამ დარგში საქართველოში მუშაობა, მაგრამ მჯერა ამ პროექტს სრული წარმატება ექნებაო. ირაკლი ნასიძე „ზარაფხანასთან“ სამომავლო თანამშრომლობას და ახალი კოლექციების შექმნას არ გამოირიცხავს.

კრიტიკოსების შეფასებით, იგი მოდის მხოლოდ შემოქმედი კი არა, მხატვარია, რომელიც იუველირის სიზუსტით ქმნის ნათელ და ექსპანსიურ სტილს მარკით – ART COUSU.

ელზა ნაბახტაშვილი

ბატონო დავით!

იძულებული ვართ მსგავსი ფორმატით მოგმართოთ. პირადად გვსურდა შეხვედრა, დაუკავშირდით კიდევ თქვენს პრეს-სამსახურს და ჯერ კიდევ თებერვალში კითხვარც დაგვტოვებთ იქ, რადგან იმედი გვქონდა, ამ სახით მაინც მივიღებდით პასუხს. სამწუხაროდ, დღემდე არავინ შეგვხმაინებია და არც პასუხი მიგვიღია თქვენი უწყებებიდან.

ადგილობრივი არჩევნების შემდეგ უკვე ცხრა თვე გავიდა. მოსახლეობა რადიკალურ ცვლილებებს ელოდა, როგორც მერიაში, აგრეთვე გამგებობებს და მუნიციპალიტეტებში. თქვენი ამომრჩეველი საკადრო პოლიტიკას გიწუნებთ, რადგან დელაქაქაძის მერიაში ახლაც მუშაობენ დამნაშავე „ნაცმოძრაობის“, წევრები. ასევე თბილისის მუნიციპალიტეტებში თანამდებობებზე კვლავ ამ პარტიის წევრები ინიშნებიან. თქვენ ხშირად ამბობთ, რომ არ გყავთ პროფესიონალი კადრები და ამიტომ ვერ შეუძლებთ ძველ მუშაკებს. მაგრამ საკითხავია, რატომ არ ითვალისწინებთ მათ პოლიტიკურ წარსულს, რომლის ნიშნითაც ინიშნებოდნენ ისინი თანამდებობებზე და დღესაც თავისუფლად შეუძლიათ შესარული მუხუთე კოლონიის როლი. კაცმა რომ თქვას, ასრულებენ კიდევ. ნახეთ, 21 მარტის „ნაცმოძრაობის“ მიტინგზე რამდენი მუნიციპალიტეტის მოქმედი თანამშრომელი იმყოფებოდა. ისინი მოსახლეობას ღიად თუ ფარულად ხელისუფლების წინააღმდეგ ამხედრებდნენ.

ყოფილმა ხელისუფლებამ თბილისის ცენტრიდან დავით აღმაშენებლის ძველი გადატანა. სამაგიეროდ, დადგეს ველოსიპედის. როდის აიღებთ ამ სიმანინჯეს და თავის ადგილზე დააბრუნებთ ჩვენი დიდი მეფის ძეგლს? ამას საყინებით ითხოვს სრულიად საქართველოს საზოგადოება. როდესაც მოსახლეობამ ველოსიპედის ძეგლის დადგმა გააპროტესტა, „ნაცმოძრაობამ“ უგემოვნა დაგვწამა. ცუდა თუ კარგი, მათ რაღაც მაინც დადგეს. თუ ამ სიმანინჯის აღება ასე ძნელია, იქნებ, ცარიელ ველოსიპედზე ვინმე დასვათ, თქვენც საქმის გაკეთებაში ჩაგეთვლებათ და რაღაც ფუნქციას მაინც შეიძენს ცარიელი ველოსიპედი. ველოსიპედის მოყვარული ვინც იყო, კარგად გეხსობებთ...

რადგან სიმანინჯეებზე ვსაუბრობთ, გვერდს ვერ ავუვლით რიყის ტერიტორიაზე წამოჭიმულ გაურკვეველ ნაგებობებს. სააკაშვილის ხუმტურებით აშენებული გაურკვეველობა ბარათაშვილის აღმართიდან ფარავს ძველ თბილისს, საპატარიაქოს, სიონის ტაძარს. ანუ ყოველივე საამაყოს, რითიც შეგვიძლია თავი მოვიწონოთ და უცხოელ ტურისტებსაც ვაჩვენოთ, გავაცნოთ ჩვენი ისტორია. არჩევნებამდე იყო საუბარი ამ ნაგებობების აღებაზე, თუმცა ბოლო დროს ამაზე აღარც არავინ საუბრობს. საქართველოში, საბედნიეროდ, გვყავს

ღირსეული, პროფესიონალი არქიტექტორები, ისტორიკოსები, ხელოვნებათმცოდნეები. ეგებ გვეკითხა მათთვის რჩევა და ისე გადაგვეწყვიტა საკითხი.

საერთოდ, დელაქაქაძის დაგეგმარება აუცილებელია რომ არის, თუნდაც საცობებისგან განსატვირთად, ყველა თანხმდება, მაგრამ მიმდინარეობს თუარა ამ მხრივ მუშაობა, უცნობია. თბილისის მოსახლეობა კი ელოდება ამ კითხვებზე პასუხს. აღსანიშნავია, რომ წინა ხელისუფლების მიერ უთავბოლოდ აშენებულმა ესტაკადებმა თბილისს იერსაზე დაუკარგეს.

დელაქაქაძის მოსახლეობას და სტუმრებს მძიმე ტვირთად აწევს „სითი-პარკი“ და ქალაქში არსებუ-

ღია წერილი თბილისის არჩეულ მერს დავით ნახვაშვილს

საგებია და არც არავინ უარყოფს, რომ წესრიგისა და კანონის დაცვა ყველა ჩვენთვის მოვალეობაა. სამწუხაროდ, არავინ უწყის, არის დადგენილი თუ არა წესი, რა შემთხვევაში უნდა მოხდეს ავტომობილის ევაკუირება. გაუგებარია, რა აუცილებელია მანქანის „დაპარკირება“, თუ იგი, მართალია, წესის დარღვევით არის გაჩერებული, მაგრამ არ აფერხებს მოძრაობას, არ ქმნის საცობს და ა.შ. ხომ შეიძლება ასეთ შემთხვევაში მხოლოდ მძღოლი დაჯარიმდეს. გაუგებარია ისიც, თუ ვინ და რატომ მისცა კერძო ორგანიზაციას საკუთრების ხელყოფის უფლება, რადგან ხშირად მანქანების საჯარიმო სადგომზე გადაყვანა ყაჩაღობას ჩამოგავს და კორუფციულ ხასიათს იძენს.

სამწუხაროდ, იგივე „სითი-პარკი“ არც სადღეისო ავტოსადგომების მოწყობაზე ფიქრობს. ამიტომ მოსახლეობა იძულებულია,

გახსენებთ, ბატონო, რომ უზნაძის ქუჩაზე არსებული ტრეკი თითქმის საუკუნის წინ იყო აგებული, ვაკე-საბურთალოს გადასახვევზე არსებული კი ჩვენი ლეგენდარული ომარ ფხაკაძის სახელს უკავშირდება. შარლატანი სააკაშვილი ველოსიპედს ძეგლს უდგამდა და ამ დროს ველოტრეკი დაანგრიეს!

წლის ნებისმიერ დროს და ნებისმიერ ამინდში რუსთაველის პროსპექტზე, სადაც „ლალიდის წყლები“ იყიდებოდა, მუდამ ხალხმრავლობა იყო. თბილისში თუნდაც ერთი დღით ჩამოსული სტუმარი ისე არ წავიდოდა, რომ „ლალიდის წყლები“ არ დაეღია. მაღაზია ლეგენდარულმა მიტროფანე ლალიძემ იმდროინდელ გოლოვინზე 1906 წელს აკაკი წერეთლის რჩევით დაიღია ჭავჭავაძის დახმარებით გახსნა. ერთი საუკუნის შემდეგ, 2007 წელს „ლალიდის წყლების მაღაზია გაიყვანა „ნაცმოძრაობამ“ და ახლა

აბესაძემ გასცა. მოქალაქეები კი ჩივიან მერიაში, საკრებულოში, სასამართლოებში. მოსახლეობას აინტერესებს, თუ განხორციელდება მოკლევადიანი ნებართვების გაცემის კანონიერებაზე.

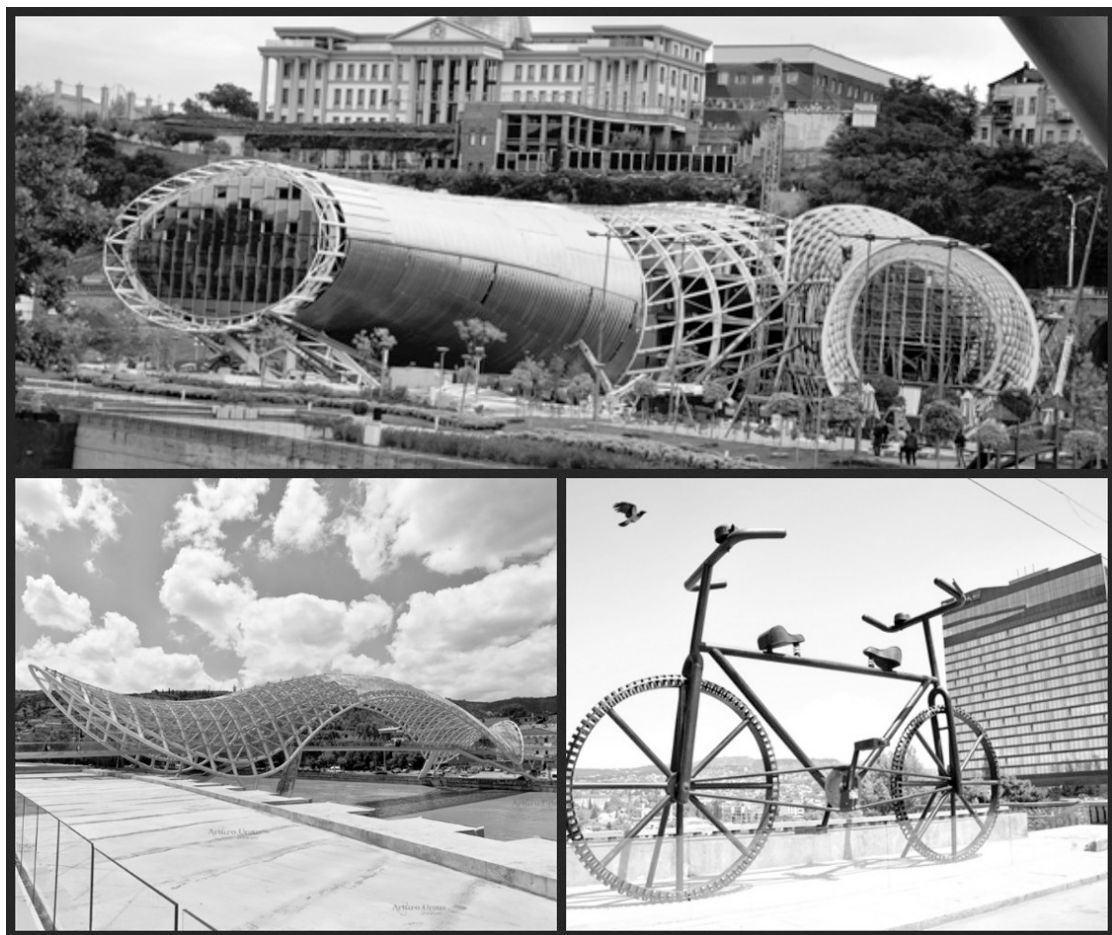
პარაოქსია, მაგრამ ფაქტია, დელაქაქაძე უამრავი შუშის ჯიხური, სხვა არაფრისმომცემი შენობებია, მაგრამ მუნიციპალური საავადმყოფო არ გვაქვს. თბილისში არსებული თითქმის ყველა სამკურნალო დაწესებულება „ნაცმოძრაობამ“ კერძო საკუთრებაში გადასცა კერძო პირებს. საყოველთაო დაზღვევა კარგია, მაგრამ საინტერესოა, თუ იგეგმება ერთი მუნიციპალური საავადმყოფოს გახსნა მაინც.

თბილისში საზოგადოებრივი ტრანსპორტი, კერძოდ, ავტობუსები, მოსახლეობის მოთხოვნილებას რომ ვერ აკმაყოფილებს, ახალი არ არის. „ნაცმოძრაობამ“ ორჯერ შეიძინა ავტობუსები, მაგრამ, როგორც გამოჩნდა, ორივეჯერ ფული ქარს გაატანეს (არის ვარაუდი, საკუთარ ჯიბეში ჩაიხსნა). დღის ნებისმიერ დროს ავტობუსები გადატენილია. ამასთან, მოძრაობის ინტერვალიც საკმაოდ ხანგრძლივი აქვთ. მგზავრობის საფასურიც საკმაოდ მაღალია, განსაკუთრებით სამარშრუტო ტაქსებში. გვსურდა, გვეკითხა, თუ იგეგმება მგზავრობის გააფხება, მაგრამ როგორც ტრანსპორტის მუშაკებმა კულუარულად გვითხრეს, პირიქით, შეიძლება გაძვირდესო. ხალხი კი დაბნეულია და ელოდება პასუხს, გაძვირდება თუ გააფხდება, გაუმჯობესდება თუ გაუარესდება მგზავრობა.

ნებისმიერი ქალაქის ერთ-ერთი სახე ტაქსია. სტუმარიც პირველ შთაბეჭდილებას აქედან იღებს. თბილისში უამრავი ტაქსი მოძრაობს, მაგრამ საინტერესოა, ოფიციალურად რამდენი მანქანა მოძრაობს ქალაქში, თუ იცის ვინმემ. შეიძლება ზოგჯერ ისეთი მანქანა შეგხვდეს, რაც უნდა გეჩქარებოდეს, ვერ გარისკავ, იმეზავრო. ზოგიერთმა მძღოლმა ქუჩების მდებარეობა კი არა, მოძრაობის წესებიც არ იცის. მგზავრობის ტარიფი ცალკე თემა – ყველა მძღოლს თავისი ტაქსა აქვს. საინტერესოა, არის თუ არა დადგენილი კრიტერიუმები, რომლებსაც უნდა აკმაყოფილებდეს მძღოლი და მანქანა? თუ გახდება აუცილებელი ტაქსებში მრიცხველების დამონტაჟება?

ამ და კიდევ სხვა საჭიროებოთ თემებზე გვსურდა საუბარი დელაქაქაძის მერთან, მაგრამ, როგორც უკვე ვთქვით, მისმა პრეს-სამსახურმა თებერვლიდან მოყოლებული დღემდე, პასუხიც არ გვაღიარა. ან იქნებ, თვით ქალაქის თავმა გაუკეთა იგნორირება ჩვენს კითხვებს? რა ვიცი. ერთგული მკითხველი დაგვეთანხმება, რომ ჩამოთვლილ პრობლემებზე არაერთხელ გვისსაუბრია ჩვენი ვაჭეთის ფურცლებიდან, მაგრამ გვსურდა, მოგვეხმინა, რას ფიქრობს დელაქაქაძის ხელმძღვანელობა, როგორ აისახება პრობლემების მოგვარება, მაგრამ დუმსო. ერთსაც ვიტყვით, წაყრუება და დუმის ხელისუფლებისთვის კარგი არაფერი მოაქვს.

გიანა ბურღული
551 71 27 07

ლი პარკინგის პრობლემა. „ნაცმოძრაობა“ გვეტრაპანებოდა: „უცხოელი ინვესტორი შემოვიყვანეთ და პრობლემა მოგვარდება“. თუმცა, პრობლემა გაცილებით თვალშისაცემი და მწვავე გახდა. ამჯერად არაფერს ვამბობთ მოსაკრებლებზე, რომელსაც იხდიან ავტომობილების მფლობელები, მაგრამ ამის გარდა, ნებადართულ ავტოსადგომზე ფულის გადახდა მაინც უწყვეტ ე. წ. „სტიანშიკებისთვის“.

„სითი-პარკის“ საქმიანობა თბილისში, ანუ მათ მიერ განხორციელებული ინვესტირება შემოიფარგლა მანქანების ნებადართული სადგომების ადგილების დახაზვით. შეპირებული ავტოსადგომები არსად ჩანს. სამაგიეროდ, ერთ-ერთი პირველი, რაც ამ ორგანიზაციამ გააკეთა, საჯარიმო ავტოსადგომებია. საკმარისია, მძღოლი მანქანიდან გადმოვიდეს პურის საყიდლად, ვაკუატორები უშად მიაქანებენ მანქანას საჯარიმო ავტოსადგომზე. გა-

საკუთარ სახლებთან, კორპუსებთან გააჩერონ მანქანები. ღმერთმა დაიფაროს, უბედური შემთხვევის დროს როგორ უნდა მივიდეს ადგილამდე სპეცტექნიკის მანქანები, გაუგებარია. რამდენჯერ მინახავს, თუ როგორი წვალებით მიდის სადარბაზოებში თუნდაც „სასწრაფო დახმარების“ მანქანა და შემდეგ რა წვალებით გამოდის.

ესეც ჩვენი უცხოელი ინვესტორი.

„ნაცმოძრაობის“ ხელისუფლებამ თბილისში უამრავი სახელმწიფო შენობა-ნაგებობა გაყიდა. მათ შორის, სკოლების, საბავშვო ბაღების, სპორტული ობიექტების. ყველა მათგანის ჩამოთვლა შორს წავიყვანს, მაგრამ რამდენიმე მათგანზე გავამახვილებთ ყურადღებას. არათუ თბილისში, საქართველოში მხოლოდ ორი ველოტრეკი გვქონდა, რომლებსაც თამამად შეიძლება ისტორიული ვუწოდოთ. სამწუხაროდ, ორივე განადგურებულია. შე-

იქ ტანსაცმელი იყიდება! ქვეყანაში თუ ტურიზმი პრიორიტეტულია, საინტერესოა, ამ წყლებზე უკეთესი რა პროდუქციის შეთავაზება შეგვიძლია სტუმრებისთვის? ხომ არ დადგა დრო, ვიფიქროთ „ლალიდის წყლების“ მაღაზია დააბრუნოთ თავის საკუთარ, ისტორიულ ადგილზე?

შარშანდელი 2014 წლის ადგილობრივი არჩევნების შემდეგ თბილისში უამრავი შუშის ჯიხური „აღმოცნდა“, რომელთაც მოსახლეობა უკანონო მშენებლობად მიიჩნევს და, ალბათ, სამართლიანადაც. იმის გარდა, რომ კორპუსებთან მისასვლელი, ქუჩები ჩახერვა, ბევრი მრავალწლიანი ხეც შეიწირა (მაშინ, როდესაც არჩევნებამდე მოსახლეობას მილიონი ხის დარგვას ჰპირდებოდით). მოსახლეობის თქმით, შუშის ჯიხურებისა და სხვა ნაგებობების განთავსებაზე ნებართვები არჩევნებამდე თბილისის ყოფილმა ვიცე-მერმა ირაკლი

ვინ უნდა „ისლამური სახელმწიფო“, როგორ ჩრისტიანებსა და სუსტიკად უსწორდება და მუსულმანებსა?

უპირველესად იმ სამხედრო რეალობის ამსახველ ფოტოებზე ვიქცეოთ, რომელიც სოციალურ ქსელში „ფეისბუქში“ ვრცელდება და რომელსაც „ვარდის სუნად აფრთხილებული“ ტელევიზია ისე გავრცელებს თვალწინ, თითქოს ახლანდელ იყოს გადაღებული. არადა, აღნიშნული ფოტოები წლებია პირადად აქვს არაერთი ჟურნალისტი, ზოგი – უკვე გამოცემული, ზოგი – მენახული, რომელიც ისტორია იმთავითვე ცნობილი იყო, დღეს კი რატომღაც სირიას და კონკრეტულად სირიელი მართლმადიდებელი ქრისტიანების უბედურებას მიეწერება, რომელსაც თურმე ეწ „ისლამისტური სახელმწიფო“ სჩადის.

მაგალითად, სულისშემძვრელი სურათი, გალიაში გამოწყვდილი, ერთფეროვან სამოსში გამოწყობილი ბავშვები ცეცხლმოკიდებული ჩირაღდნის ფონზე. ეს სირიელი ოპოზიციონერი აქტივისტის მიერ მოწყობილი პერფორმანსია. დასისხლიანებული ბავშვის ფოტო 2013 წელს არის გავრცელებული, როდესაც თვითმკვლელობით ტერორისტმა პაკისტანში, შიიტო მუსლიმანებით აღსავსებულ ბუქტეში თავი აიფეთქა და 82 ადამიანი დაიღუპა. აღნიშნულზე პასუხისმგებლობა სუნტურმა რადიკალურმა ჯგუფმა „ასკარ-უჯანგე აილო, რომელიც შიიტო მუსლიმანების წინააღმდეგ იბრძვის 1996 წლიდან.

ბავშვების ჩამჭრელებული გეგმების ფოტო ასევე 2013 წელს არის გადაღებული და „ზარინის“ ხუთის შედეგია, რომლის გამოყენება თავდაპირველად სირიის სამთავრობო ძალებს ბრალდებოდა დამასკოს გარეუბანში, თუმცა რადგან აშშ-მ ვერ გაამყარა საკუთარი ბრალდება, „დაიფიცა“ დამასკოს გამოიღებინა და დასჯა.

კიდევ ერთი ბავშვის სურათი, სიკვდილის წინ მისთვის ნათქვამი სიტყვებით „მოგ ზურობს“ სულ მცირე, სამი წელი მაინც, დღემდე გვიჩვენებს ყველასო. მრთლოლოგი პრესიდან გადმოტანილია 30-მდე ფოტო, რომლებზეც მხოლოდ ვარაუდად გამოთქმული, რას შეიძლება ასახავდეს, თუმცა, ვისაც რა უნ-

და, იმდ ახალბე... „ტრიალი“ მოყოლილ ყველა ფოტოს ისტორია აქვს, მაგრამ ერთი და იგივე ფოტოები რომ ხან სირიაშია გადაღებული, ხან ერაყსა და ავღანეთში, ბენინში, ლიბიასა თუ მსოფლიოს სხვა ცხელ წერტილში, რიგით, მაგრამ დაკვირვებულ მკითხველებს ეკვება უჩვენს.

ISIS-ს რაც შეეხება და მის რელიგიურ ფანატისმს – სამიოდე დღის წინ აჩვენეს „ფრანს-2-ზე“ რეპორტაჟი ლიბიიდან, სადაც ნახევარ სოფელს დატყვევებულნი და სხვათაშორის, მუსლიმანებს...

ასევე, სამიოდე დღის წინ ავღანეთის ქალაქ ჯალალაბადის ბანკთან თვითმკვლელობით ტერორისტის აფეთქება 33 ადამიანი ემსხვერპლა, 100-მდე დაიჭრა. „თალიბანმა“ სასწრაფოდ განაცხადა, რომ მას კავშირი არ ჰქონდა ამ აფეთქებასთან, რასაც მოჰყვა „ისლამური სახელმწიფოს“ წარმომადგენლის შაჰადული შაჰიდის განცხადება, რომ ეს მათ მოაწყვეს...

მუსლიმანობა არ ქადაგებს იმას, რასაც მუსლიმანობის სახელით შეგუთულს გავწყვიტა „ვიდაცები“, ეს არის ტერორიზმი, რომლისთვისაც მნიშვნელობა არ აქვს ასაკს, სქესს, ეროვნებას, აღმსარებლობას. მუსლიმანური სამყარო ცეცხლშია გახვეული და ქრისტიანული სამყაროს წინააღმდეგ ომი კი ჰქვია – იგივე გონებით რომ ვიკითხოთ, რა ხდება სინამდვილეში და ვინ არიან შემსრულებლები? უმარტვესი და უმოკლესი პასუხი, ალბათ, ეს იქნება – ისლამური სახელმწიფო არ არსებობს, ეს არის ფინანსურად დაინტერესებული სხვადასხვა ეროვნებისა და აღმსარებლობის პირთა

რამეს ვგულისხმობ: საქართველოს შეუძლია და უნდა დაეხმაროს საერთაშორისო საზოგადოებას ისლამური სახელმწიფოს დამარცხებაში – ამ შემთხვევაში ყველა ჩვენგანი იქნება უსაფრთხო; ერთობლივ გამარჯვებას, ან კოლექტიური პასუხისმგებლობის უგულვებელყოფა და დამარცხება – ამბობდა ბრაიზა და თავს უწყვედა ალასანია.

მაშინ არაფერ გამოედევნა რას ნართაულობდა ბრაიზა, ან რას ნიშნავდა ორიოდე კვირით ადრე ფორიენ პოლიციის მიერ გავრცელებული ინფორმაცია, რომ „ისლამური სახელმწიფოს“ სახელით ცნობილი დაჯგუფების წინააღმდეგ ბრძოლაში წვლილის შეტანის მიზნით საქართველო აშშ-ს თავის ტერიტორიაზე საწვინთი ბაზის განთავსებას სთავაზობდა, რაც საქართველოს საგარეო უწყებამ არ დადასტურა?

„ისლამური სახელმწიფოს“ ზუსტი რიცხობრივი მონაცემი უცნობია, მაგრამ 200 000-მდე ვარაუდობენ. როდესაც გამოჩნდა, დაზუსტებით ამბობდნენ რომ 15-20 ათასი იქნებოდნენ – განა რა იყო მსოფლიოსთვის ეს რაოდენობა, მაგრამ ის უნდა გაზრდილიყო... გაზრდა იქით იყოს და, საიდან ლეგულობენ თანამდროვე შეიარაღება-უკიპირებას? სათქმელად მარტვიანა, ნათობი გააქეთ შავ ბაზარზე, ან ბიზნესმენებს ატერორისტებენ, მაგრამ ასევე მარტვიან სათქმელია, რომ ამის აღკვეთა არ არის ძნელი... ერთი რამ ცხადია, კარგად უხდებიან და ამიტომ არიან მათ რიგებში ევროპელებიც, ამერიკელებიც, კანადელებიც, რუსებიც და სულაც ქართველებიც... და არიან არა მხოლოდ მკვლელები, არამედ საჭირო

საქმის პროფესიონალები, კომპიუტერული ტექნოლოგიების სპეციალისტები, ეწ „პიარსები“, რეჟისორები თუ სხვა...

ფაქტია, ვინც შექმნა მსოფლიო ტერორისტული ორგანიზაცია, მასვე აწყობს მისი გაძლიერება, ამ მხრივ კი ყველა გზა აშშ-ში მიდის. ერთი, რომ „უცვარს“ ასეთი ორგანიზაციების შექმნა, მეორე – მაკკინამ და „ტერორისტმა ისლამებელმა“ როგორ და რა საერთო გაგებაში გადაიღეს ფოტოები ერთად? სახეზეა იმ ეწ „მართვადი ქაოსის“ შექმნის მცდელობა, რაც ასე ძალიან უცვარს აშშ-ს.

„ოთუბიზე“ დღეს ვიდეო-მასალა სათაურით „რადიკალური ისლამი მოვიდა საქართველოში. ეს ქალაქი მარნეულაა, რომელიც ძირითადად აზერბაიჯანელებით არის დასახლებული“ 2013 წელი. რაც დასაწყისში ვიკითხოთ, რა და ახლა ატყის „ნაცემდამ“ ავიოტაჟი სირიაში მიმდინარე მოვლენებზე, ეს დოკუმენტური კადრები პასუხს იძლევა – მარტვიანა, ოღონდ საქართველოში მათი მხსნელი სისხლისღვრა ატყვის და მნიშვნელობა არ აქვს, მაიდან გადმოიწველებს თუ სირია. ლაფანყურის ამბობიც მიაფიცა ვიდაცებს, მაგრამ სხვას ასისო – თვით ამერიკელმა ექსპერტებმა დასკვნები იძლევა იმის თქმის საშუალებას, რომ საკამეილის ხელისუფლებას აქტიური დამოკიდებულება ჰქონდა ტერორისტ ექსტრემისტებთან მათი შემდგომი გამოყენების მიზნით; რომ ჯიპაღისებზე საქართველოში გადიოდნენ ტრენინგებს და შემდგომ გადაადგილდებოდნენ სირიისკენ...

ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი საკითხი ისიც არის, რომ „ისლამური სახელმწიფოს“ მებრძოლები რიტაქციულ სისტემას ექვემდებარებიან, ანუ გარკვეული საბრძოლო მოქმედებების შემდეგ თავიანთი ქვეყნებს უბრუნდებიან, ანუ საჭიროებისთანავე კონკრეტულ ადგილზე ამოქმედდებიან „გამოცდილი ნაღები“...

საერთაშორისო ორგანიზაციამ (1985 წელს დაჯილდოებულია ნობელის პრემიით) „ექიმები ატომური ომის თვითდასაცავებლად“ გამოაქვეყნა ბოლო 12 წლის განმავლობაში ახლო აღმოსავლეთში აშშ-ის საომარი მოქმედებების შედეგად დაღუპული ადამიანების რიცხვი. იცით, რამდენია? – 1,3 მლნ ადამიანი. ეს არის მსხვერპლთა რიცხვი მხოლოდ სამ ქვეყანაში, ერთში, ავღანეთსა და პაკისტანში. ორგანიზაცია აღნიშნავს, რომ ამ მონაცემებში არ შედის აშშ-ისა და მისი მოკავშირეების მიერ იქმენსა და სირიაში ჩატარებული სამხედრო ოპერაციების შედეგად გამოწვეული მსხვერპლი, მათი გათვალისწინებით 2 მლნ-ს აჭარბებს...

საინტერესოა ბასარ ასადის ინტერ-

ვიდეო ამონარიდი, რომელსაც ხანდაზმულობის ვადა არ ექნება: – „დასაუფლოთი აქამდე ცხოვრობის კოლონიალიზმის ეპოქაში. დასავლეთისთვის მიუღებელია პარტნიორობა. თვით დასავლეთშიც კი არ სჭირდება აშშ-ს პარტნიორობი, ევროპელების დამორჩილება სურს. ბენებრეია, ისინი არაფრად ჩააგდებენ ისეთ პატარა სახელმწიფოს როგორც სირია. დასავლეთს არ სურს ჩვენი „არას“ გაგონება იმ საკითხებზე, რომელიც ეწინააღმდეგება ჩვენს ინტერესებს. რომ დაეთანხმებოდით სირიის დამორჩილებასა და დასავლურ პრივილეგიებში ჩართვაზე, გავხვდებოდით კარგი, ზომიერი და დემოკრატიული სახელმწიფო, დღეს კი ამბობს, რომ ჩვენი ქვეყანა არადემოკრატიულია. ამავდროულად, კარგი ურთიერთობა აქვს არაერთიან, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო დემოკრატიათან – აი, ამაში მდგომარეობს დასავლეთის თვალთმაქცობა. სურთ, რომ მარიონეტებად ვიქცეოთ... როდესაც ვამბობ დასავლეთს, უწინარესად მხედველობაში მაქვს აშშ, საფრანგეთი, ბრიტანეთი. ამ ქვეყნებისთვის პოლიტიკური მეთოდებით რევოლუციურ სახელმწიფოს წარმოქმნასა და რეჟიმის შეცვლაში მდგომარეობს, როგორც ეს მოხდა უკრაინაში, მაგრამ თუ ხელისუფლების სათავეში დარჩება ხალხის მიერ არჩეული პრეზიდენტი, იტყვიან, რომ ის დიქტატორია და თავის ხალხს ხოცავს. მათ ყველგან სურთ ომის განაგება და ხელისუფლების შეცვლა. ამჟამად ამერიკელებს სურთ დაანერგონ სირიის სახელმწიფო. რაც შეეხება „ისლამურ სახელმწიფოს“ – და-

საველით ამ ტერორისტულ სტრუქტურას სხვა ქვეყნების დასამარტაველად იყენებს.“

სირიაში მართლმადიდებელი ქრისტიანებს ხოცავენ და ცივილიზებული მსოფლიო რატიომ არ ერევაო?

კოსოვო ოლქში ხელისუფრად ავორებულ კონფლიქტში მართლმადიდებელ სერებსა და მუსლიმან ალბანელებს შორის თუ ჩაერია, რა ქნა იმ „ცივილიზებულმა“ მამინ ისეთი, რომ ახლა არ ქნას და არ შერება, ოღონდ სხვა ფორმით? ახალს არაფერს ვიტყვით თუ ვაგვიმორებთ, რომ ნატოს სამხედრო ავიაციამ უმოწყალოდ დაბომბა სერების ტერიტორია. დამინუნებით ესროდნენ ტურებს მართლმადიდებლურ ძეგლებს და თუკი რამ გადარჩა, რაც მართლმადიდებლობასთან ასოცირებულია, ომის დასრულების შემდეგ სრულად გაანადგურეს.

კოსოვო მართლმადიდებლურ სამყაროში ერთ-ერთ ყველაზე წმინდა მწიფად ითვლებოდა, რადგან ამ პატარა მხარეში 1400-მდე მართლმადიდებლური ეკლესია-მონასტერი იყო. სერებში მიმდინარე ომმა მკაფიოდ გამოკვეთა, რომ ეწ დასავლეთი მართლმადიდებლობის პირდაპირი მტერია – ვისაც არ სჯერა, გადახდოს თითზე ჩამოსათვლელი მართლმადიდებელი ქვეყნებისადმი გამოვლენილ პირდაპირ მტრობას თუ ათასგვარ დამანგრეველ ხრიკებს.

გაისხენეთ, როგორ შექმნეს ალ-ქაიდა და ბენ ლადენი! ისიც გაიხსენეთ, ვინ შექმნა! საქართველო არ უნდა ჩაება ვიდაცის ბინებურ და სამიმ თამაშში!

საქმე ის ვახლავთ, რომ ფეისბუქ-მოკითხვაში დიდი უმრავლესობით ფიქროდება მხოლოდ ერთი არა, რომ „ისლამური სახელმწიფო“ შექმნა აშშ-მა...

არის ერთი საინტერესო მომენტიც – სირიიდან დევნილთა ნაწილმა საქართველოში თავშესაფრის მიღებაზე უარი განაცხადა, რადგან ამით მესამე ქვეყანაში გადასვლის შესაძლებლობა აღარ ექნებათ. როგორც ასირიელთა კონგრესის პრეზიდენტმა განაცხადა, უმრავლესობას დევნილის სტატუსის მიღება ვერაპულ ქვეყნებში სურს. კარგზე უკეთესია, ანუ ამ შემთხვევაში მუქიაზე სწორება რომ აქვს დევნილს, ცოტა სხვანაირი რეაქცია უნდა დასკუთა ქვეყანაში თვით დევნილად ქვეყნოს... აი, სიმეხ დევნილებს კი საქართველოში და კონკრეტულად სამცხე-ჯავახეთში სდომებიათ და არა თავიანთ ისტორიულ სამშობლო სომხეთში – რა უცნაურად ტენიზომართული დევნილები ყოფილან არა?

გიორგი ჩხეიძე

ვიდეო ამონარიდი, რომელსაც ხანდაზმულობის ვადა არ ექნება: – „დასაუფლოთი აქამდე ცხოვრობის კოლონიალიზმის ეპოქაში. დასავლეთისთვის მიუღებელია პარტნიორობა. თვით დასავლეთშიც კი არ სჭირდება აშშ-ს პარტნიორობი, ევროპელების დამორჩილება სურს. ბენებრეია, ისინი არაფრად ჩააგდებენ ისეთ პატარა სახელმწიფოს როგორც სირია. დასავლეთს არ სურს ჩვენი „არას“ გაგონება იმ საკითხებზე, რომელიც ეწინააღმდეგება ჩვენს ინტერესებს. რომ დაეთანხმებოდით სირიის დამორჩილებასა და დასავლურ პრივილეგიებში ჩართვაზე, გავხვდებოდით კარგი, ზომიერი და დემოკრატიული სახელმწიფო, დღეს კი ამბობს, რომ ჩვენი ქვეყანა არადემოკრატიულია. ამავდროულად, კარგი ურთიერთობა აქვს არაერთიან, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო დემოკრატიათან – აი, ამაში მდგომარეობს დასავლეთის თვალთმაქცობა. სურთ, რომ მარიონეტებად ვიქცეოთ... როდესაც ვამბობ დასავლეთს, უწინარესად მხედველობაში მაქვს აშშ, საფრანგეთი, ბრიტანეთი. ამ ქვეყნებისთვის პოლიტიკური მეთოდებით რევოლუციურ სახელმწიფოს წარმოქმნასა და რეჟიმის შეცვლაში მდგომარეობს, როგორც ეს მოხდა უკრაინაში, მაგრამ თუ ხელისუფლების სათავეში დარჩება ხალხის მიერ არჩეული პრეზიდენტი, იტყვიან, რომ ის დიქტატორია და თავის ხალხს ხოცავს. მათ ყველგან სურთ ომის განაგება და ხელისუფლების შეცვლა. ამჟამად ამერიკელებს სურთ დაანერგონ სირიის სახელმწიფო. რაც შეეხება „ისლამურ სახელმწიფოს“ – და-

საველით ამ ტერორისტულ სტრუქტურას სხვა ქვეყნების დასამარტაველად იყენებს.“

სირიაში მართლმადიდებელი ქრისტიანებს ხოცავენ და ცივილიზებული მსოფლიო რატიომ არ ერევაო?

კოსოვო ოლქში ხელისუფრად ავორებულ კონფლიქტში მართლმადიდებელ სერებსა და მუსლიმან ალბანელებს შორის თუ ჩაერია, რა ქნა იმ „ცივილიზებულმა“ მამინ ისეთი, რომ ახლა არ ქნას და არ შერება, ოღონდ სხვა ფორმით? ახალს არაფერს ვიტყვით თუ ვაგვიმორებთ, რომ ნატოს სამხედრო ავიაციამ უმოწყალოდ დაბომბა სერების ტერიტორია. დამინუნებით ესროდნენ ტურებს მართლმადიდებლურ ძეგლებს და თუკი რამ გადარჩა, რაც მართლმადიდებლობასთან ასოცირებულია, ომის დასრულების შემდეგ სრულად გაანადგურეს.

კოსოვო მართლმადიდებლურ სამყაროში ერთ-ერთ ყველაზე წმინდა მწიფად ითვლებოდა, რადგან ამ პატარა მხარეში 1400-მდე მართლმადიდებლური ეკლესია-მონასტერი იყო. სერებში მიმდინარე ომმა მკაფიოდ გამოკვეთა, რომ ეწ დასავლეთი მართლმადიდებლობის პირდაპირი მტერია – ვისაც არ სჯერა, გადახდოს თითზე ჩამოსათვლელი მართლმადიდებელი ქვეყნებისადმი გამოვლენილ პირდაპირ მტრობას თუ ათასგვარ დამანგრეველ ხრიკებს.

გაისხენეთ, როგორ შექმნეს ალ-ქაიდა და ბენ ლადენი! ისიც გაიხსენეთ, ვინ შექმნა! საქართველო არ უნდა ჩაება ვიდაცის ბინებურ და სამიმ თამაშში!

საქმე ის ვახლავთ, რომ ფეისბუქ-მოკითხვაში დიდი უმრავლესობით ფიქროდება მხოლოდ ერთი არა, რომ „ისლამური სახელმწიფო“ შექმნა აშშ-მა...

„აშშ-სთან მტრობა სახიფათოა, ხოლო — აშშ-სთან მეგობრობა — სასიკვდილოდ სახიფათო“.

ჰინერი კინსინჯარი

ტერორიზმის ნამდვილი სახე

სიურისის ბენეალოგიური ცენტრის სენსაციური დასკვნა:

ტუტანკამონი და სხვა ეგვიპტელი ფარაონები კოლხები იყვნენ?!

ბაბრქილია. დასაწყისი
№8-13

ებრაელი არქეოლოგი იულიუს (იულ) ოპერტი ბიოგრაფია შესულია „იუდეურ ენციკლოპედიაში“ და ზოგადად, ცნობილია როგორც ტერმინ „შუმერული ენის“ ავტორი. 1851 წელს ოპერტი შეუერთდა ფრანგულ არქეოლოგიურ მისიას მესოპოტამიაში, მიდიაში. იგი მუშაობდა ექსპედიციის ანალიზზე, განსაკუთრებით მათ მიერ შეგროვებული ლურსმნული დამწვრობის მძიმეობებით. თავდაპირველად იგი თვლიდა, რომ ენა, რომელზეც პირველი ასირიელები საუბრობდნენ, წარმოშობილი უნდა ყოფილიყო თურანული, თუქულ დიდ მონღოლური ენების მონათესავე ენიდან და არა სემიტურიდან, მაგრამ წარწერების კლასიფიკაციის შემდეგ სრულიად უარყო საკუთარივე მოსაზრება იმის საფუძველზე, რომ ლურსმნული დამწვრობა აბსლუტურად განსხვავებული იყო ყველა სხვა დანარჩენისგან.

მის მიერ დაწერილი წიგნის პირველ ნაწილში „შუმერული ცივილიზაცია“ ვკითხულობთ: – „ნათუ ლუსმნული დამწვრობა სემიტებს არ შეუქმნიათ? თუ სემიტებმა არა, მაშ, ვინ შექმნა? რა ერქვა იმ ხალხს რომლებიც იმ დროს იქ ცხოვრობდნენ და რატომ არ იხსენიებს მათ „წიგნა წიგნი“ ოპერტი მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ხალხი, რომლებმაც შექმნეს ლურსმნული დამწვრობა უნდა მოიხსენიონ შუმერებად. ამის საფუძველი გახდა ასირიელი მეფეების „ტიტული“ – ისინი ყოველთვის მოიხსენიებიან „არკადსა და შუმერითა“ მეფედ. იგი განმარტავდა ასე: – „არამენდაც „არკადი“ (შეადარეთ მეფე ართურთან „არკადის“ და „არკადის“) დაკავშირებულია მესოპოტამიის სემიტურ მოსახლეობასთან (რაც ცხადია ადრინდელი უამრავი წარწერით), „შუმერი“ უძველესად უნდა იყოს არასემიტური მოსახლეობის დასახლებების ადგილი, რომელმაც შექმნა და რომელსაც ეკუთვნოდა ეს დამწვრობა. მოგვიანებით, ლექსიკონებში განაწილა ამ ტერმინის შესატყვისი – „წინაწარმეტყველების ენა“.

ქვედა მესოპოტამიის ქალაქ ერედში, რომელიც თვლებს ლურსმნული დამწვრობის მესამე კვლევად, მდებარეობს ღვთაება ენქის ტაძარი „ინგური“, რომელიც პროტოშუმერული პერიოდისაა. ძვ. წ. XXII-XXI საუკუნეების მიჯნაზე მგერულ-ლახების ერთი ნაწილი გადასახლდა ქვემო მესოპოტამიიდან ზემო მესოპოტამიაში და ღვთაება ენქის კულტი და ტაძარი „ინგური“ („ინგური“) თან გადაიტანეს, ქვეყანას ეა, ათა ერქვა და მთავარ ქალაქსაც იგივე სახელი ეწოდებოდა. მასასადამე, ღვთაება ენქის ტაძარი პალესტინაში, ისტორიაში პირველი ტაძარი ქართული (მგერულ-ლახური) ყოფილა.

აღსანიშნავია, რომ ოპერტი საფრანგეთის სახელმწიფოს დავალებით არქეოლოგიურ გათხრებს აწარმოებდა სამხრეთ საქართველოშიც, ის ოპერტი, რომელმაც ლურსმნულ დამწვრო-

ლობას „შუმერული“ უწოდა, ქვეყნის სახელწოდება „ინგური“ შეცვალა „შუმერით“, ხოლო ქვეყნის მცხოვრებთა სახელწოდება „ინგურული“ „შუმერული“.

მეცნიერებს დადგენილი არ ჰქონდათ ვინ ცხოვრობდა შუამდინარეთში „შუმერების“ მისვლამდე, ამიტომ მათ „პროტო-ეფერატლები“ უწოდეს, მაგრამ ფაქტად დგეს, რომ ტპონიმია არ არის შუმერული. მაგალითად, ტიგროსის ძველი სახელწოდებაა „ოდიგნა“, ეფერატის – „ბურანუნი“. შუმერული სახელწოდება არ არის „ერედუ“ და ა.შ.

„სანამ ეწე შუმერები ანუ „შავთავიანები“ მოვიდოდნენ შუამდინარეთის სამხრეთში, მანამდე ამ ტერიტორიაზე ცხოვრობდნენ ნამდვილი „შუმერები“, იგივე ლახ-მგერელები, რომლებსაც ჰქონდა თავიანთი კულტურა, ჰყავდათ თავიანთი ღმერთები თავიანთი ტაძრებით. შუამდინარეთის სამხრეთი დაიპყრობა დამპყრობმა ხალხმა, რომლებიც იყვნენ ეწე შუმერები („შავთავიანები“)“ და შეცდომით იწოდებიან „შუმერებად“, – წერს მკვლევარი ბადა (ნეგუსი) სოფია.

ღვთაება მარდუკის მთავარი ტაძარი ესანგია და სატაძრო გოლონი ზიქურ(ა)ი (ზიკურტი) – „ეთიენანქი“ ბაბილონის ცენტრში შვიდსართულიანი ყოფილა, მაგრამ ჰეროდოტე რეგასრულიანად თვლიდა. ისმის კითხვა, რატომ, ჰეროდოტემ თვალა არ იცოდა? საქმე იმაშია, რომ ჰეროდოტე ითვლიდა მიწისქვეშ არსებულ კიდევ ერთ სართულს, საძირკვეს, რომელსაც „ქალღმ“ ერქვა, ანუ „შემოგველ“.

მრავალი შუმერული სიტყვა, ასევე ტერმინები – ღმერთების, ტაძრების, ქალაქების, მიწების, მდინარეების, ლიტერატურული გმირების, არქიტექტურული ძეგლების სახელები იხსენება მხოლოდ მგერულ ენაზე, მათ შორის შუმერის უდიდესი ღმერთებისა და ტაძრების, მაგალითად: ანის, აქითუს, ნანას, ენლილის, ენქის, მარდუკის, ეანას, ექურის, ენგურის, ეშარას და ა.შ სახელები.

ინგლისელი არქეოლოგის ლეონარდ ულის მიერ მესოპოტამიაში გათხრების შედეგად მოპოვებული მა-

ბაბილონის ბოდოლი

სალებიდან ჩანს, რომ იქ ძვ. წ. XXV საუკუნის შემდეგაც ცხოვრობდნენ ბანანურ (მგერულ-ლახურ) ენაზე მოლაპარაკე ხალხები და ურის III დინასტიის დაცემის გამო გლოვის ნიშნად შექმნეს ლიტერატურული ნაწარმოები „ურუმი გარა“ – „ურის ტირილი“, „ურის გოდება“.

„კოლხი“, „კოლხა“ ქართული ლურსმნული დამწვრობით მოღწეული წერილობითი წყაროებით ჩვენი სახელმწიფოს უძველეს დედაქალა-

ქად არის აღიარებული, რომელიც ჩვენივე ქვეყნის მეფემ, ანმარემ დაარსა. ანმარეს ზეობის ხანა მისივე დროის „სახუთებისა“ ცნობილი – 3185-3120 წლები. მისი საგარაულო სურათი არაქართველ მეცნიერთა მიერ ინტერნეტში იყო განთავსებული, მაგრამ სამწუხაროდ, ამჟამად რატომღაც მიუწვდომელია. სურათი მნიშვნელოვანი იყო იმიო, რომ ანმარესა და თათუ-ნეფერტიტს, ორივეს, ერთნაირი გვირგვინი ადგათ (ახურავთ).

როგორც ჩანს, ქვეყნის სახელი „ენგურ“ („სამგერელი“) მისი დედაქალაქის „კოლხა-ს“ სახელზე უძველესია. დედაქალაქი კოლხას სახელი ქვეყნის სახელი გახდა, რომელსაც შემდგომში სახელი შეუცვალეს იუდეველებმა, „ნიმროდი“ უწოდეს და ანმარეც გადაიქცა ნიმროდად, მაგრამ მეფე ანმარემ რომ ააგებინა (აგებდა) ღმერთებამდე ასამაღლებელი ბაბილონის ტაძარი ანუ გოლონი, ამას ვერავინ გაურბის.

მეფე ანმარემ დედაქალაქი კოლხა დაარსა თავისი ვრცელი სახელმწიფოს შუაგულში, მდინარეების იდიგანსა და ძაბის შესართავთან, ანუ ზ-ერთისში. დედაქალაქი „კოლხა“ რამდენჯერმე ნახსენებია ყურანშიც. ანაბი-ქალდე-ნეცარის (უცხოელები შეცდომით ნაბუქოდონოსორად მოიხსენიებენ) მეფობისასაც კი, ათასწლეულების შემდეგაც, ქალაქი კოლხა ქვეყნის დედაქალაქი იყო.

უცხოელმა მეცნიერებმა გამოაქვეყნეს მასალები სათაურით „უცნობი ქართველური ენა და მესოპოტამიაში ქართული დინასტიის მმართველობის 600 წლისთავი“. ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი თეო მოსენკის წერს, შეიძლება გარკვევით ითქვას, რომ კასიტური (კოსების) ენა კიდევ ერთი უძველესი ენაა ქართველური ოჯახისა. მისი მატარებელი დინასტია მართავდა ბაბილონს ძვ. წ. აღ-ით XVIII საუკუნის შუა წლებიდან ძვ. წ. აღ-ს XII საუკუნემდე.

მეფე ანმარე („ან“ – ზეცა, „მარე“ – კაცი, „ზეცის კაცი“) დღევანდელი საქართველოს გარდა მიმდებარე

„ზეცის კაცები“ რატომ იყო „ზეცის კაცი“ ანმარე, რა შინაარსს ატარებს მისი სახელის ამ სახით ფორმულირება? – ჩნდება კითხვა, მითუმეტეს, თუ გაიხსენებთ მეცნიერთა ერთი ნაწილის ვარაუდს, რომ მხოლოდ უცხოელანეტელების დახმარებით თუ შეძლებდნენ

ლურსმული დამწვრობა

მრავალტონიანი ქვის ფილების აწვევას ადგომის კუნძულზე უნაჩებო. ანმარეს შემდგომი მეფე იყო მარე-დისა. „მარე“ – კაცი (სვანური), „დიხა“ – მიწა (მგერული), მიწისგან შექმნილი, მიწის კაცი, ანუ მეფედ გამოიხსენიება ერთმანეთის მიფობით გა-მეფებული პირების სახელები „წარმოშობის“ მიხედვით.

ნორვეგიელი მკვლევარი და მეცნიერი ტურ ჰეიდრალი (1914-2002 წ) ერთადერთი იყო ვინც დაიჯერა რაბა-ნუის კუნძულელთა ზეპირგადმოცემამ, რომ კუნძულის პირველი მოსახლეები უძველესიანად თეთრკანიანები იყვნენ. (აღწერილობით ისეთივენი, როგორებიც იაპონიის კუნძულ ჰოკაიდოსა და პონსოზე მცხოვრები გაუკვეველი წარმოშობის აინები; როგორც ინკების, მაიასა და აცტეკების ღვთაებები; როგორც შუა საუკუნეებში ესპანელი მოსონერების აღწერილი გაბატონებული რასა ამერიკის კონტინენტზე; როგორც ეგვიპტელი ფარაონები და ა.შ.)

1947 წელს ჰეიდრალიმ პერუდან პოლინეზიამდე ხის მორებისაგან შეკრული პრიმიტიული კატამარანი მოაწყო ექსპედიცია და უკვე დაბეჯითებით ამტკიცებდა, რომ წყნარი ოკეანის აღნიშნული კუნძულები სამხრეთ ამერიკის ოკეანის კონტინენტიდან ჩამოსული ხალხით იყო დასახლებული. ამჟამინდელ მკვლევართა გენეტიკურმა ანალიზმა ადგილობრივ მკვიდრთა პოლინეზური წარმოშობა დაადასტურა დააყენა.

ტიტიაკას ტაბას (პერუსა და ბოლივიის საზღვარზე) და ლათინური ამერიკის სხვა ადგილებშიც იზრდება ლურწის ერთგვარი სახეობა ტიტორა, რომელსაც სამშენებლო დანიშნულება აქვს და მისგან ნაგებსაც თლიან დღემდე. ადგილობრივ კუნძულების კრატერების გარშემო სწორედ ეს მცენარე იზრდება. ჰეიდრალიმ გამოთქვა ვარაუდი, რომ კუნძულებზე ეს მცენარე ინკებმა შეიტანეს და გამარავლეს. გამოკვლევებით დადგინდა, რომ ის ენდემური მცენარეა და რაბა-ნუიზე 30 000 წლის წინ, ანუ კუნძულის პირ-

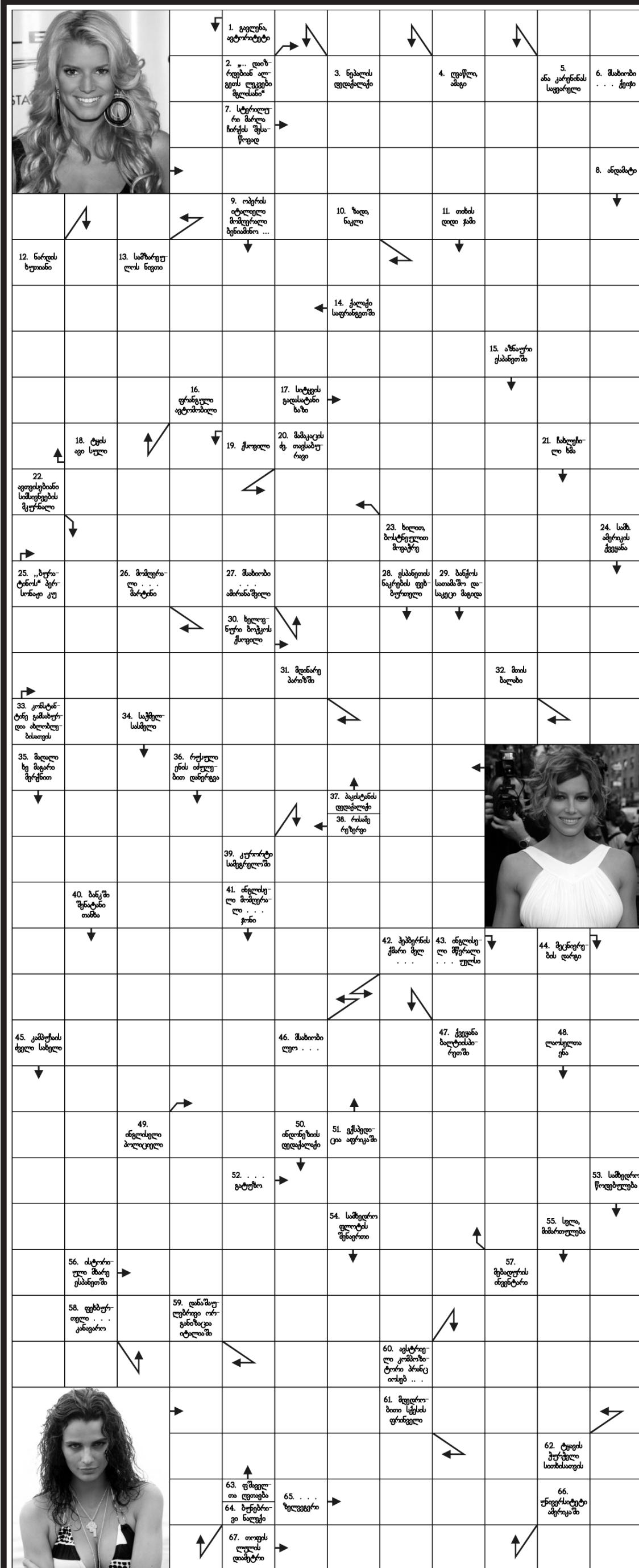
ველ მოსახლეების (პოლინეზიელები იქნება თუ ინდიელები) გამოჩენამდე ბევრად ადრე იზრდებოდა იქ.

რაბა-ნუის ხალხი უცხოელანეტელთა ტექნოლოგიებს ფლობდა (შეადარეთ იგივე ვარაუდი მაია, ინკებისა და აცტეკებთან) – თავისი თეორიების განვითარებისთვის მკვლევარი ერთი ფონ ღმერთის ისეთ არქეოლოგიურ მემკვიდრეობას იშველებს, როგორცაა ეგვიპტის პირამიდები, ადგილობრივ კუნძულის მოას ქანდაკებები, ნასკას ხაზები და ბოლივის აპოკრიფული ტექსტები, რომელთა მეცნიერული შესწავლა სრულფასოვნად არ მიაჩნია. იგი წიგნში „ღმერთების გზავნილი“ ამტკიცებს, რომ მოას ქანდაკებების გამოსაკვთად კუნძულებს უცხოელანეტელებმა (ციდან მოსულმა „ვიდაცებმა“) სრულყოფილი სამუშაო იარაღები უსასლოვრეს და სწორედ მათი ხელმძღვანელობითა და ტექნოლოგიებით აშაბდდნენ უზრამაზარ ყალიბებს და აგებდნენ ვულკანიდან გამოდინებულს ღვთის. მკვლევარი ვერ ხსნის რატომ დატოვეს უცხოელანეტელებმა კუნძული, მაგრამ დგომშიც ამ საქმისათვის გაგრძელება კუნძულზე დარჩენილებმა.

იგი თვლის, რომ საქმის მდინარეობა ასე წარმართებოდა – უცხოელანეტელების წასვლის შემდეგ, დროთა განმავლობაში ხელსაწყოები ხავსით დაიფარა და მათი გამოყენება ვეღარ შეძლეს, მაგრამ შემდგომში თაობებმა ჩათვალეს, რომ წინაპრების ეს ტრადიცია უნდა გაეგრძელებინათ, ამიტომ წაწვეტილებული ქვეებითა და კაიის ცულეებით წამოიწყეს გიგანტური მონუმენტების შექმნა. ბუნებრივია, ამგვარი პრიმიტიული „ხელსაწყოებით“ მიზანს ვერ მიადევდნენ და თავი დაანებეს, აი, ეს „ინტერმენტები“ ნახეს მოგვიანებით კუნძულის პირველმა მკვლევარებმა. ყველა მეცნიერული ვარაუდი თუ დასკვნა და გაურკვეველი წარმოშობის ხალხთა ზეპირსიტყვიერი გადმოცემა მტ-ნაკლებად ნაკლებად უახლოვდება ზეცას და ზოგ შემთხვევაში სულაც ზეციდან მოსულთა მიერ დედამწვანე გადმოტანილი ცივილიზაციის თუ „რად“ სწავლებას.

აი(ა)ნენი არან, ეგვიპტელი ფარაონები იყვნენ თუ კოლხი მეფეა, პირდაპირ ამბობდნენ რომ მშის შვილები იყვნენ, ანმარე კი პირდაპირ „ზეცის კაცი“ იწოდებოდა. კოლხი (ქართველი) მეფეები და მმართველები მშის შვილებად თვლიდნენ თავს და ზეცის სრული ძალაუფლებით იყვნენ გამყარებულები. კოლხებისთვის დედა – მზე იყო, მამა – მთავარ. კოლხი მეფე რისამე მტკიცებულებისას ამბობდა: „ვეიცავ მზეს, მთავრეს და მიწას...“ დღემდე მღერაინ მგერულ (კოლხურ) ხალხურ სიმღერას „ბუა დიდა რე ჩქიმი, თუთა – მუმა ჩქიმი, ხეინა-ხეინა მურიცხევი და დო ჯიმა ჩქიმი“ („მზე დედაა ჩემი, მთავარე – მამაჩემი, მოკაშკაშე ვარსკვლავები – და და მამა ჩემი“ – აკ. შანიძის თაგმანი)

და მინც, რა იგულისხმებდა „ზეციდან მოსულებში“? რატომ აქვს მსოფლიოს უძველეს ხალხთა ზღაპრებს შემონახული ამბავი მფრინავ ხალხზე? ამბავი გამოგონილი ზღაპრულ ფრინველ ფასკუნზე? რას ნიშნავს ამოცნობი „ნასკას ხაზები“? საიდან უნდა ჰქონოდა ისეთი რუკა თურქ ადმირალ რეისს მე-16 საუკუნეში, რომლის შედგენაც მხოლოდ აროგადალე-ბით იყო შესაძლებელი?
(გაგრძელება იქნება)

1. გველი ატრიალებს

2. „... დიზ-რეინი ალ-გის ლეგენ-დარია“

3. ნების დედა

4. დედა, ამა

5. მახვილი ან კარგის საფარი

6. მახვილი ... ქვი

7. სტრუქტურა მარო ჩარტის შესა-წოდებლად

8. ანდამბა

9. იპოვების იტალიური მონეტის ბრენდი ...

10. ზღა, ნაღ

11. თხის დედა

12. ნარის სუნი

13. საზარეუ-ლის ნიღბი

14. ქალაქი საფრანგეთში

15. აზნაური ქსანთები

16. ფრანგული ატრიალებს

17. სიტყვის გადასახი ბაზი

18. ტვის ფი სული

19. ქოფი

20. მამაკაცის თესვა

21. ჩაბუჭ-ლი ხმ

22. ფიციანობის საშუალებების მკურნალი

23. ხელი, მოსტრუქული მოფრე

24. სამ. ატრიალებს

25. „ბუნი-ტონს“ პერ-სონაჟი

26. მომღერ-ლი

27. მახვილი ამრანა მელი

28. ქსანთის ნაკრების ფე-ბრუელი

29. ბანის სათამაშო და-საყვი მერი

30. ხელ-ნერი ბოქსის ქოფი

31. მღერე პარაზი

32. მისი ბაზი

33. კონტან-ტინე გამაზურ და აბლაღუ-ბასი

34. საჭელ-სამელი

35. მელი ხე მგარი მერხი

36. რუსული ენის თიღუ-ბი დანერგვა

37. პეტრის დედა

38. რამე რეზერვი

39. კურირტი საფრანგულში

40. ბანში მანქანი

41. ინტელ-ლი მომღერ-ლი

42. პეტრის ქალი

43. ინტელ-ლი მერი

44. მერხე ბის დანერგვა

45. კამუჩის ღელი სახელი

46. მახვილი ლო ...

47. ქვეყანა ბალტიკის რეგიონში

48. ლოსკალი ენა

49. ინტელ-ლი პოლიტიკალი

50. ინტელ-ლი დედა

51. მქვე-ლი აფრია

52. ... გარე

53. სახელო წოდებულება

54. სახელო ფილის მანქანი

55. სული მანქანა

56. ისტორი-ული მარე ქსანთები

57. მანქანის ინტელ-ლი

58. ფიციანობის კანკალი

59. დანაზე-ლიანი იტალიაში

60. ისტორი-ული კანკალი პრანც-ოები

61. მღერე ბილი სტის ფრანგული

62. ტვის მუქი სიბრწყინი

63. ფიციანობის დედა

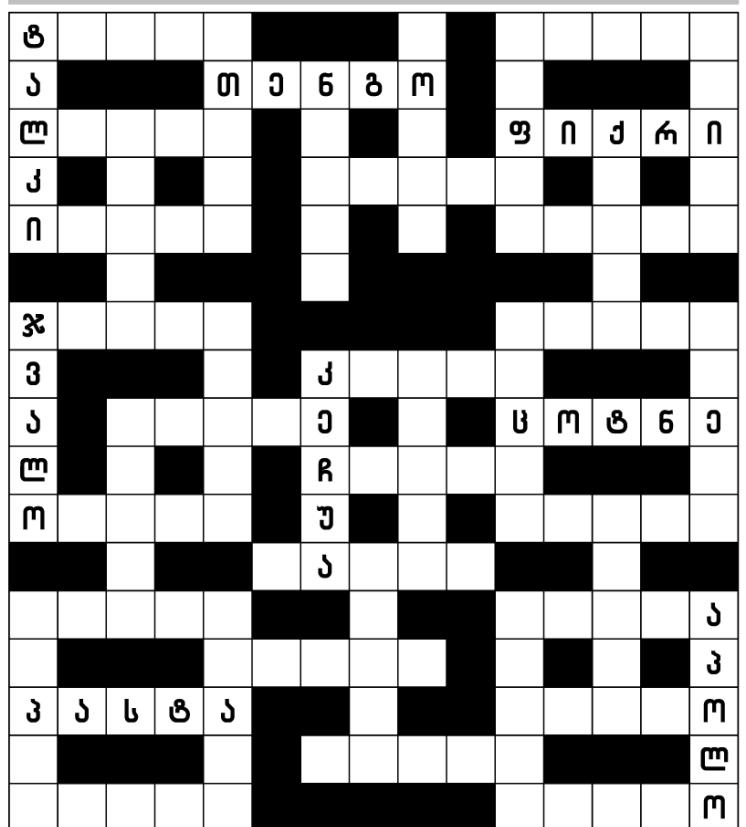
64. მქვე-ლი ნაღბი

65. ... ზღა

66. უნივერსიტეტი ატრიალებს

67. თიღის დანერგვა

თ ა ვ ს ნ ა ბ ე ს ი

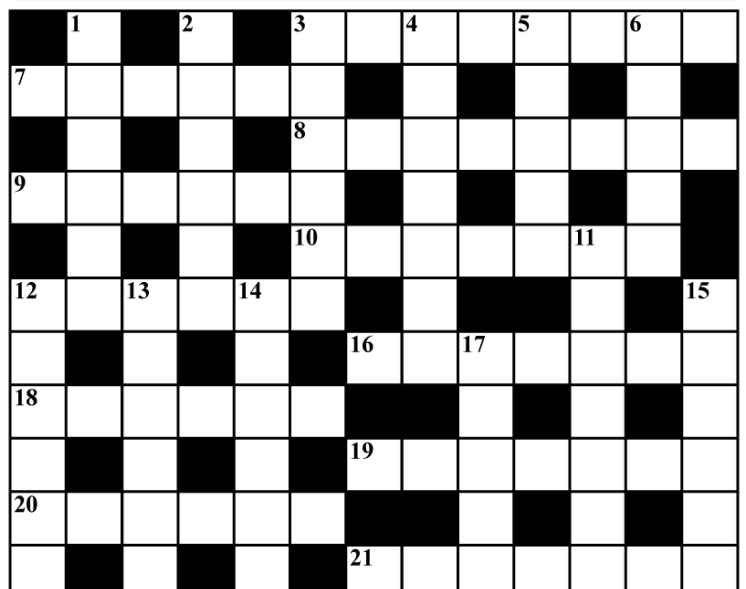

1. ატინა, ბულატი, გიგზი, დონი, ევიტა, ზონია, იალტა, ივე-ტა, იანა, ნიფი, ფოკი, რაცია, სოფია, ქიბია, შპიკი, წიპა, ხალხი.

2. აგეა, აკუნა, არბია, ისკრა, დოგმა, ვასტო, იანკა, კობ-რა, ლიფი, მილენ, ოთიკო, ოპიზა, რუანი, სანტი, ტოლმა, ყაიმი, შალკე, ჩელტი, ძევი, წკირი, ჯეინი.

შედეგად: ატინა, ბულატი, გიგზი, დონი, ევიტა, ზონია, იალტა, ივე-ტა, იანა, ნიფი, ფოკი, რაცია, სოფია, ქიბია, შპიკი, წიპა, ხალხი.
 მარჯვნივ: აგეა, აკუნა, არბია, ისკრა, დოგმა, ვასტო, იანკა, კობ-რა, ლიფი, მილენ, ოთიკო, ოპიზა, რუანი, სანტი, ტოლმა, ყაიმი, შალკე, ჩელტი, ძევი, წკირი, ჯეინი.

ს ა მ ი დ ა ნ ე რ თ ი

1. კედარი, ბილეთი, მაროკო.

2. პეტრევი, მარიკო, შუღერი.

3. მეთისი, პათოსი, მორივე.

4. ლამადა, ნატალია, კორდონი.

5. ცელქი, ზებ-რა, კეკუა.

6. ნაკლი, მივანა, ჯანყი.

11. პლანეტა, შტოპორი, მზეცალა.

12. სენაკი, ბანოჯა, კოსოვი.

13. ლოგინი, თაბახი, ტატამი.

14. ბერეტი, სუნე-ლი, ყავარი.

15. პეპელა, ბუგატი, მიხაკი.

17. ნეღლი, მუშტი, ბურლი.

3. კეკელიძე, მანეკინი, სიხარული.

7. ბოლოკი, საკაბე, მულამი.

8. პაპარაცი, კოლორადო, ტიტეკაკა.

9. პოლიპი, ხელწი, ჯეინი.

10. ხარფუნი, სალიამი, ფორმატი.

12. ფაფარი, ჭაღარა, კოლოსი.

16. ბორ-ჯომი, სულგუნი, ბანკეტი.

18. ჰავანა, საგანი, კლიოფი.

19. სანგარი, ჯანჯუ-ხი, ბადრაგა.

20. ტალიონი, წიწილი, ვანილი.

21. კალმახი, კაიბანი, კორკო-ტი.

შედეგად: 1. კედარი, ბილეთი, მაროკო. 2. პეტრევი, მარიკო, შუღერი. 3. მეთისი, პათოსი, მორივე. 4. ლამადა, ნატალია, კორდონი. 5. ცელქი, ზებ-რა, კეკუა. 6. ნაკლი, მივანა, ჯანყი. 11. პლანეტა, შტოპორი, მზეცალა. 12. სენაკი, ბანოჯა, კოსოვი. 13. ლოგინი, თაბახი, ტატამი. 14. ბერეტი, სუნე-ლი, ყავარი. 15. პეპელა, ბუგატი, მიხაკი. 17. ნეღლი, მუშტი, ბურლი.
 მარჯვნივ: 3. კეკელიძე, მანეკინი, სიხარული. 7. ბოლოკი, საკაბე, მულამი. 8. პაპარაცი, კოლორადო, ტიტეკაკა. 9. პოლიპი, ხელწი, ჯეინი. 10. ხარფუნი, სალიამი, ფორმატი. 12. ფაფარი, ჭაღარა, კოლოსი. 16. ბორ-ჯომი, სულგუნი, ბანკეტი. 18. ჰავანა, საგანი, კლიოფი. 19. სანგარი, ჯანჯუ-ხი, ბადრაგა. 20. ტალიონი, წიწილი, ვანილი. 21. კალმახი, კაიბანი, კორკო-ტი.

უ ი ფ რ ვ ი რ დ ი

1. კედარი, ბილეთი, მაროკო.

2. პეტრევი, მარიკო, შუღერი.

3. მეთისი, პათოსი, მორივე.

4. ლამადა, ნატალია, კორდონი.

5. ცელქი, ზებ-რა, კეკუა.

6. ნაკლი, მივანა, ჯანყი.

11. პლანეტა, შტოპორი, მზეცალა.

12. სენაკი, ბანოჯა, კოსოვი.

13. ლოგინი, თაბახი, ტატამი.

14. ბერეტი, სუნე-ლი, ყავარი.

15. პეპელა, ბუგატი, მიხაკი.

17. ნეღლი, მუშტი, ბურლი.

3. კეკელიძე, მანეკინი, სიხარული.

7. ბოლოკი, საკაბე, მულამი.

8. პაპარაცი, კოლორადო, ტიტეკაკა.

9. პოლიპი, ხელწი, ჯეინი.

10. ხარფუნი, სალიამი, ფორმატი.

12. ფაფარი, ჭაღარა, კოლოსი.

16. ბორ-ჯომი, სულგუნი, ბანკეტი.

18. ჰავანა, საგანი, კლიოფი.

19. სანგარი, ჯანჯუ-ხი, ბადრაგა.

20. ტალიონი, წიწილი, ვანილი.

21. კალმახი, კაიბანი, კორკო-ტი.

22. 1, 23, 1, 13, 8, 4, 30, 32

23. 1, 15, 32, 8, 23, 5, 8, 4

11. 8, 25, 8, 2, 8, 27, 10

4. 4, 4, 4, 13, 8, 4, 30, 8

31. 8, 30, 5, 4, 28, 14, 15

4. 2, 10, 8, 30, 16, 8, 1

23. 1, 8, 3, 8, 9, 5, 23

8. 15, 1, 8, 5, 6, 25, 8

26. 1, 15, 1, 4, 11, 17

6. 11, 33, 24, 4, 18, 8

6. 23, 5, 1, 3, 2, 23, 8, 23, 7

8. 8, 4, 27, 1, 3, 4

ა-4 ს-3
 ბ-ტ
 გ-უ-28
 დ-ფ
 ე-ქ
 ვ-ღ
 თ-ყ
 ი-ჩ
 კ-ც-32
 ლ-15 ძ-ბ
 მ-წ
 ნ-ჭ-24
 ო-6 ჯ-ჟ
 რ-პ

მოზიფას მამათა მონასტრის განვითარების ფონდი

დარჩავეთ ყველა მოზილური მონასტრისა და
0 901 500 540 ა/ნ GE88TB1117236080100001
თიბისი ბანკი

davexmaroT j aba boj guas!

საბანკო ანგარიშია GE22BR0000010381699630
ბანკი „რესპუბლიკა“
მანანა გვასალიას სახელზე.
ჯაბა ბოჯგუას დახმარების მსურველებმა
ბილაინის და მათის აბონენტებმა დარეკეთ
შემდეგ ნომერზე 0901 700 039
ტელ.: 599 40 00 13 მანანა გვასალია

ენდეთ ლელას, გიგურნალებო!

ლელა დეკანოსიძე ნათლიამ (ლელია ნადირაძემ) პატარობიდანვე აზიარა წამალთმცოდნეობას. მოგვიანებით ნათლიამ თავისი რეცეპტები გადასცა და უთხრა: „თავის დროზე ეს „განძი“ დეიდარემმა გადმოცა და, იცი შენ, რამდენი გაჭირვებული მიხსნია უანგაროდ, მე არ მიფიქრია ამით გამდიდრება, არც შენ ხარ გულხარბი და ვიცი, ვის ხელშიც ეტოვებ ამ ჩანაწერებს“.

მას შემდეგ ბევრმა წყალმა ჩაიარა... ვიდრე შვილები პატარები ჰყავდა, ლელამ თავისი ცოდნის რეალიზაცია ვერ მოახერხა. მაგრამ, როცა შვილები თავის გზას დაადგნენ, უფრო მეტი დრო დაუთმო სამკურნალო ბალანსებს და ახლა მრავალი მაღლიერი ადამიანის თბილი სიტყვებით იხალისებს ცხოვრების შემოდგომას. თუკი ვინმეს აწუხებს სოკო, ბუასილი, ქუსლებზე ნახეთქები, სახსრები, კუჭ-ნაწლავი, ჩირქოვანი გა-

მონაცრები, ღრძილების დაავადებანი, ნაწილები და სხვა, ლელას მალამოები უბარი წამალია. და რაც მთავარია, დაავადების ხარისხის მიხედვით ინდივიდუალური მალამოების დამზადება მრავალ ფიტოთერაპევტს არ ეხალისება, მაგრამ ლელას პირიქით, ასეთი მიდგომა ავადმყოფისადმი აუცილებლად მიანიშნა.
ლელას უამრავი ადამიანი ჰყავს განკურნებული თავისი მალამოებით.

დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ დაუკავშირდნენ ლელა დეკანოსიძეს შემდეგ ნომერებზე:
571 05-94-39; 593 64-63-03; 2 67-32-06

სახალსო მკურნალი (მხანარაული პანასეა)

ქალბატონი ირმა სიხარულიძე სამედიცინო დარგის მუშაკია, მაგრამ ავადმყოფებს საუკუნეებით გამოცდილი საგვარეულო წამალ-მალამოთი მკურნალობს. იგი წარმატებით კურნავს: ოსტეოქონდროზს, პოლიართრიტს, მწვავე რადიკულიტს, კისრის, მხრის და მენჯ-ბარძაყის მუხლ-სახსრების ართრიტს; ქვედა კიდურების სისხლძარღვთა შევიწროებას, ე.წ. მარტილების დაგროვებას ქუსლისა და

ტერფის არეში, დისკოზს, სამწვერა ნერვის ანთებას, შიდა ქალის წნევას.
წამალი მცენარეულია და არანაირი უკუჩვენება არ აქვს.

მიმართეთ და ენდეთ ირმა სიხარულიძეს.
მას შეგიძლიათ დაუკავშირდეთ:
ქ. თბილისი, ფოთის ქ.№2 (მეტრო წერეთელთან)
ტელ: 557 358 900, 34 21 63

ფრანგულ-ქართული სავაჭრო ბაზარი „პატარა უფლისწული“

ბაღი ფუნქციონირებს 2014 წლის 15 სექტემბრიდან. ბაღის სასაამოვნო გარემოში ბავშვები სწავლობენ ფრანგულს და აქვთ ხატვის, სიმღერის, ცეკვის, ჭადრაკის და თეატრალური თამაშების გაკვეთილები. პარატებს გაკვეთილებს უტარებენ სენტ ეგზიუპერის ფრანგული კოლეჯის გამოცდილი მასწავლებლები.
„პატარა უფლისწული“ იღებს 3 დან 5 წლამდე ბავშვებს და მუშაობს 10 საათიდან 7 საათამდე.

დაგვიკავშირდით შემდეგ
ტელეფონის ნომერზე:
595 727979 - ირინა ბარკლაძე;
599 224328 - ქეთევან იოსელიანი
მისამართი: ჭავჭავაძის გამზირი 11

ასკროლოგიური პროგნოზი

მშობი - ამ კვირაში პროფესიონალური წინსვლა გელოდება იყოს ახალი სამუშაო ადგილი ან გასამრჯელოს მომატება.

მშობი - მიმდინარე პერიოდში მომხდებლად თქვენი მომხიბვლელობა და შარმი, ეს კი საწინააღმდეგო სქესი ადამიანებს თქვენდამი სიმპათიით განაწყოფს.

მშობი - თუ თქვენ გათავისუფლებით გაორები-სგან და ამასთან კონცენტრაციასაც მოახერხებთ, შესაძლოა სერიოზულ წარმატებებს მიადლოთ.

მშობი - კვირის პირველ ნახევარში მოსალოდნელია გარკვეული პრობლემები გაგინდეთ და ეს, ძირითადად, დაკავშირებული იქნება თქვენს ემოციურ მდგომარეობასთან.

მშობი - მთავარი მართლ მოქმედებას, თვით იდეებსაც მართლ ნუ დაგეგმავთ. ნებისმიერ საქმიან ურთიერთობაში უშუალოდ და საქმისადმი პროფესიული მიდგომა გამოავლინეთ.

მშობი - ამ პერიოდში მიიღებთ მეტად საჭირო ინფორმაციას, რომელიც თქვენს კარიერას სასიკეთოდ წაადგება, თუმცა ეს ინფორმაცია პრაქტიკულად უნდა გამოიყენოთ.

მშობი - ამ კვირაში ნუ გამოიჩენთ ამბიციურობას და საკუთარ თავზე ნურც ზედმეტ პასუხისმგებლობას აიღებთ.

მშობი - ნებისმიერ უმნიშვნელო წერილმანს სერიოზულად მიუღწევით, რათა უფურცადღობის გამო სახელისწილო შეცდომები არ დაუშვათ.

მშობი - შესაძლებელია, საქმიანი ურთიერთობები დროებით დამუხრუჭდეს და იბულებით ცვლილებების გაკეთებაც მოგიწიოთ. ნუ აბოტორდებით და პარტნიორებს ნუ დაუპირისპირდებით.

მშობი - იყავით აქტიური, ორიგინალური და ნებისმიერ ურთიერთობებში გულწრფელობა გამოიჩინეთ, რადგან წინააღმდეგ შემთხვევაში თქვენს გარშემოცხოვრებას გაუხრდებთ სურვილი თქვენთან ურთიერთობა გაწყვიტონ.

მშობი - ამ კვირაში თქვენი ყურადღება მთლიანად ოჯახურ პრობლემებზე გადაერთვება. ეს კი სასაზურბრივო საქმეებს დროებით უკან გადასწევს.

მშობი - მიმდინარე კვირაში „დასაჯდომად“ ნამდვილად ვერ მოიცვლით და მთელ თქვენს ენერჯიას ახალ და ამასთან, საინტერესო იდეების განხორციელებაზე დახარჯავთ.